

Ceausescu, N.

Politieke geschriften

www.MinisterieVanPropaganda.org

politieke geschriften van
**Nicolae
Ceașescu**

PARIS/MANTEAU

Nicolae Ceaucescu

Een keuze
uit zijn politieke geschriften

PARIS-MANTEAU
Amsterdam — Brussel

**Ontwerp omslag:
ALEX JAGTENBERG**

**Nederlandse vertaling:
INEKE DE BOER/K. HEY-BRUGGEMAN**

MCMLXXII

**© Copyright Nederlands taalgebied:
Uitgeverij H. J. Paris N.V., Amsterdam
ISBN 90 6006 148 9**

INHOUD

De beslissende wending in de geschiedenis van Roemenië	7
De opbouw van de socialistische maatschappij	14
Technische en materiële basis van het nieuwe maatschappelijke stelsel	19
Vervolmaking van de planning en de geleide economie	26
De zorg voor de levensomstandigheden	34
De klassen zijn de maatschappelijke krachten	38
Onderwijs, wetenschappen, kunst en cultuur	42
Socialistische democratie noodzakelijk bij ontwikkeling van de nieuwe maatschappij	55
De functie van de socialistische staat	60
Socialistisch humanisme	65
De socialistische natie	67
De verdedigingscapaciteit	73
De Roemeense communistische partij	77
De Marxistisch-Leninistische gedachte	84
Nationalisme en internationalisme	90
Roemenië en de andere socialistische landen	93
Roemenië en de jonge onafhankelijke staten	99
De partij en de communistische arbeidersbeweging	103
De internationale krachtsverhoudingen	113
Samenwerking met alle landen	121
Roemenië en de Europese veiligheid	126
Ontwapening	138
De oorlogen in de wereld	14 ¹
Toekomstverwachtingen	144
Chronologische biografie	146

Voor deze bloemlezing is gebruik gemaakt van Roemenië en de opbouw van de multilateraal ontwikkelde socialistische maatschappij, een werk in zes delen, samengesteld uit artikelen, interviews, redevoeringen en uiteenzettingen van president en algemeen secretaris Nicolae Ceausescu uit de periode 1969-1972. Het onderhavige werk bevat tevens artikelen en redevoeringen van zowel vóór 1969 als van recenter datum die niet in bovengenoemd werk voorkomen.

DE BEVRIJDING VAN ROEMENIE VAN HET FASCISTISCHE JUK VORMDE DE BESLISSENDE WENDING IN DE GESCHIEDENIS VAN HET ROEMEENSE VOLK

Een lichtende bladzijde uit onze geschiedenis...

...Onze partij heeft de internationalistische tradities van de arbeidersklasse en van de revolutionaire krachten van ons land tot de hare gemaakt en verder ontwikkeld. De revolutionaire krachten in Roemenië, die zich altijd aan de zijde van het wereldproletariaat geschaard hebben, hebben de strijd van de werkers in de gehele wereld tegen uitbuiting en onderdrukking gesteund, hebben met de wapens in de hand gestreden op de barricades van de grote socialistische oktoberrevolutie, en hebben aan alle grote internationale veldslagen op het gebied van de hedendaagse klassestrijd deelgenomen. Vanaf het moment van haar oprichting heeft de Roemeense communistische partij krachtig strijd geleverd tegen de door de uitbuitende klassen gevoerde reactionaire anti-sowjet politiek, omdat zij van mening was dat het voor de volkeren van Roemenië en de Sowjet-Unie en voor de vrede en veiligheid in dit deel van de wereld van bijzonder belang zou zijn als deze twee landen vriendschappelijke betrekkingen zouden onderhouden en als goede burens zouden leven.

De politiek van de Roemeense communistische partij heeft de actieve steun van de arbeidersklasse en van de progressieve krachten van het volk gekregen en heeft grote weerklank gevonden bij de publieke opinie in Roemenië. Hierdoor spraken steeds bredere groeperingen zich uit voor vriendschap en samenwerking met de Sowjet-Unie, en zoals bekend zijn de beide landen er in 1934 toe over gegaan diplomatieke betrekkingen aan te knopen.

De politieke gebeurtenissen uit deze periode tonen duidelijk aan dat er in ons land onder de werkende massa's en in brede democra

tische kringen een diepe vijandschap ten aanzien van het fascisme en nazi-Duitsland bestond. Wie is niet bekend met de machtige sociale bewegingen die in 1933, direct nadat Hitler in Duitsland aan de macht gekomen was, hun hoogtepunt bereikten met de grote strijd van de spoorwegarbeiders en de arbeiders in de aardolie-industrie. Deze strijd staat te boek als één van de eerste revolutionaire massabewegingen van het internationale proletariaat tegen het fascisme. De groei van de antifascistische beweging - die tot uitdrukking komt in de van 1935 tot 1938 onder het parool van het volksfront gehouden massabetogingen en in de anti-Hitler demonstraties van de eerste mei 1939, die door hun kracht en hun strijdvaardigheid diepe internationale weerklank hebben gevonden - getuigde van de vastbeslotenheid van het Roemeense volk om zich te verzetten tegen de inlijving van het land bij nazi-Duitsland en om de democratie en de nationale vrijheid door strijd te verdedigen.

We moeten opmerken dat, niettegenstaande de krachtige antifascistische bewegingen die in die tijd in alle Europese landen plaats vonden en niettegenstaande de steeds krachtiger stem van de progressieve krachten die waarschuwden voor het gevaar van fascistische agressie, de grote imperialistische mogendheden en de regeringskringen van talrijke staten overstag zijn gegaan en een verzoenende houding tegenover de aanspraken van nazi-Duitsland hebben aangenomen; zij hebben niet begrepen dat het noodzakelijk was om eensgezind strijd te leveren tegen de agressor. Dit heeft de loop der dingen negatief beïnvloed, een aanmoediging betekend voor de agressieve acties van de aanhangers van Hitler en de democratische krachten gedemobiliseerd. Tegelijkertijd heeft deze politiek van verzoening een aansporing gevormd voor de activiteiten van de reactionaire kringen in Roemenië en andere Europese staten, die zich openlijk op de weg van nationaal verraad hebben begeven. Het Roemeense volk, dat alleen voor de agressie van het Duitse nazisme stond en van elke steun van buitenaf verstoken was, is slachtoffer geworden van het fascistische dictaat van Wenen — waarbij een deel van Transsylvanië in handen kwam van het Hongarije van Horthy - en is Hitler-Duitsland in de schoot geworpen.

Gedurende deze gehele periode heeft de Roemeense communisti

sche partij, die zich ten volle bewust was van de ernst van zowel de binnenlandse als de internationale situatie, intensieve politieke activiteiten onder de massa's ontplooid; zij heeft het volk opgeroepen tot de strijd tegen de politieke onderwerping van het land aan nazi-Duitsland door de leidinggevende kringen, tegen de politiek van invallen en inlijven van Hitler en de zijnen en tegen de intriges van de uitbuitende klassen van Roemenië die met het fascisme heulden. Toen in maart 1939 nazi-troepen Tsjechoslowakije binnenvielen en in Roemenië de gedeeltelijke mobilisatie werd afgekondigd heeft de Roemeense communistische partij de communisten en antifascisten opgeroepen dienst te nemen met het oog op de strijd tegen de agressor. Toen het land ten gevolge van het dictaat van Wenen geamputeerd werd heeft de communistische partij de patriottische krachten en het gehele volk gevraagd om zich gewapenderhand in te zetten voor de verdediging van de onafhankelijkheid en de onschendbaarheid van het vaderland.

Het moet overigens wel gezegd worden dat de vestiging in Roemenië van de militair-fascistische dictatuur onder Antonescu en het feit dat het land gedwongen werd aan de anti-sowjet oorlog deel te nemen, ook te wijten zijn aan zwakheden, tekortkomingen en vergissingen in de door de Roemeense communistische partij ontplooiden activiteiten evenals aan het feit dat de democratische krachten, die zich niet realiseerden wat voor gevaar de fascistische organisaties voor Roemenië inhielden, niet tijdig geantwoord hebben op de door de Roemeense communistische partij gedane oproep om gezamenlijk tegen deze organisaties te vechten. Al deze oorzaken hebben tot gevolg gehad dat men niet heeft kunnen voorkomen dat Roemenië in de oorlog tegen de Sowjet-Unie werd meegesleurd, hoewel deze oorlog uitermate impopulair was in ons land. Doordat de Roemeense reactionairen met het fascistische Duitsland heulden is het land aan nazi-Duitsland onderworpen, is de nationale economie — die een aanhangsel van de fascistische oorlogsmachine was geworden — ineengestort en zijn de massa's tot armoede en hongersnood gebracht. De deelname aan de oorlog tegen de Sowjet-Unie aan de zijde van Hitler-Duitsland en de plundering van de rijkdommen van het land door het Duitse imperialisme hebben

Roemenië op de rand van een nationale ramp gebracht. Het volk was bezield van een diepgaande haat tegen de fascistische overweldigers en van de vurige wens om het juk van de dictatuur van An- tonescu van zich af te schudden, een eind aan de oorlog tegen de Sowjet-Unie te maken en het land van nazitroepen te bevrijden. ...De totstandkoming van de anti-Hitler coalitie, de briljante overwinningen van het Sowjet-leger op nazi-Duitsland, en de steeds groter wordende omvang van de strijd van de door de nazi's onder de voet gelopen volkeren voor de verovering van hun vrijheid hebben een sterke invloed gehad op de groeiende vastberadenheid van de strijd van het Roemeense volk en op zijn beslissing om het juk van de dictatuur af te werpen en zich uit de oorlog terug te trekken. De Sowjet-Unie, die de zwaarste last van de oorlog tegen Hitler droeg, heeft zich de grootste opofferingen getroost voor de vernietiging van de nazi-oorlogsmachine en heeft zich een onvergankelijke glorie verworven in de strijd die tot doel had de mensheid van het gevaar van de fascistische slavernij te redden; haar overwinningen en die van de andere krachten van de coalitie van verenigde volkeren hebben de antifascistische verzetsbeweging in de gehele wereld een nieuwe impuls gegeven.

...Onze partij heeft onder de breedst mogelijke lagen van de bevolking intensieve politieke en organisatorische activiteiten ontplooid. In 1943 werd het Patriottische anti-Hitler Front opgericht — een verzameling van politieke krachten waarin de arbeidersklasse, de boeren, de intellectuelen, de stedelijke middengroepen en de arbeiders van Hongaarse nationaliteit vertegenwoordigd waren. De oprichting van het arbeiders eenheidsfront, op de eerste mei 1944, is van het grootste belang geweest; het akkoord tussen de communistische en de sociaal-democratische partij heeft het actie-vermogen en de organisatiekracht van de arbeidersklasse versterkt doordat het de mogelijkheid opende voor de verwezenlijking van haar politiek-organisatorische eenheid en het heeft een grote invloed gehad op de vereniging van andere patriottische anti-Hitler krachten.

Kort daarna sloten de communistische en de sociaal-democratische partij in het kader van het nationaal-democratische front een over

eenkomst tot samenwerking met de liberale partij en de nationale boerenpartij op basis van een actieprogramma dat voorzag in het uittreden van Roemenië uit de fascistische coalitie, in de stopzetting van de oorlog tegen de Sowjet-Unie, de verdrijving van Duitse troepen uit het land, en in de omverwerping van het dictatoriale regiem en zijn vervanging door een democratisch constitutioneel regiem. In die zelfde periode heeft de communistische partij de samenwerking met de monarchie en paleis kringen bewerkstelligd. De contacten van de partij met kaders van het militaire bevel en met de patriottische officieren en generaals, die actief aan de voorbereiding van de militaire opstand hebben deelgenomen, zijn bijzonder belangrijk gebleken. Zo waren de omverwerping van de regering van de militair-fascistische dictatuur en de stopzetting van de deelname aan de anti-sowjet oorlog voor de volksmassa's en de grote meerderheid van de publieke opinie een absolute noodzakelijkheid; het waren kwesties van levensbelang voor ons nationaal bestaan, en voor de waarborg van de hoogste belangen van het volk en voor de toekomstige ontwikkeling van onze maatschappij. De historische daad van 23 augustus was dus de uitdrukking van de wil van het gehele volk en de vrucht van het verbond tussen de breedste maatschappelijke, politieke en militaire krachten, waaronder de arbeidersklasse en haar communistische partij een leidende rol hebben gespeeld.

Gezien de succesvolle opmars van het Sowjet-leger en het grote offensief in de richting van Jassy-Kishinev, hadden Hitler en Antonescu een plan uitgewerkt voor de organisatie van het militaire verzet op Roemeens grondgebied dat voorzag in de algehele mobilisatie van de menselijke en materiële krachten van ons land. De partij en de andere antifascistische krachten hebben toen besloten om de uitvoering van de aanvankelijk opgestelde plannen te verhaasten en onverwijld over te gaan tot de arrestatie van het kabinet Antonescu. Zoals bekend werden de leiders van de fascistische regering op 23 augustus 1944 door een opstandige militaire formatie in het koninklijk paleis gevangen genomen en aan de patriottische strijdeenheden uitgeleverd. Er werd een nieuwe regering gevormd waarin vertegenwoordigers van alle politieke groeperingen van het

nationale democratische front zitting hadden; de Roemeense communistische partij werd door Lucretiu Patraşcanu vertegenwoordigd. Roemenië heeft zich uit de oorlog tegen de Sowjet-Unie teruggetrokken, de wapens tegen de nazi-Duitsers gebruikt en de Hitler-troepen ontwapend. Ondanks de pogingen van bepaalde paleiskringen om te verhinderen dat het Roemeense leger rechtstreeks de strijd tegen Hitler-Duitsland zou aanbinden, hebben de militaire eenheden, ten koste van zware strijd aan de zijde van de patriottische formaties die duizenden en duizenden strijders in de grootste steden van het land omvatten, het verzet van de nazi-troepen gebroken en in enkele dagen de hoofdstad en een groot deel van het land bevrijd. De aankomst op 30 augustus van Sowjet-troepen in het bevrijde Boekarest is door de grote massa van de bevolking met veel enthousiasme en diepe sympathie begroet. Het slagen van de opstand van 23 augustus en het feit dat het Roemeense leger deel ging nemen aan de oorlog tegen Hitler hebben tot de ineenstorting van het Duitse front in dit deel van Europa geleid, doordat de pogingen van Hitler en Antonescu om op Roemeens grondgebied een nieuwe militaire verdedigingslinie te organiseren werden verijdeld. Het gevolg hiervan was ook dat de Sowjet-troepen vlug naar Bulgarije, Joegoslavië en Hongarije konden oprukken.

Het Roemeense volk heeft zich met zijn gehele materiële en menselijke potentieel, met al zijn strijdvermogen, voor de rechtvaardige bevrijdingsoorlog tegen Hitler-Duitsland ingezet. Het Roemeense leger heeft daarna aan de zijde van het Sowjet-leger na zware gevechten de troepen van Hitler en Horthy uit Transsylvanië verdreven, waarmee het gehele grondgebied van het vaderland bevrijd was; het leger, dat tot de totale nederlaag van het fascistische Duitsland heldhaftig bleef strijden, heeft actief deelgenomen aan de bevrijding van Hongarije, Tsjechoslowakije en Oostenrijk. Vanaf 23 augustus 1944 tot aan het eind van de oorlog in Europa heeft het aantal door Roemenië tegen de fascistische troepen ingezette militairen meer dan een half miljoen bedragen: honderdzeventigduizend Roemeense militairen hebben hun leven gegeven voor de strijd tegen de indringers en voor de zaak van de vrijheid. De arbeidersklasse en de boeren, die de grote massa van het volk vormden, heb

ben met zelfverloochening aan de oproep van de communistische partij: ‘Alles voor het front, alles voor de overwinning!’ gehoor gegeven. De hele economie van het land is ondergeschikt gemaakt aan de belangen van de antifascistische oorlog. De Roemeense patriotten die met de wapenen in de hand in partizanenafdelingen hebben gevochten en die deel hebben uitgemaakt van het verzet tegen Hitler op het grondgebied van de Sowjet-Unie, Joegoslavië, Tsjechoslowakije, Frankrijk en andere landen hebben een lichtende bladzijde vol heldhaftigheid en proletarisch internationalisme geschreven. ...Met de omverwerping van de fascistische dictatuur en de aansluiting bij de anti-Hitler coalitie, met het aantal strijders en de omvang van de militaire operaties waaraan deze hebben deelgenomen en met de economische inspanning die men zich heeft getroost, heeft het Roemeense volk zijn onverzoenlijke haat getoond ten opzichte van het fascisme evenals zijn vastbeslotenheid om aan de vernietiging van deze gevaarlijke vijand van de beschaving en de vrijheid der volkeren deel te nemen. Het heeft tevens een belangrijke bijdrage aan materiaal en bloed geleverd aan de grote overwinning op het fascisme.

Uit de rede ter gelegenheid van de herdenkingszitting van de Grote Nationale Vergadering gewijd aan de 25ste verjaardag van de bevrijding van Roemenië, 22 augustus 1969.

DE OPBOUW VAN DE SOCIALISTISCHE MAATSCHAPPIJ

De verhouding algemene waarheid - praktijk met betrekking tot de opbouw van het socialisme.

Voor de revolutie en de opbouw van het socialisme vormen de algemene waarheden en het eigen karakter van een situatie een onscheidbare dialectische eenheid. De kennis en toepassing van de algemene waarheden van het wetenschappelijke socialisme is een verplichte voorwaarde voor een juiste politiek in overeenstemming met de beginselen. De algemene waarheid is de uitdrukking van objectieve sociale wetten; maar zij kan niet de veelheid en de verscheidenheid van alle voorkomende verschijnselen weergeven. Daarom hangt het succes van de algemene politieke lijn van de communistische partij in belangrijke mate af van het begrip voor het eigene van ten situatie, van het in overweging nemen van de concrete omstandigheden waarin de algemene politieke lijn wordt toegepast. Dit noudt een wezenlijke voorwaarde in voor de overwinning van het socialisme - een totaal nieuw werk dat verwezenlijkt wordt in economisch en sociaal concrete omstandigheden, die van land tot land, van etappe tot etappe verschillen en die gedurende het ontwikkelingsproces steeds nieuwe eigen vormen aannemen. Het is natuurlijk veel gemakkelijker om algemene waarheden te herhalen in plaats van de werkelijkheid te bestuderen, te denken, te experimenteren en oplossingen te vinden die aan de concrete omstandigheden, waarin de socialistische revolutie en opbouw hebben plaats gevonden beantwoorden. Maar alleen een scheppende politiek kan de oplossing voor de eisen van de maatschappelijke ontwikkeling geven. De ontwikkeling van de kennis is gebaseerd op de praktijk en op het feit dat deze praktijk theoretisch gegeneraliseerd wordt. Als

men één van deze aspecten van de ontwikkeling van de kennis verwaarloost kan dit ofwel leiden tot een dogmatische houding ten opzichte van de werkelijkheid en tot het niet begrijpen van nieuwe, eigen problemen die zich tijdens het proces van maatschappelijke ontwikkeling voordoen, ofwel tot een reformistische stellingname die negatieve gevolgen heeft voor de revolutie en de opbouw van de van de socialistische maatschappij.

Uit het artikel 'De leidende rol van de partij bij de voltooiing van de opbouw van het socialisme',
verschenen in *deScinteia* van 8 mei 1967.

Elk volk dat %ich op de weg van de socialistische revolutie en opbouw begeeft brengt een eigen ervaring in en past de algemene wetten in een eigen vorm toe.

...De analyse van de Roemeense revolutionaire strijd bevestigt eens te meer de juistheid van de Marxistisch-Leninistische stellingen volgens welke elk volk dat zich op de weg van de socialistische revolutie en opbouw begeeft, zijn eigen ervaring inbrengt en de algemene wetten op zijn eigen wijze toepast, al naar gelang de concrete omstandigheden waarin het leeft en de van land tot land verschillende historische achtergronden waar het mee te maken heeft. Door het succes van zijn revolutie heeft Roemenië zijn bijdrage geleverd aan de verrijking van de schat aan theorie en praktijkervaring van het Marxisme-Leninisme met nieuwe strijdmethoden en -vormen en met nieuwe oplossingen voor de grote problemen waar de socialistische omvorming van de maatschappij ons voor stelt; de ervaring van ons volk heeft de rol van de massa's bij de verovering van de macht bijzonder sterk uit doen komen; het is ook van uitzonderlijk belang gebleken dat alle revolutionaire, democratische en progressieve krachten van de natie verenigd worden om de uitbuitende klassen hun macht te ontnemen en om tot de opbouw van een nieuw maatschappelijk stelsel te komen...

Uit de redevoering voor de plechtige
Vergadering, gewijd aan de 25 ste verjaardag van
de installatie van de eerste democratische
regering van Roemenië, 6 maart 1970.

De produktieve krachten moeten evenwichtig verdeeld worden tussen platteland en steden.

.. .Toen ik de fundamentele doelstelling, de strategie van onze partij voor de komende 15-20 jaar omschreef als het tot stand brengen van een veelzijdig ontwikkelde socialistische maatschappij, heb ik met het volgende rekening gehouden.

In Roemenië heeft het socialisme een definitieve overwinning behaald; et is in ons land een socialistische eenheids-economie ontstaan. Dat betekent echter niet dat het socialisme hier tot volledige ontplooiing is gekomen. Op de partij en het volk rust de taak om te zorgen voor een voortdurende verdere ontwikkeling van de maatschappij, totdat de grondslagen van het socialisme geheel en al zijn verwezenlijkt. Dat vereist op de eerste plaats een aanzienlijke groei van de produktieve krachten, door middel van een snelle ontwikkeling van de industrie, de landbouw en de andere sectoren van de economie, mede op basis van de nieuwste veroveringen van de wetenschap en de moderne techniek. Anderzijds blijkt het noodzakelijk te zijn om deze produktieve krachten evenwichtig te verdelen over het gehele land, om de vereiste voorwaarden te scheppen voor een harmonische ontwikkeling van het land en een geleidelijk tjaar elkaar toe groeien van het platteland en de steden.

De groei van de produktie van consumptiegoederen vormt ongetwijfeld een beslissende factor in de vooruitgang van de maatschappij, maar dat is slechts één aspect van het socialisme. Daarom is het noodzakelijk om op georganiseerde wijze te streven naar een verdere verbetering van de nieuwe produktieverhoudingen, zodat er een zo volledig mogelijke overeenstemming ontstaat tussen produktieve krachten en produktieverhoudingen, zodat de ontwikkeling van de maatschappij harmonisch kan verlopen.

Een van de centrale doelstellingen van onze partij is de zorg voor een voortdurende stijging van het levenspeil van de gehele bevolking, zowel op materieel als op geestelijk gebied, het streven naar een zo goed mogelijke feitelijke verwezenlijking van het socialistische principe 'van ieder naar gelang zijn capaciteiten, voor ieder naar gelang zijn werk' en het tot uitdrukking brengen van de socia

listische principes van ethiek en rechtvaardigheid, en dit alles op basis van de krachtige technisch-materiële ontwikkeling die wij tot stand brengen.

Tegelijkertijd willen wij - uitgaande van het feit dat het socialisme slechts op de basis van de nieuwste wetenschappelijke ontwikkelingen kan worden opgebouwd - voortdurend streven naar een verdere uitbouw van onderwijs, wetenschap en cultuur, naar een verhoging van het algemene ontwikkelingsniveau van het gehele volk, want dat vormt een beslissende factor in de op velerlei terrein te verwezenlijken vooruitgang van ons socialistische vaderland. Ook is het noodzakelijk voortdurend te werken aan een steeds betere planificatie van de economische en sociale activiteiten van de gehele maatschappij, aan het scheppen van een organisatorisch kader waarin de grote massa's van het volk zo goed mogelijk deel kunnen hebben aan de leiding van de maatschappij, zodat het socialistische principe dat een volk zijn eigen geschiedenis moet maken, steeds vollediger wordt toegepast. De voortdurende groei van de socialistische democratie vormt een uiterst belangrijke factor die de volledige ontplooiing van de menselijke persoonlijkheid, de gelijkschakeling van de maatschappij en de verwezenlijking van de communistische principes mogelijk maakt.

Bovendien is het absoluut noodzakelijk om op grote schaal activiteiten te ontplooiën op het gebied van onderwijs en vorming, om de arbeiders voldoende inzicht te geven in het historisch en dialectisch materialisme, om het socialistische bewustzijn van het volk te versterken.

Zoals men ziet komt het er in de komende 15 a 20 jaar op aan om revolutionaire veranderingen van historische draagwijdte tot stand te brengen in de ontwikkeling van de produktieve krachten, de produktieverhoudingen, de socialistische democratie en in het bewustzijn van de mensen. Indien wij gezegd hadden dat onze toekomstplannen enkel en alleen op de ontwikkeling van het socialisme gericht waren, dan zouden wij geen duidelijke richting hebben aangegeven voor de activiteiten van partij en staat; dan had men uit die woorden op kunnen maken dat het voldoende is om een krachtige economische ontwikkeling van het land te realiseren, wat

naar mijn mening niet geheel en al in overeenstemming is met onze fundamentele doelstellingen. Wij streven naar een veelzijdige ontwikkeling van de maatschappij en van alle facetten van het maatschappelijke leven - zowel van de economie als van de wetenschap en de cultuur - naar verbetering van het leidinggevend apparaat, de vorming van de nieuwe mens, het bevorderen van de socialistische ethiek en gerechtigheid. Daarom achten wij het volkomen terecht om voor de huidige fase in de historische ontwikkeling het tot stand brengen van een veelzijdig ontwikkelde socialistische maatschappij te beschouwen als de fundamentele doelstelling van de partij.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE VERWEZENLIJKING VAN DE TECHNISCHE EN MATERIELE BASIS VAN HET NIEUWE MAATSCHAPPELIJKE STELSEL IN ROEMENIE

De industrialisering van het land is een objectieve noodzakelijkheid voor de opbouw van de nieuwe maatschappij.

...OQ'K, IN DE TOEKOMST ZAL DE POLITIEK VAN ONZE PARTIJ ZICH OP DE INDUSTRIALISERING VAN HET LAND BLIJVEN RICHTEN; HIERBIJ ZAL DE ONTWIKKELING VAN DE ZWARE INDUSTRIE, EN MET NAME DIE VAN DE MACHINEBOUW, VOORRANG KRIJGEN.

Anders is het niet mogelijk ons land tot een hoog ontwikkelings- en welvaartsniveau te brengen en te z^{or} & en dat ^{^et} vorderingen maakt op de weg naar het communisme.

Aangezien de aandacht hoofdzakelijk gericht is op de mechanisatie en de automatisering van de produktieprocessen — een doorslaggevende voorwaarde voor de opbouw van een moderne industrie en economie — is het in het tijdperk van de krachtige technische en wetenschappelijke wereldrevolutie een dwingende noodzaak dat industrialisering op basis van de nieuwste ontwikkelingen in de techniek geschiedt en dat de laatste vorderingen van de wetenschap steeds weer in de produktie worden ingevoerd.

De onstuimige ontwikkeling van de produktiekrachten, de voortdurende vlucht van de techmsch-materiële basis van het socialisme, de invoering op grote schaal van de technische vooruitgang op elk gebied van de materiële produktie, de groei van de produktiviteit van de gemeenschappelijke arbeid en de vlucht van de gehele economie worden door de industrialisering bepaald.

De ontwikkeling van de industrie leidt tot de bloei van onze steden en tot hun omvorming in machtige economische en culturele centra; zij heeft de numerieke groei en de verhoging van de vakbekwaamheid van de arbeidersklasse tot gevolg evenals de verster

king van haar leidende rol in onze socialistische maatschappij; dit heeft een sterke invloed op het maatschappelijke leven.

...Slechts als we industrialiseren zullen we de vereiste voorwaarden scheppen om de eeuwenoude achterstand van de dorpen op de steden op te heften, om geleidelijk de verschillen tussen dorpen en steden ongedaan te maken en om de dorpen op maatschappelijk en cultureel gebied tot ontwikkeling te brengen.

Uit het rapport over de partij activiteiten
tussen het VIIIste en het IXde congres van de
Roemeense communistische partij,
aangeboden op 19 juli 1965.

De ontwikkeling en de modernisering van de landbouw vormt een noodzakelijk onderdeel van de ophouwing van het socialisme.

...De successen van de agrarische produktiecoöperaties illustreren hun kracht en hun dynamiek; zij vormen het bewijs voor de grote economische mogelijkheden van de coöperatieve landbouw en voor de vooruitzichten die deze de dorpen biedt; zij vormen tevens het bewijs voor de superioriteit van de socialistische produktieverhoudingen in de landbouw...

...De oprichting van socialistische coöperaties is op zichzelf natuurlijk niet voldoende om het probleem van de ontwikkeling van de landbouw en van de groei van de produktie en de welvaart van de boeren op te lossen. Dit vraagstuk is het hoofddoel van de agrarische politiek van de arbeidersklasse en van haar Marxistisch-Leninistische partij en om dit doel te bereiken is het noodzakelijk dat de socialistische staat en de boeren een grote materiële en organisatorische inspanning leveren en dat er belangrijke investeringen worden gedaan om de technische en materiële basis te ontwikkelen.

De superioriteit van het socialistische stelsel schuilt nu juist in het feit dat het in staat is om ongelooflijk grote materiële en menselijke krachten te concentreren voor de ontwikkeling van de produktieve krachten van de landbouw en voor de voortdurende perfectionering van deze belangrijke tak van de nationale economie. Onze ervaring

bewijst dat het socialistische stelsel gunstige voorwaarden biedt voor een snel tempo van modernisering van de landbouw en voor de ontwikkeling van de produktie in een veel korter tijdsbestek dan onder het kapitalisme het geval zou zijn. Het socialisme maakt de boeren vrij van onderdrukking en uitbuiting, het maakt de scheppende krachten van de massa's vrij en het verzekert hen een waardig en welvarend leven. De werkelijkheid bewijst overduidelijk dat de agrarische produktiecoöperatie de belangen van de boeren en van de gehele maatschappij organiek verenigt en dat zij de vorm vertegenwoordigt waarin het werk van de landarbeiders en de organisatie van de agrarische produktie voor de gehele periode van de opbouw van de socialistische en communistische maatschappij gebundeld kan worden...

Uit de uiteenzetting, gehouden voor het
Congres van de Roemeense agrarische
produktiecoöperaties, 7 maart 1966.

Een veelomvattend ontwikkelings- en moderniseringsprogramma voor de Roemeense landbouw.

...In het kader van het socialistische ontwikkelingsprogramma van ons land neemt de landbouw de komende jaren een vooraanstaande plaats in. Aangezien de voorspellingen, die door het Xde Congres met betrekking tot de groei van de produktie van de akkerbouw en de veeteelt gedaan zijn, bekend zijn, zal ik het daar nu niet over hebben. Om een idee te krijgen van de omvang van de inspanning waartoe onze partij en staat zich voor de komende periode verbonden hebben, hoef ik er alleen maar aan te herinneren dat er gedurende de periode 1971-1975 ongeveer tachtig miljard lei van de gecentraliseerde staatsfondsen geïnvesteerd zullen worden; tezelfdertijd zal meer dan vijftientig miljard lei van de opbrengst van de coöperaties voor investeringen aangewend worden. In vijf jaartijd zal er in de landbouw meer dan honderd miljard lei geïnvesteerd worden, dat is meer dan het dubbele van de investeringen die in de periode van het eerste vijfjarenplan in de gehele economie gedaan

zijn. De gedane investeringen met het oog op de ontwikkeling van de produktie van tractoren en landbouwwerktuigen en die in fabrieken voor kunstmest en andere voor de landbouw noodzakelijke chemische stoffen moeten nog bij dit bedrag opgeteld worden...

...De modernisering van de landbouw zal een verhoging van het ontwikkelingsniveau van de dorpen tot gevolg hebben en zal het proces van geleidelijke opheffing van de verschillen tussen stad en platteland versnellen. Hierdoor zullen de samenwerking en de band tussen de arbeidersklasse en de boeren, die de onwankelbare fundering van ons socialistische stelsel vormen, nog hechter worden. En zo zullen we nóg een belangrijke etappe op de weg naar het communisme afleggen I...

Uit de redevoering voor de Plenaire Vergadering van het Centraal Comité van de Roemeense communistische partij, 17-19 maart 1970.

Het moderniseringsproces van de industriële structuur moet worden versneld.

...Wij hebben alle reden om tevreden te zijn over de in Roemenië op economisch en sociaal gebied behaalde successen, indien wij met lame rekening houden met het lage niveau waarvan wij uit moesten gaan. Dit jaar is de industriële produktie 21 maal groter dan in 1938; de totale agrarische produktie van 1971 overtreft 1,9 maal het vooroorlogse niveau. In vergelijking met 1938 is het nationale inkomen dit jaar 7,6 maal zo groot. Hierdoor was het mogelijk om naast het toekennen van belangrijke fondsen voor de ontwikkeling van de materieel-technische grondslagen van de economie, ook te zorgen voor een voortdurende verbetering van de levensomstandigheden van het gehele volk. Het reële loon is thans meer dan 2,7 maal zo groot als in 1938. Om een betere indruk te geven van de zeer grote stijging van het levenspeil van de arbeiders, willen wij nog mededelen dat alleen al de totale loonsom voor 1972 drie maal zo groot is als het gehele nationale inkomen in 1938.

De cultuur en het onderwijs hebben een snelle ontwikkeling door

gemaakt, er is een ruim opgezette dienst voor gezondheidszorg geschapen en er zijn zeer belangrijke bedragen uitgegeven voor een fonds voor de sociale verzekeringen. Dit jaar is op het nationale budget voor deze fundamentele doelstellingen 19 a 20 maal zo veel geld uitgetrokken als in 1938.

...Het fundamentele doel van de gehele nationale ontwikkeling in de komende periode is het opheffen van ons land tot een hoog niveau van welzijn en beschaving en een veelzijdige ontplooiing van het socialistische Roemenië.

Om deze grootse plannen in werkelijkheid om te zetten, blijven wij in ons streven de nadruk leggen op de ontwikkeling van de industrie; indien wij in de jaren 1976-1990 zorgen voor een jaarlijkse groei van de industriële produktie ter grootte van 9 tot 10%, kunnen wij tegen het einde van die periode een industriële produktie bereikt hebben die globaal genomen 6 tot 8 maal groter is dan de produktie in 1970. Men schat dat wij tegen het jaar 1990 een produktie van elektrische energie zouden moeten bereiken van 180 & 200 miljard kWh, van 20 tot 25 miljoen ton staal, van 150 tot 200.000 vrachtauto's, van 450 a 500.000 personenauto's, van 35 a 40 miljoen ton cement, enzovoorts.

Het moderniseringsproces van de industriële structuur moet worden versneld, waarbij men in het bijzonder de nadruk zal moeten leggen op de ontwikkeling van de kernenergieproduktie en van de produktie van hoogwaardige staalsoorten. Het aandeel van de mechanische en de chemische industrie in het totaal van de industriële produktie zal 55 tot 60% bereiken. Gezien het nog betrekkelijk lage ontwikkelingsniveau van de elektronische industrie, zal de produktie in deze bedrijfstak zo moeten toenemen dat ze 16 a 17% van de totale mechanische industrie gaat bedragen. In het geheel van die bedrijfstak zullen de fijn-mechanische en de optische industrie zich bijzonder sterk moeten ontwikkelen, evenals de produktie van geprogrammeerde werktuigmachines, van hoog-ontwikkelde technische apparatuur, van transportmiddelen met een zeer grote capaciteit.

...Een wezenlijk onderdeel van onze economische groei moet de intensieve ontwikkeling van de landbouw zijn - die uiterst belangrijk

ke bedrijfstak in onze nationale economie. Men moet zorgen voor een vergaande mechanisering van de werkzaamheden - zowel bij het verbouwen van gewassen als in de veeteelt - en men zal de elektrificatie moeten versnellen. Vanaf het begin van het volgende vijfjarenplan zal de landbouw beschikken over de door de moderne landbouwmethoden nodig geachte kunstmeststoffen, insecticiden en biostimulerende middelen, en tussen nu en 1990 zal er gezorgd worden voor de irrigatie van alle gebieden waar dat uit economisch oogpunt gerechtvaardigd is. Zodoende zullen wij in 1990 kunnen rekenen op een produktie van 28 tot 30 miljoen ton granen. Ook zijn wij van plan voor wat betreft de produktie van suikerbieten, groenten, vruchten en druiven tegen het jaar 1990 een veelvoud te bereiken van de gemiddelde jaarlijkse oogst uit de jaren 1966-1970. Bij dit alles moet echter voorrang worden gegeven aan de ontwikkeling van de veeteelt, zodat het aandeel van de produkten van dierlijke oorsprong in het geheel van de agrarische produktie in 1990 de 50% overtreft. Daarvoor is het nodig dat de veestapel wordt uitgebreid tot 9 a 10 miljoen runderen, 18 A 20 miljoen varkens en 18 a 20 miljoen stuks gevogelte.

...Voor het tot stand brengen van een moderne, efficiënte economie is het noodzakelijk dat in alle sectoren van het economisch leven iet toepassen van de nieuwste resultaten van wetenschap en technologie ten zeerste bevorderd wordt. Er zullen maatregelen getroffen worden ter bevordering van een snellere ontwikkeling van de nationale wetenschappelijke research, met name op mathematisch, fysisch, technisch, chemisch en biologisch gebied. De onderzoeken zullen een aanzienlijke bijdrage moeten leveren tot het oplossen van de problemen die in verband staan met een beter gebruik van de natuurlijke hulpbronnen, met de toenemende automatisering en de steeds verder gaande mechanisering en met het vervaardigen van hoogwaardige produkten.

Teneinde een doeltreffende ontwikkeling van onze nationale economie te verzekeren is het noodzakelijk dat Roemenië steeds meer deel gaat nemen aan de arbeidsverdeling tussen de verschillende socialistische landen, aan de economische uitwisseling en de internationale samenwerking. Om die reden zal gedurende de gehele

periode 1976-1990 de groei van de buitenlandse handel groter moeten *zijn* dan die van het nationaal produkt. Er zullen steeds weer maatregelen genomen worden om de samenstelling van het Roemeense exportpakketten te verbeteren: het aandeel hierin van de industrieproducten — en met name van de producten van de mechanische industrie — moet toenemen van 25 tot ongeveer 45%.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE VERVOLMAKING VAN DE WIJZE WAAROP DE PLANNING GEORGANISEERD IS EN DE ECONOMIE GELEID WORDT

Versterking van de collectieve leiding in de economie. Grotere bevoegdheden voor de produktie-eenheden.

.. Het uitgangspunt voor de werkzaamheden van de instellingen voor economie en planning is - zoals dat voor elk gebied van de socialistische opbouw vereist is - het principe van de collectieve leiding. De staatsplannen en de belangrijkste economische maatregelen moeten het resultaat zijn van het collectieve denken en werken van de leidinggevende kaders en van de beste praktijkmensen en specialisten van elke betrokken sector. De praktijk van al ons werk bewijst dat één enkele man, hoe groot zijn kennis of zijn bekwaamheid ook is, de problemen niet op kan lossen ofwel dat hij ze, in het gunstigste geval, met vele tekortkomingen oplost.

Het Centraal Comité is van mening dat het noodzakelijk is te onderzoeken wat de beste organisatievormen en de meest geschikte werkmethoden zijn om, zowel in de centrale economische instellingen als in de ondernemingen, tot een bundeling van de persoonlijke verantwoordelijkheid en de collectieve leiding te komen.

Als we rekening houden met de toegenomen omvang en verscheidenheid van de problemen waar de socialistische opbouw ons voor stelt, met de noodzaak om deze zo spoedig mogelijk op te lossen en met de rijke ervaring die ons staatsapparaat zich in de leiding van alle sectoren van het openbare leven heeft verworven, wordt het noodzakelijk en mogelijk om de bevoegdheden van de ministeries en van de andere centrale instellingen evenals die van de leiding van de ondernemingen te verruimen...

...Ook in de toekomst zullen de werkzaamheden van de staatsinstellingen gebaseerd zijn op het grondbeginsel van het democratisch

centralisme dat de bundeling en concentratie van alle krachten, van de basis tot aan de top, in één enkele leiding, verzekert, zodat onze socialistische economie, wetenschap en cultuur, ja, onze hele maatschappij, tot verdere bloei zullen komen.

Uit het rapport, voorgelegd aan het IXde
Congres van de Roemeense communistische
partij, 19 juli 1965.

De geleide ontwikkeling is een objectieve wet voor de socialistische economie.

Bij het vaststellen van de maatregelen ter vervolmaking van de economische organisatie en de besturing van de economie houdt on%e party rekening met het feit dat de geleide economie één van de belangrijkste objectieve wetten is van de socialistische economie. De noodzaak om de economische en maatschappelijke werkzaamheden aan de hand van een plan te organiseren en te leiden vloeit voort uit de materiële omstandigheden van de moderne produktie.

...Het gemeenschappelijke be^it van de produktiemiddelen en de onderlinge samenwerking die het socialistische stelsel eigen sijn maken het mogelijk dat er op elke trap van het economische leven en op het niveau van de maatschappij in haar geheel geplande leiding bestaat; hierdoor is tevens de eenheidscoördi- natie van het gehele reproductieproces, de bewuste leiding van de produktie en de verdeling. de distributie van de bronnen per produktietak en -eenheid, en de toepassing op grote schaal van de hedendaagse technische en wetenschappelijke vooruitgang nood^akelijk en mogelijk.*

Een geleide socialistische economie houdt een hoge maatschappelijke verantwoordelijkheid in, omdat de op centraal niveau genomen beslissingen en getroffen maatregelen betrekking hebben op de werkzaamheden van miljoenen mensen en op het beheer van de belangrijkste gelden van het volk en van de nationale rijkdom. Het is in dit opzicht van het grootste belang de beste economische verhoudingen te verzekeren, aangezien daar de harmonieuze en evenwichtige ontwikkeling van de gehele economie van afhangt. De ervaring heeft ons geleerd dat een onvoldoende zorg voor de ontwikkeling van bepaalde moderne takken van industrie zoals elektro

techniek, elektronica, fijne werktuigkunde en de constructie van machines en gereedschappen negatieve gevolgen heeft voor de volledige exploitatie van de reserves van de socialistische landbouw en voor de verwezenlijking van een zo rationeel mogelijke verhouding tussen de produktie van consumptiegoederen en de produktie van produktiemiddelen. Het is bekend dat het voor de gehele economie van belang is om in het kader van de socialistische industrialisatie voorrang te verlenen aan de ontwikkeling van de produktiemidde- lenindustrie. Maar tegelijkertijd heeft de ervaring ons geleerd hoe schadelijk de neiging om de produktie van produktiemiddelen, de zware industrie, tot een heilige koe en een fetiche te maken en de verbruiksgoederenindustrie en de landbouw te verwaarlozen is voor de multilaterale maatschappelijke vooruitgang en voor de verhoging van de levensstandaard van het volk...

Uit een rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 6 december 1967.

De rol van de planning in de geleiding van het sociaal-economische proces,

..De maatregelen tot vervolmaking van de planning van de nationale economie hebben tot doel de rol, die de planning bij het bepalen van de koers van de sociaal-economische processen speelt, te versterken; daarbij wordt rekening gehouden met de behoeften en de mogelijkheden van de economie evenals met de ontwikkelingstendensen van de wereldeconomie.

...Bij de planning %al het accent voor taan komen te liggen op de economische eenheden en op de opstelling van planvoorstellen door ondernemingen en centrales; sijn vormen de basiskernen van de nationale economie en kennen beter dan wie ook hun potentieel en de hun ter beschikking staande reserves en tevens weten %ij wat hun mogelijkheden sijn voor een snelle groei van de produktie van materiële goederen. Zo %al het grondbeginsel van de planning van de geleide nationale economie inhouden dat de plannen door hoog en laag worden opgesteld en dat er een nauwe samenwerking bestaat tussen studies en voorstellen van de economische eenheden en van de centrale leidinggevende instellingen, die een overwicht hebben over de gehele economie.

Het belangrijkste kenmerk van het planningswerk is dat het centrale plan een beperkt aantal aanwijzingen %al geven die de wezenlijke doelen van de nationale economie illustreren, z^{ocΛat} P^{art}Û^{en} de belangrijkste instrumenten om de economische processen te leiden in handen honden, terwijl toch de ontwikkeling van het initiatief van de prodnktie-eenheden wordt gewaarborgd.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 6 december 1967.

De verhoging van de doelmatigheid is het hoofddoel van de Roemeense economie.

De opvatting volgens welke één van de redenen voor de superioriteit van de socialistische economie het feit zou zijn dat zij het zich kan veroorloven om lange tijd niet rendabele produkties te financieren, is volledig in strijd met de eisen die de ontwikkeling van het nieuwe stelsel stelt en geeft blijk van een oppervlakkige economische visie. Het kan niet anders of de doelmatigheid van de nationale economie in haar geheel en de algemene ontwikkeling van de maatschappij ondervinden vroeg of laat de terugslag van de schending van het rentabiliteitsbeginsel. *In een socialistisch stelsel is de rentabiliteit niet meer een privéprobleem van de verschillende ondernemingen maar een fundamenteel probleem van de gehele maatschappij. Iedere economische activiteit moet beantwoorden aan de concrete eisen van de maatschappij, aan de werkelijke behoeften van het materiële en geestelijke leven van de mensen en moet daarbij tegelijkertijd de voortdurende groei van de nationale rijkdom en de verhoging van het nationale inkomen verzekeren.*

De praktijk en de economische ervaring over de gehele wereld laten ons zien dat de snelle roulatie van materiële en financiële middelen, de versnelde cyclus geld-waar-geld dus, een doorslaggevende rol speelt bij de verhoging van de efficiëntie. Een versnelde opname van alle middelen in de economische kringloop waarborgt ongetwijfeld een veel beter gebruik van het produktiepotentieel van het land en een wezenlijk ke verbetering van de kwalitatieve indexen van de economie.

...De toepassing op grote schaal en in alle takken van de economie van de laatste ontdekkingen op het gebied van de economische leiding en de voortdurende perfectionering van de organisatie van arbeid en produktie vormen voor ons technisch-economisch potentieel de belangrijkste voorwaarde om een optimaal resultaat te bereiken.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 6 december 1967.

De voortdurende vervolmaking van de maatschappelijke verhoudingen.

...Tegelijk met de groei van de produktiekrachten moet een voortdurende vervolmaking van de produktieverhoudingen bereikt worden; deze moet dan niet het resultaat zijn van de blinde werking van objectieve wetten, maar van een bewuste, zorgvuldig door mensen uitgewerkte planning. Zoals men weet is in ons land gelijk met de uitschakeling van de uitbuitende klassen en met de overwinning van het socialisme de wezenlijke overeenstemming tussen produktiekrachten en produktieverhoudingen werkelijkheid geworden. Het bezit van de produktiemiddelen, de produktie en de verdeling van het nationale inkomen hebben een maatschappelijk karakter gedegen. Ons handelen moet er op gericht zijn de produktiekrachten en de produktieverhoudingen steeds te ontwikkelen en iedere disharmonie tussen die twee te vermijden.

...De praktijk heeft aangetoond dat een eenpersoonsleiding niet meer in het huidige stadium van ons socialistische produktiesysteem past. Aangezien onze produktiemiddelen gemeenschappelijk bezit zijn is de collectieve leiding en de daadwerkelijke deelname van de arbeiders aan de geleiding van de economische activiteiten een objectieve noodzakelijkheid geworden. De oprichting van leidinggevende comités en bestuursraden en de invoering van de verplichting om rapport uit te brengen aan de algemene vergaderingen van loon-trekkenden zijn maatregelen die beantwoorden aan de nieuwe omstandigheden waarin de produktiekrachten in ons land ontwikkeld

worden. Op deze wijze zijn we er zeker van dat de belangrijkste vraagstukken van de werkzaamheden van de ondernemingen de vrucht zijn van het denken van de beste specialisten: het gehele personeel.

Uit het rapport, voorgelegd aan het Xde
Congres van de Roemeense communistische
partij, 6 augustus 1969.

Het principe van het socialistisch leiderschap.

...Een belangrijk onderdeel van de vervolmaking van de leiding van onze maatschappij bestaat uit de verbetering van de economische planificatie. Zoals men weet is er bij het opstellen van de economische politiek van onze partij en onze staat uitgegaan van de noodzaak tot concentratie, specialisatie en samenwerking op het gebied van de produktie, en van de noodzaak tot het oprichten van zeer grote en gecompliceerde economische eenheden, om te kunnen beantwoorden aan de eisen van de moderne technisch-wetenschappelijke revolutie en om een hoge graad van efficiency te kunnen bereiken. Anderzijds waren de beslissingen van de vorige Nationale Conferentie en de richtlijnen van het Xde Congres gericht op het scheppen van de nodige voorwaarden voor een vollediger tot hun recht komen van de economische wetten en op een oordeelkundiger toepassing hiervan in de produktie-activiteiten. De maatregelen en wetten die met dit doel werden aangenomen, zijn u bekend. Wij kunnen nu bevestigen dat er belangrijke stappen zijn ondernomen om de door de Nationale Conferentie en het Congres opgedragen taken ten uitvoer te brengen. Op dit moment beschikken wij over 180 grote economische eenheden die zorgen voor de organisatie en de leiding van de totale industriële activiteit in dit land. Ook zijn er verbeteringen aangebracht in de organisatie van de staats-landbouwbedrijven, en in de organisatie van de activiteiten der coöperaties — zowel van de ambachtelijke als van de agrarische produktie-coöperaties. De wetten die de laatste jaren aangenomen zijn, en op de eerste plaats de wet op de organisatie en het functioneren van de

socialistische staatsondernemingen, hebben een nieuwe groe
onderlinge betrekkingen tussen de verschillende eomco
bijzonder groot belang was de invoering van het principe van
de oprichting van arbeiderscomités en -raden en de offici
algemene vergaderingen - maatregelen waardoor het mog
organisatorische kader te scheppen voor het deelnemen van d
de leiding van de economische activiteit en zodoende de ec
op een hoger peil te brengen. Dankzij deze wetten, de ni
maatregelen en vooral door de aanvaarding van het princi
leiderschap zijn de economische en juridische betrekkinge
materiële productie thans op geheel nieuwe grondslagen g
wettelijk kader gecreëerd voor het nemen van beslissingen
planificatie van de nationale economie.

...De nieuwe organisatie van de economie was ook gericht
bepaalde vormen van overmatig centralisme, en van ove
in de directie van de basis-eenheden. Wij moeten hier op
nog geen bevredigende oplossing voor dit probleem ge
bedrijfstakingen zijn zelfs nieuwe parallellismen en tussen
heeft tot nu toe nog te weinig gedaan om de duidelijkh
totale informatiesysteem te verbeteren, het aant
verminderen en het administratieve apparaat te verkleine

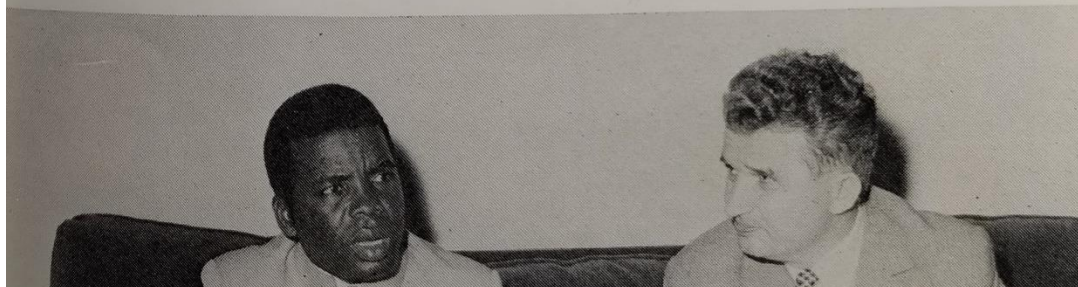
...Wij zijn van oordeel dat de reorganisatie van de eco
voltooid is, zodat zij thans in overeenstemming
ontwikkelingsfase van ons land, maar gezien het fe
tekortkomingen bestaan, is het noodzakelijk om
vastberadenheid te streven naar een beter functioneren
eenheden, teneinde op alle niveaus van de economie
verantwoorde leiding te garanderen.

...Wanneer ik spreek over de voltooiing van de activiteit
de economische planificatie, bedoel ik daarmee dat het

Met Premier Sadat van Egypte

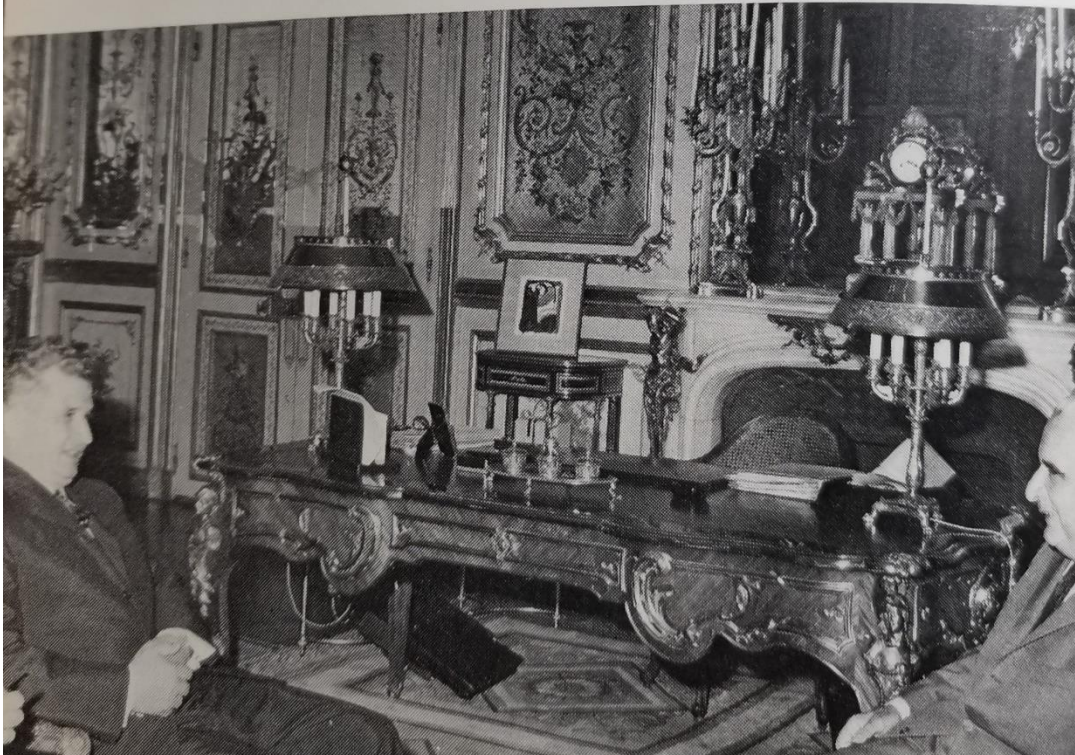
Met President Marien N'Gouabi van de Congolese volksrepubliek

Met Premier Golda Meir van Israël

Met President Pompidou van Frankrijk

gehele economisch leven zich in overeenstemming met de nieuwe organisatievorm moet afspelen en dat men zich daarbij moet houden aan de wettelijke bepalingen. Ik zou echter volstrekt niet willen dat men hieruit de conclusie trok dat er op dit terrein niets meer hoeft te worden gedaan. Integendeel, de verbetering van de maatschappelijke planificatie moet een blijvende zorg van partij en regering vormen; het is een voortdurend proces dat afhankelijk is van de ontwikkeling der produktieve krachten en van de verbetering van de produktieverhoudingen en van de sociale betrekkingen. Deze voortdurende verbeteringen moeten echter hun oorsprong vinden in het ten uitvoer brengen van de bovengenoemde wettelijke bepalingen.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE VOORTDURENDE ZORG VOOR DE LEVENSSOMSTANDIGHEDEN

De verhoging van het ontwikkelings- en het culturele niveau is onverbreekelijk verbonden met de groei van de materiële productie.

...Het is bekend dat de doeleinden die het socialisme zich stelt een diep menselijke inhoud hebben en de mens de mogelijkheid geven om zijn persoonlijkheid veelzijdig te ontwikkelen, zodat hij met al zijn krachten en capaciteiten actief aan de algemene vooruitgang van het nieuwe stelsel deel kan nemen; op basis van de door hem geleverde bijdrage ontvangt hij een beloning, die hem een waardig bestaan garandeert.

Voor de Roemeense communistische partij, wier fundamentele doelstelling het is deze grondbeginselen van het socialisme in feiten om te zetten, staat de zorg voor het gezin, de mens en de voortdurende verbetering van de levensomstandigheden van hen die de materiële en geestelijke goederen van onze maatschappij scheppen, centraal. De talrijke maatregelen die onze partij de laatste tijd genomen heeft hebben tot doel de burgers van ons land gedurende hun hele leven, van de wieg tot het graf, een zo goed mogelijk bestaan te verzekeren. Zo zijn er, zoals u weet, maatregelen uitgevaardigd ter verhoging van het geboortecijfer, ter consolidering van het gezin, en ter vergroting van zijn rol en zijn verantwoordelijkheid in onze socialistische maatschappij.

De socialistische staat moedigt met alle middelen - economische, sociale en juridische - de stichting en de instandhouding van het gezin aan, verleent steun aan grote gezinnen, en verbetert de bescherming van moeder en kind door steeds betere omstandigheden voor het opgroeien en de opvoeding van de jonge generatie te scheppen. Hiertoe staat de ontwikkeling van een net van crèches en

bewaarplaatsen op het programma, zowel op het platteland als in de stad, evenals de uitkering van geboortetoeslagen, de uitbreiding van het recht op gratis medische bijstand, en tal van andere maatregelen voor de uitvoering waarvan de staat in de komende vier jaar meer dan zeventienhonderd miljoen lei zal uitgeven.

De steun aan en de instandhouding van het gezin, de verbetering van de bescherming van moeder en kind, de verhoging van de pensioenen en het van kracht worden van een nieuw systeem van ouderdomsvoorzieningen zijn punten die onze voortdurende zorg hebben; met dit soort maatregelen o.a. willen wij de veelzijdige bloei van onze maatschappij en de verrijking van het materiële en geestelijke leven van ons gehele volk zeker stellen. Dit is een wezenlijk kenmerk voor de politiek van de Roemeense communistische partij en de socialistische staat.

Uit het rapport, voorgelegd aan het IXde
Congres van de Roemeense communistische
partij, 19 juli 1965.

Het nationale inkomen en de levensstandaard.

...Ons nationale inkomen per hoofd van de bevolking bedraagt thans ongeveer 500-600 dollar per jaar. Nederland bijvoorbeeld heeft een nationaal inkomen per hoofd van de bevolking van ongeveer 2400 dollar per jaar.

Dit wil zeggen dat wij, als wij die 500 a 600 dollar aan alle inwoners van het land zouden uitdelen, en zelfs als wij die geheel en al aan de consumptie zouden besteden - daardoor zouden wij het land niet slechts tot een voortduren van de huidige toestand veroordelen, maar zelfs tot een achteruitgang - dan zouden wij toch nog minder aan consumptiegoederen uit kunnen geven dan wanneer men kan beschikken over een inkomen van 2400 dollar.

Het is dus van wezenlijk belang, zowel voor de economische ontwikkeling als voor een stijging van het levenspeil van de bevolking,

I
dat men de nationale rijkdom, het nationale inkomen, snel doet toenemen.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

De sociale structuur van het land %al diepgaande veranderingen door maken.

...Op basis van de ontwikkeling van de materiële produktie zal het nationale inkomen vijf of zesmaal zo groot moeten worden, om in 1990 2500 & 3000 dollar per hoofd van de bevolking te bedragen.

Met het oog op de noodzaak van een snelle ontwikkeling van de nationale economie zullen wij in deze periode 70 tot 72% van het nationale inkomen aan consumptie kunnen besteden, terwijl 28 tot 30% moet worden gereserveerd voor het nationale fonds voor de sociaal-economische ontwikkeling. Het grootste deel van dit fonds zal moeten worden besteed aan de vergroting van de materiële produktie, waarvan de vooruitgang van onze maatschappij en het toenemende welzijn van het volk op de eerste plaats afhankelijk zijn.

.. .De sociale structuur van het land zal diepgaande veranderingen doormaken. Het aantal personen dat werkzaam is in het sociaal- economisch leven zal moeten stijgen tot meer dan n miljoen in 1990, waarvan 9,5-10 miljoen gesalarieerden. De rol van de arbeidersklasse als belangrijkste sociale groepering in onze socialistische maatschappij zal steeds duidelijker blijken. Het aantal personen dat werkzaam is in de industrie en in de bouw zal tussen nu en 1990 toenemen tot ongeveer 50% van de actieve bevolking, terwijl het aantal in de landbouw werkzame personen zal afnemen tot 10 a 15 %. Een tijd van grote bloei is ook te verwachten voor het openbaar onderwijs. In deze periode zullen alle jongeren middelbaar onderwijs kunnen volgen, zodat de jeugd van ons land een solide vorming zal krijgen, geheel in overeenstemming met de eisen van de moderne maatschappij; de uitbreiding van het hoger onderwijs zal ' worden voortgezet. De veranderingen die op zullen treden in de produktieve sector - ten gevolge van de automatisering, de ontwik- ! keling van de cybernetica en de verhoging van het scholingsniveau

i

i

van de gehele bevolking - zal een aanzienlijke verkleining van de bestaande verschillen tussen lichamelijke en intellectuele arbeid teweeg brengen, en daarmee de steeds verdergaande gelijkmaking van alle leden van onze maatschappij nog eens extra benadrukken. Het Roemeense volk gaat een periode van steeds groter welzijn tegemoet. In de tijd van 1970-1990 zal het reële inkomen per hoofd van de bevolking ongeveer 3,5 maal zo groot worden. Op voedings- gebied zal men kunnen zorgen voor consumptiemogelijkheden op het niveau van de optimale fysiologische normen, kleding en schoenen zullen in voldoende hoeveelheden en goede kwaliteiten verkrijgbaar zijn, men zal ervoor zorgen de bevolking te voorzien van de vereiste hoeveelheden duurzame gebruiksgoederen en de dienstenverlening zal worden uitgebreid. Wij hebben het voornemen in de jaren 1976-1990 ongeveer 2,5 miljoen appartementen te bouwen, waarna het woningprobleem zal zijn opgelost. De hoge arbeidsproductiviteit zal het mogelijk maken tussen nu en 1980 de werkweek te verkorten tot 40 a 44 uur. Door ruimtelijke ordening, openbare werken in steden en landelijke gemeenten, door het bouwen van een aanzienlijk aantal nieuwe stedelijke centra en de verbetering van de voorzieningen in de omliggende landelijke gebieden en door de uitbreiding van de sociale en economische activiteiten op het platteland zal het verschil in levensomstandigheden in de steden en op het land steeds kleiner worden.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE KLASSEN ZIJN DE MAATSCHAPPELIJKE KRACHTEN VAN DE SOCIALISTISCHE REPUBLIEK ROEMENIE

De Socialistische Republiek Roemenië is een staat van arbeiders uit de steden en van het platteland.

...Het basisprobleem van het hele maatschappelijke stelsel en het staatsbestel is dat van de macht. In het socialistische Roemenië is de macht aan het volk, dat vrij is zijn lot te bepalen; de macht wordt door het volk uitgeoefend. Dit komt tot uitdrukking in *on^e grondwet waarin staat dat on^{oe} Republiek een staat is van arbeiders uit de steden en van het platteland, een soevereine, onafhankelijke eenheidsstaat met een onschendbaar en ondeelbaar grondgebied.*

De arbeidersklasse, die vroeger onderdrukt, uitgebuit en van zijn politieke rechten beroofd was, is meester geworden over de produk- tiemiddelen en de vruchten van haar arbeid; zij vervult met succes de rol van leidende klasse van de gehele maatschappij. Door de rijke ervaring die de arbeidersklasse in het leiden van de maatschappij heeft gekregen, door haar mobilisatiecapaciteit, haar geest van discipline en haar vermogen tot organisatie die zij van nature bezit en die zij op het gehele volk overbrengt, haar doorzettingsvermogen, haar politieke onverzettelijkheid, en haar hoog ontwikkeld revolutionair bewustzijn vinden we haar, als het om de strijd van het volk voor het socialisme gaat, in de voorste gelederen. De grondwet bekrachtigt deze werkelijkheid van ons nieuwe leven. *Wil de verwezenlijking van de historische taken van een gehele periode van opbouw van het socialisme en het communisme slagen* dan is de voortdurende versterking van de leidende rol van de arbeidersklasse een objectieve noodzaak.* De boeren, die vroeger onderworpen waren aan de grootgrondbezitters en kapitalisten en vandaag meester zijn van de grond, maken samen met de arbeidersklasse deel uit van de leiding van de

maatschappij. Als gevolg van de stichting van de socialistische coöperaties zijn ze een homogene klasse met gelijke belangen gaan vormen en leveren ze volledig hun bijdrage aan de economische bloei en de vooruitgang van het land.

De band tussen de arbeiders en de boeren, die in het vuur van de strijd om de verovering van de macht gesmeed is, is voortdurend gehard en bekrachtigd, terwijl hij door de uitbreiding van de socialistische produktieverhoudingen tot de gehele economie een nieuwe inhoud heeft gekregen. *De ontwerp-grondwet onderstreept dat het verbond tussen de arbeiders en de boeren de basis vormt van de macht van het volk, de granieten fundering van ons socialistische stelsel.* De intellectuelen, die in de oude maatschappij niet in de omstandigheid verkeerden dat ze scheppend werk konden doen ten behoeve van de belangen van het volk en de vooruitgang van het land, zijn nieuwe intellectuelen geworden die actief deelnemen aan de strijd van de arbeiders voor de welvaart van het vaderland. Zij zijn het best in de gelegenheid om zichzelf te bevestigen en, aan de zijde van alle arbeiders, stellen zij hun kennis en hun talent volledig in dienst van de socialistische opbouw.

Arbeiders, boeren, intellectuelen en andere groepen werkers zijn bezield door een vurig patriottisme en werken, nauw met elkaar verbonden en zonder onderscheid van nationaliteit, zij aan zij aan de ontwikkeling van de economie en de cultuur van het land en voor het welzijn van het volk...

Uit het rapport over de ontwerp-grondwet van de Socialistische Republiek Roemenië, voorgelegd aan de buitengewone zitting van de Grote Nationale Vergadering, 20 augustus 1965.

De volledige gelijkheid in rechten van de nationale minderheden die op Roemeens grondgebied wonen moet verzekerd worden.

In de opbouw van het socialisme, de versterking van de eenheid van het volk en de ontwikkeling van de socialistische democratie blijft de Marxistisch-Leninistische oplossing voor het nationale vraagstuk, die de garantie vormt voor de gelijkheid in rechten van de nationale minderheden die op Roemeens grondgebied wonen en voor de

ontwikkeling van de broederschap met het Roemeense volk in werk en strijd, een bijzonder belangrijke rol spelen.

In de loop van het proces van de socialistische opbouw en tegelijk met de opbloei van het materiële en geestelijke leven van het Roemeense volk en de samenwonende nationale minderheden, wordt hun eenheid en broederschap, evenals de onverwoestbare gemeenschap van hun belangen, steeds intenser.

Het feit dat de ene mens niet meer door de andere uitgebuit kan worden en de definitieve zege van het socialisme vormen niet alleen de basis van de vrijheden en de maatschappelijke rechten die de werkers van ons land tegenwoordig, zonder onderscheid van nationaliteit, genieten, maar ook de basis van de onderlinge band van ons gehele volk. Door de maatschappelijke onrechtvaardigheden en de discriminatie naar ras, sexe en nationaliteit op te heften heeft het socialisme alle werkers gelijke maatschappelijke rechten gewaarborgd, zoals vrije toegang tot het economische, sociale en politieke leven, het onderwijs en het culturele leven.

De Marxistisch-Leninistische oplossing van het nationale vraagstuk, dat wil zeggen de garantie voor totale gelijkheid in rechten van alle burgers zonder onderscheid van nationaliteit, vormt een van de belangrijkste revolutionaire veranderingen die tijdens de socialistische opbouw in ons land verwezenlijkt zijn.

De eenheid en de broederschap van de Roemeense, Hongaarse, Duitse en andere werkers van ons vaderland vinden hun oorsprong in de eeuwenlange strijd die zij samen voor de maatschappelijke bevrijding en voor de afwerping van het juk van buitenlandse overheersing hebben gevoerd. Zoals bekend hebben zich ten gevolge van historische omstandigheden sinds oudsher bevolkingsgroepen van andere nationaliteit naast het Roemeense volk op het grondgebied van ons vaderland gevestigd.

... De Roemeense communistische partij heeft van het begin af aan het wachtwoord voor de vereniging van alle werkers in de strijd voor de gemeenschappelijke zaak van hun bevrijding van uitbuiting en onderdrukking in haar vaandel geschreven. Onze partij, die zich tegelijkertijd tegen de burgerlijk-agrarische uitbuiting en tegen de nationale onderdrukking keerde, heeft het nationalisme, het chauvi

nisme en de politiek van discriminatie op grond van nationaliteit of ras in het sociaal-politieke leven, vastberaden bestreden en vanaf de tijd dat zij nog ondergronds werkte heeft zij zonder aflaten gestreden voor de volkomen gelijkheid in rechten van alle burgers van het vaderland. Werkers van alle nationaliteiten hebben onder leiding van de communistische partij broederlijk gestreden tegen de imperialisten en de geldmagnaten en vóór de bevrijding van het land van het fascistische juk, vóór de verplettering van nazi-Duitsland, vóór de nederlaag van de uitbuitende klassen en vóór de vestiging van het stelsel van de volksdemocratie.

Uit de uiteenzetting voor de Plenaire Vergadering van het Centraal Comité van de Roemeense communistische partij, 24-25 oktober 1968.

ONDERWIJS, WETENSCHAPPEN, KUNST EN CULTUUR

De school is de belangrijkste cultuurbron en ontwikkelingsfactor.

... De school, die de belangrijkste cultuurbron en ontwikkelingsfactor is, zal in de komende vijf jaar door bijna een kwart van onze bevolking bekocht worden.

De stormachtige ontwikkeling van wetenschap en techniek en de daarmee gepaard gaande uitbreiding van de stof die de leerlingen op moeten nemen maken het noodzakelijk dat *in de komende jaren de voorwaarden worden geschapen voor de verhoging van de leerplichtige leeftijd*. Daarom moet het ministerie van onderwijs onmiddellijk, na raadpleging van de onderwijs kaders en specialisten uit de verschillende takken van het economische en culturele leven, een studie maken over de organisatie van het onderwijs en over de aard en de duur ervan.

In de komende jaren zal *het middelbaar onderwijs uitgebreid worden, met dien verstande dat het zowel lycea van algemene als van specialistische vorming zal omvatten*. Onze schooltypen ontwikkelen zich steeds verder in de breedte, zodat de jongeren uitgebreide studiemogelijkheden worden geboden, al naar gelang hun aanleg en belangstelling en al naar gelang de eisen die onze socialistische economie en cultuur in volle ontplooiing stellen.

Uitgaande van de behoeften aan middenkaders in de nationale economie *gullen er industriële) agrarische, economische en pedagogische lycea worden opgericht*. In de komende jaren *zal een steeds groter aantal jongeren de scholen kunnen bedoecken die hun behalve algemene ontwikkeling degelijke vakkennis gullen bijbrengen*, zodat ze aan het eind van hun schooltijd de mogelijkheid hebben om technicus te worden of om verder te gaan studeren. In de periode van 1966 tot 1970 zullen deze

scholen ongeveer dertigduizend kaders vormen.

Het beroepsonderwijs %al een grote ontwikkeling doormaken, zodat het steeds beter aan de nieuwe taken waar de nationale economie ons nu en in de toekomst voor stelt zal beantwoorden en het arbeiders en voormannen zal vormen die in staat zullen zijn om de geperfectioneerde installaties, machines en materieel, waarover de ondernemingen beschikken, te laten functioneren.

Met het oog op de verbetering van de studievoorwaarden van de werkers zullen de avondcursussen uitgebreid moeten worden en zal het niet verplicht moeten zijn dat men middelbaar of hoger onderwijs heeft gehad.

In de komende vijfjaar %al er meer dan drie miljard lei in de ontwikkeling van de materiële basis van het onderwijs op elk niveau geïnvesteerd worden. Met staatskapitaal zullen er meer dan vierduizend schoollokalen voor scholen van algemene vorming, beroepsonderwijs en techniek worden gebouwd en zullen er in totaal vierenvijftigduizend plaatsen ter beschikking van de leerlingen van internaten worden gesteld.

Met ingang van het nieuwe schooljaar gullen ook voor het middelbaar onderwijs de schoolboeken gratis worden. Door de%e maatregel krijgen alle leerplichtigen die een instelling van algemeen vormend onderwijs of een lyceum bedoeken gratis schoolboeken, wat %opwel voor hen als voor hun ouders een belangrijke hulp is.

Uit het rapport, voorgelegd aan het IXde
Congres van de Roemeense communistische
partij, 19 juli 1965.

We hebben mensen nodig die gewapend %ijn met al het nieuwe op het gebied van wetenschap en cultuur.

Ons hoger onderwijs, zoals trouwens het onderwijs op alle niveaus, speelt een bijzonder belangrijke rol bij de verruiming van de horizon van de kennis en de verrijking van het geestelijk leven van het volk evenals bij de veelzijdige opvoeding en vorming van onze jonge generatie; het vormt een van de fundamentele elementen van

de vooruitgang van onze maatschappij. Ons onderwijs, dat hecht gebaseerd is op de vooruitstrevende materialistisch-dialectische opvatting over de natuur en de maatschappij, op de lichtende progressieve tradities van de Roemeense scholen, en op de veroveringen van de moderne pedagogische experimenten, maakt heden ten dage ■ een ongekende ontwikkeling door en beleeft een bloeiperiode als nooit tevoren. Op het ogenblik vallen alle kinderen die de leerplichtige leeftijd hebben onder de algemene school. Vergeliken met 1938 is het aantal leerlingen aan lycea bijna vertienvoudigd en is het aantal studenten vijf en een half keer zo groot. Het aantal leerkrachten bedraagt ongeveer tweehonderdduizend; zij vormen een van de belangrijkste groepen van onze intellectuelen die met hun werk aan de ontwikkeling van het socialistische bewustzijn en de burgerzin van de jeugd bijdragen.

... We moeten er voor zorgen dat het onderwijs nog beter op het leven aansluit en ons voorbereidt op de huidige en toekomstige problemen van de ontwikkeling van de maatschappij, evenals op de talrijke, steeds gevarieerder eisen die de socialistische opbouw stelt. We mogen geen ogenblik vergeten dat de student van vandaag de ingenieur, wetenschapsman, leraar of cultuurdrager van morgen is, aan wie belangrijke werkzaamheden op het gebied van de productie, het onderzoek, het bestuur van de staat, de cultuur, de gezondheidszorg en op andere terreinen zullen worden toevertrouwd. De student van vandaag zal deze werkzaamheden morgen des te beter kunnen vervullen als het onderwijs goed voeling houdt met de „ laatste ontdekkingen, eisen en problemen van de praktijk. Hoe ster

ker het onderwijs op het leven geënt is, hoe efficiënter en sneller de nieuwe specialisten ingewerkt zullen zijn; daarmee zullen het nut en het belang van hun bijdrage aan de ontwikkeling van Roemenië en aan het welzijn van het gehele Roemeense volk nog groter zijn.

Uit de rede ter gelegenheid van de opening
van het universiteitsjaar, 1 oktober 1968.

Het socialisme is ondenkbaar ponder de inbreng van de wetenschap.

... Wij leven in het tijdperk van de meest omvangrijke technisch-

44

|
1 1

!
3

wetenschappelijke revolutie; deze brengt een radicale wijziging teweeg in de omstandigheden van de materiële produktie en in de mogelijkheden voor het aanwenden van de natuurlijke rijkdommen ten gunste van de mens; bovendien maakt zij de fabricage op industrieel niveau van een nieuw en uitgebreid gamma van produkten mogelijk. De natuurkunde met haar steeds groter wordende beheersing van de atoomkracht, de wiskunde, de cybernetica, de automatisering, de moderne scheikunde en de biologie hebben onmetelijke perspectieven geopend voor de groei van het materiële bezit van de wereld, voor de vergroting van de produktiekrachten van de maatschappij en voor de verruiming van de horizon der volkeren, zowel op het gebied van de kennis als op dat van het geestelijk leven. Indien men onder deze omstandigheden de rol van de wetenschap onderschat, indien men zich niet voortdurend inspant om zich de grote veroveringen van de wetenschap te verwerven en het ritme van haar vooruitgang in onze eeuw te volgen, veroordeelt men zichzelf tot stilstand en achterstand; dit zal over een lange periode ernstige gevolgen hebben voor de ontwikkeling van de maatschappij, waardoor de belangen van het volk, de ontwikkeling van de natie, de waarborg voor nationale onafhankelijkheid en soevereiniteit en de bloei van het vaderland geschaad worden.

... De intensivering van een juist wetenschappelijk onderzoek en de vorderingen van de Roemeense wetenschap vragen om steeds uitgebreider contacten tussen onze onderzoekers en wetenschapsmensen uit de gehele wereld. In onze tijd, waarin de wetenschap een universeel karakter aanneemt kan men zich niet meer baseren op geïsoleerde researchwerkzaamheden en moet men op de hoogte zijn van de evolutie van het wetenschappelijk denken in andere landen en van de resultaten van de internationale onderzoekingen. Als men dat niet doet verliest men het contact met de stroom wetenschappelijke onderzoekingen in de wereld en loopt men op één of ander belangrijk gebied van de wetenschap een achterstand op.

Derhalve is het noodzakelijk dat de internationale contacten en de samenwerking met geleerden uit de socialistische en uit andere landen ontwikkeld worden evenals de kennis en de integratie van het beste dat de wetenschap en de techniek van de gehele wereld voort

brengen. In het kader van de internationale uitwisseling van wetenschappelijke waarden en meningen moeten onze wetenschapsmensen hun eigen bijdrage leveren waardoor ze met het resultaat van hun werk aan de vorderingen van de hedendaagse wetenschap meewerken...

... Ontwikkeling van de wetenschap op een niveau zoals dat heden ten dage wordt vereist veronderstelt dat de wetenschappelijke onderzoekers zich in de sfeer van het onderzoek vrij kunnen uiten; verder moeten zij durf hebben en over een baanbrekersmentaliteit beschikken; onbuigzaamheid, engheid van inzicht en gebrek aan wetenschappelijke objectiviteit zijn uit den boze en een uitgebreide uitwisseling van wetenschappelijke meningen en de openlijke confrontatie van standpunten is een noodzakelijke voorwaarde voor efficiënt onderzoek. Er moeten periodiek bijeenkomsten en andere wetenschappelijke manifestaties georganiseerd worden in het kader waarvan over nieuwe hypothesen en gezichtspunten, ontwikkelings-tendensen van de wetenschap op wereldschaal, theoretische problemen en over de gevolgen van nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen wordt gediscussieerd.

Uit de uiteenzetting betreffende de verbetering
van de organisatie en de oriëntatie van het
wetenschappelijk onderzoek, gehouden tijdens
de zitting van de Grote Nationale Vergadering,
20-22 december 1965.

De artistieke schepping in dienst van de verlangens en idealen van het volk.

... Tijdens het socialistische bewind hebben de kunst en de literatuur een voortdurende bloei gekend; er zijn talloze waardevolle werken gecreëerd die, doordat ze op kunstzinnige wijze het vruchtbare leven en de enthousiaste arbeid van het volk uitdrukken, een waarde volle bijdrage hebben geleverd aan de ontwikkeling van de cultuur van het land en aan de vorming van het socialistische bewustzijn van de nieuwe mens. De scheppingen van schrijvers en kunstenaars die de progressieve tradities van de Roemeense cultuur voortzetten hebben het geestelijke erfgoed van ons volk verrijkt; ze

genieten de achting van de partij en van alle arbeiders. Schrijvers, beeldende kunstenaars, componisten, architecten, theatermensen, cineasten en critici, jong en oud, zonder onderscheid van nationaliteit, nemen zij aan zij met het gehele volk actief deel aan de opbouw van de socialistische maatschappij.

... Kunst en literatuur is dezelfde zorg voor de voortdurende vernieuwing en scheppende vervolmaking van de artistieke uitdrukkingsmiddelen en voor de verscheidenheid in stijlen eigen, iedere neiging tot exclusiviteit of engheid op dit gebied moet verworpen worden. Het gaat er om dat iedere kunstenaar, in de stijl die hem eigen is en zonder iets aan zijn artistieke individualiteit af te doen, een hoog verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van de inhoud van zijn werk aan de dag legt en zich inspant opdat het diep in de geest en het hart van het volk doordringt.

Om de voortdurende ontwikkeling van de kunst en de cultuur te verzekeren is het noodzakelijk dat de vraagstukken aangaande de schepping, de theorie en de geschiedenis van de kunst door alle kunstenaars in de geest van onze grondbeginselen en op basis van onze wereld- en maatschappijopvatting vrij bediscussieerd worden.

Uit het rapport, voorgelegd aan het IXde
Congres van de Roemeense communistische
partij, 19 juli 1965.

Onze maatschappij heeft een strijdbare literatuur nodig.

... Opdat de schrijver de verlangens en idealen van de massa's kan dienen en de geestelijke behoeften van de van uitbuiting bevrijde werker kan bevredigen, moet hij de hoogste geboden van onze huidige maatschappij maximaal beleven, haar ontwikkelingstendenzen begrijpen en zich met de wensen en de wil van het volk, waar hij uit voortgekomen is en temidden waarvan hij leeft, identificeren. Teneinde zijn werk aan de mensen te kunnen wijden moet de schrijver weten wat zij wensen, wat hun streven is en wat hun verlangens en idealen zijn; hij moet het bewustzijn van de massa's doorgronden en bepaalde grote verschuivingen, die er door het

i

socialisme in hun denkwereld en gevoelsleven zijn opgetreden, kennen. Op deze wijze kunnen gedichten, romans en toneelstukken een krachtige invloed uitoefenen op het geweten en de geest van de

hedendaagse mens en kunnen zij de boodschappers van de hoogste ethiek - het socialistisch humanisme - worden. Onze maatschappij heeft een strijdbare literatuur nodig die in staat is om de massa's op te roepen tot een steeds rijkere, bewuste creatieve activiteit; zij moet ook de mensen kunnen mobiliseren en een bijdrage kunnen * leveren aan de moreel-politieke eenheid van het gehele volk.

... Hoewel onze partij ijvert voor een geëngageerde kunst die op de stellingen van de Marxistisch-Leninistische ideologie is gebaseerd, heeft zij zich steeds uitgesproken, en blijft zij zich uitspreken, voor een grote verscheidenheid in stijl en in kunstzinnige zienswijzen. De partij, die bepaalde enge visies uit het verleden en sommige starre opvattingen over het karakter van de kunst uit het heden bestrijdt, stimuleert het dat de schrijvers, en dat geldt voor alle kunstenaars van ons land, aan de vervolmaking van hun meesterschap, de verrijking van de middelen tot expressie en een voortdurende creatieve vernieuwing werken. Wij gaan van de veronderstelling uit dat de verscheidenheid in stijlen en kunstvormen de inhoud alleen maar pakkender tot uitdrukking brengt en deze toegankelijker maakt voor de man voor wie het kunstwerk geschapen is.

Uit de rede voor de Algemene Vergadering van
Roemeense Schrijvers, 16 november 1968.

»

De hoge Ereplicht voor alle Roemeense componisten.

Het is een bekend feit dat de kunst in ieder tijdperk een weerspiegeling is van de eisen van het maatschappelijk leven, de idealen van de mensen, en van het bestaan, het werk en de beslommeringen van de arbeiders; zo hebben de grote componisten zich altijd met de belangrijke momenten in de geschiedenis van hun land vereenzelvigd. Onze voorgangers werden in de strijd voor de nationale en maatschappelijke bevrijding, de totstandkoming van de Unie, de oprijding van de nationale eenheidsstaat, de verovering van de

!

-i

4⁸

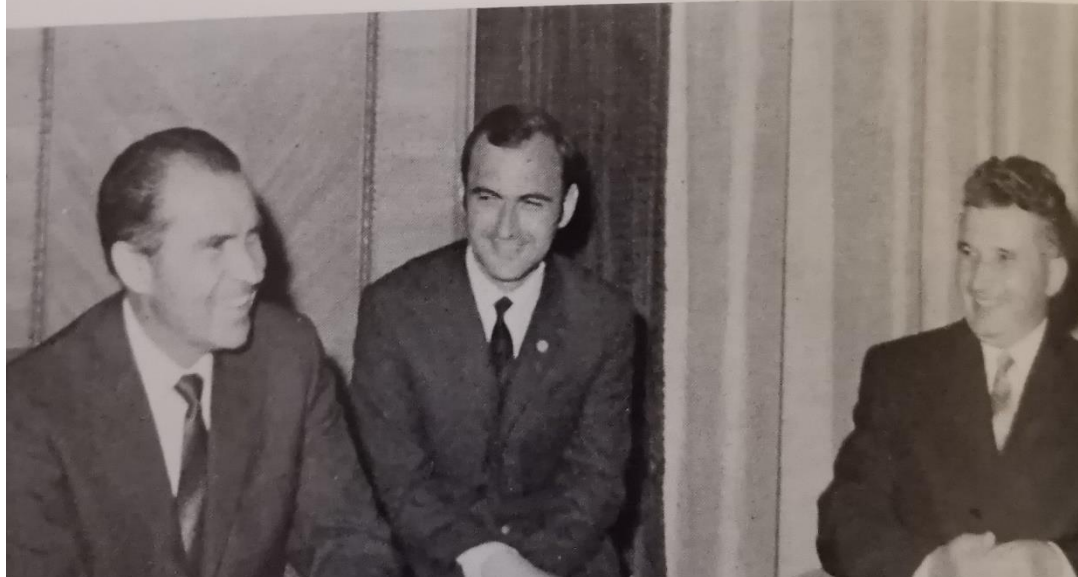
i

i

Met Voorzitter Mao van de Chinese Volksrepubliek

Met President Nixon van de USA

Met President Tito van Joegoslavië

Met Premier Kosygin van de USSR

Met Voorzitter Mao van de Chinese Volksrepubliek.

Met President Nixon van de USA

onafhankelijkheid en in de revolutionaire strijd tegen de uitbuiting en onderdrukking door liederen bezield. In de grote strijd die in de jaren direct na de bevrijding gevoerd werd voor de overwinning van de socialistische revolutie en een revolutionaire verandering van de maatschappij, hebben liederen de patriottische strijdvaardigheid van de massa's nog vergroot en vele mensen wakker geschud door de beste krachten van de natie op te roepen tot de verwezenlijking van het programma van de communistische partij, tot de omsmelting en de socialistische ontplooiing van het land.

... Voor alle Roemeense componisten is het een hoge ereplicht om de edele, strijdbare traditie van onze muziek voort te zetten in het tijdperk van de socialistische opbouw, dat alle vroegere tijdperken van de geschiedenis van het Roemeense volk in grootheid en glans overtreft. Door werken te scheppen die doordrongen zijn van de dynamische en revolutionaire adem van het socialisme waarin de huidige aspiraties van het volk krachtig weerklinken, verrijken onze componisten niet alleen de schat van onze nationale cultuur maar ook het algemene kunstbezit. Niet de nabootsing of het kopiëren van bepaalde stromingen of scholen die in het buitenland 'in de mode' zijn geeft onze muziek in de ogen van de andere naties prestige, overwicht, en een grotere internationale waarde, maar de getrouwe uitdrukking van de geestelijke en morele persoonlijkheid van ons volk en van de hoogste doeleinden waaraan hij zijn energie en zijn scheppende krachten wijdt.

Uit de redevoering voor de Nationale Conferentie
van de Unie van Roemeense Componisten, 13
december 1968.

De filmkunst moet een verjongingskuur ondergaan.

...Tijdens de bijeenkomst heeft men veel gesproken over bepaalde actuele problemen van de Roemeense filmindustrie. Het is gelukkig waar dat thans niemand de onbevredigende situatie in de filmkunst heeft trachten te verontschuldigen met het argument dat de Roemeense film nog zo jong is. Het feit dat er al meer dan 20 jaar zijn

verstrekken sinds de produktie van artistieke films mogelijk werd gemaakt en dat we zelfs al uit de vooroorlogse jaren een zekere ervaring op dit gebied hadden, zal niemand aanmoedigen een dergelijk uiteraard niet meer ter zake dienend argument te noemen.

...Toch hebben bepaalde omstandigheden ervoor gezorgd dat, nu de jeugd van onze filmindustrie wel voorbij is, bepaalde verschijnselen, om zo te zeggen van vroegtijdige aderverkalking, zich beginnen af te tekenen in onze filmproductie, in de leiding en oriëntatie van deze bedrijfstak, in de opvattingen omtrent haar betekenis en de rol die ze moet spelen. Daarom heb ik de indruk dat wij moeten beginnen met onze filmindustrie een verjongingskuur te laten ondergaan. Hierbij denk ik vanzelfsprekend niet aan een letterlijke verjonging, niet aan het vervangen van degenen die op dit gebied werkzaam zijn door jongere krachten, maar wel aan een verjonging van de opvattingen, in ideologische en politieke zin. We moeten ons daartoe dan ook niet wenden tot deskundigen op het gebied van de ouderdomsverschijnselen; we moeten op zoek gaan naar heel andere methoden ter 'verjonging' van onze filmkunst.

...Ik hoop dat u me goed begrijpt: wij hebben alle waardering voor de goede films die de laatste jaren tot stand zijn gekomen. Maar zoals de meesten van u reeds hebben benadrukt, er waren veel te weinig van die goede films; volgens de hier genoemde cijfers vormden ze slechts ongeveer een derde deel van het totale aantal gemaakte films. Ik wil hier geen enkele film met name noemen, te meer omdat u ze zelf goed kent, want u hebt de gelegenheid gehad ze zelf te zien. Wat mezelf betreft, ik ben een van degenen die bijna alle in Roemenië gemaakte films gezien hebben - die van de laatste tien jaar heb ik allemaal gezien - en als toeschouwer kan ik dus, om zo te zeggen met verstand van zaken, zeggen of die films me al of niet ontroerd hebben.

...Ik begrijp het algemene verlangen naar meer films, naar meer gelegenheid voor scenarioschrijvers, regisseurs en acteurs om hun talenten tot hun recht te doen komen, en ik sta daar volkomen achter; dat is billijk en noodzakelijk. Natuurlijk is het nodig dat ook op het gebied van de filmkunst 'iedere vogel in zijn eigen boom zingt', zoals iemand in deze zaal zei. Maar wat te doen als wij slechts

9 bomen hebben, als wij slechts negen films per jaar uitbrengen? Waar moeten al die vogels dan zingen?

...Dat is naar mijn mening de grootste moeilijkheid. Met een productie van negen films per jaar is het niet mogelijk, hoe graag wij het ook zouden willen, om elke regisseur in staat te stellen om de ene film na de andere te vervaardigen. Bovendien moeten wij ook historische en sociale films maken, filmkomedies, enz., zodat de mogelijkheden tot meer verschillende films in de diverse genres uitermate beperkt zijn. En zo komt het dat wat wij het publiek, de toeschouwers, te bieden hebben, volstrekt onvoldoende en eenzijdig is.

...De tweede tekortkoming bestaat naar mijn mening hieruit, dat er op het totale aantal vervaardigde films te weinig zijn die een diepgaande behandeling bieden van de huidige problemen.

...Dit is nu juist de eis die wij aan de Roemeense filmers zouden willen stellen - dat zij begrip tonen voor de activiteiten die door het Roemeense volk ontplooid worden en voor de toekomstdromen van ons land, en dat ze deze door middel van de filmkunst tot uitdrukking brengen, in aantrekkelijke films van allerlei aard, met een zo rijk en oorspronkelijk mogelijke gedachteninhoud.

...Wij beschouwen de film als een belangrijk hulpmiddel bij de opvoeding en de geestelijke vorming van de mens, in het grote verband van de talrijke middelen tot culturele vorming waarover onze maatschappij thans beschikt. Maar de film zal deze belangrijke rol in onze socialistische maatschappij alleen goed kunnen vervullen als zij meer aandacht gaat besteden aan de actuele problematiek van ons volk; zij moet het veelbewogen leven van de bouwers van de socialistische maatschappij mee-beleven en het in zijn ware, indrukwekkende grootsheid uitbeelden, in allerlei verschillende vormen. De film moet een spiegel voor ons volk zijn, waarin in een kunstzinnige vorm de resultaten van zijn werken en inspanningen worden weerkaatst, en daarnaast moet zij in het buitenland bekendheid geven aan onze prestaties op het gebied van de opbouw van een socialistische staat. Een kunstenaar is slechts groot in zoverre hij begrip heeft voor zijn volk, zich identificeert met het volk, de aspiraties en verlangens van het volk tot de zijne maakt en dit alles door middel

van zijn kunst tot uitdrukking brengt.

...Wij wensen films met een diepe ideologische inhoud, die onze Marxistisch-Leninistische opvattingen van het leven en de wereld tot uitdrukking brengen, die op hoog artistiek niveau de boodschap van het socialisme weten over te brengen, die een beeld geven van onze idealen en van het leven van de nieuwe mens, die in staat zijn om de toeschouwer te raken, hem te laten lachen of schreien, hem verheugd of bedroefd te maken, die zijn geweten aanspreken, hem kunnen ontroeren.

...Zoals wij al eerder hebben bewezen, zijn wij beslist tegen eenvormigheid en cliché's in de kunst, ook op het gebied van de film. Wij achten het noodzakelijk om films in een zo groot mogelijke verscheidenheid te scheppen, films waarvan de inhoud in allerlei verschillende - en artistiek zo volmaakt mogelijke - vormen tot uitdrukking wordt gebracht... ofschoon ook op dit gebied volmaaktheid een onbereikbaar ideaal is. Wij moeten mogelijkheden scheppen voor alle uitdrukkingmiddelen en artistieke vormen die de regisseurs, de acteurs en allen die bij de vervaardiging van de films betrokken zijn, geschikt achten voor het tot stand brengen van een waardevolle film. Maar naast onze zorg voor deze verscheidenheid van cinematografische expressiemiddelen, moeten wij voortdurend rekening blijven houden met het doel waarvoor wij werken; wij moeten steeds blijven denken aan degenen voor wie wij die films maken en aan hetgeen die films de mensen moeten meedelen.

Uit de rede, gehouden voor het Plenum van het
Centraal Comité van de Roemeense com-
munistische partij, 3-5 november 1971.

Buitenlandse kunstwerken worden ingevoerd uit alle landen.

Het spreekt vanzelf, als wij een indrukwekkend programma voor de socialistische opbouw van het land opstellen, dat wij dan beslist niet van plan zijn ons te isoleren van andere volkeren; integendeel, wij zijn van plan zo veel mogelijk ruimte te scheppen voor

een samenwerking die gebaseerd is op respect voor elkaar en op de gedachte dat zo'n uitwisseling voor beide partijen voordelen heeft. Om deze reden zijn de interpretaties van sommige buitenlandse commentatoren, die beweren dat Roemenië van plan is de culturele betrekkingen met andere staten te beperken, volkomen ongegrond; ze zijn het gevolg van een vergissing of van een gebrek aan begrip voor onze politiek op het gebied van de buitenlandse betrekkingen. ... Wat betreft de invoer van buitenlandse kunstwerken in Roemenië wensen wij dat het Roemeense volk kennis kan nemen van de meest waardevolle voortbrengselen van het denken, de kunst en de literatuur van alle mogelijke landen - zowel uit het verleden als uit het heden; wij willen alle boeken, alle produkten van beeldende kunst, alle films en toneelstukken hierheen halen, die door hun ideeënhoud een bijdrage kunnen leveren aan de morele verheffing van de mens, die in overeenstemming zijn met ons streven naar geestelijke ontwikkeling van ons volk, met de opvoeding van het volk in een geest van humaniteit en vriendschap. Maar het is volkomen terecht dat de maatschappij bepaalde maatregelen treft om te zorgen dat er niet, samen met deze waardevolle creaties, zogenaamde kunstwerken ons land binnenkomen die een uitgesproken schadelijke inhoud hebben, boeken, films of toneelstukken die een pleidooi voor misdaad, racisme, of wreedheid vormen, en die de geesten alleen maar zouden kunnen vergiftigen, die, zoals ik al gezegd heb, het geestelijk milieu in ons land zouden 'vervuilen'.

...Wij willen uit andere landen graag de literair-artistieke werken ontvangen die de horizon van de arbeiders kunnen verruimen, die onze kennis van de strijd en het streven van andere volkeren naar vrede en sociale vooruitgang kunnen verrijken. Wij willen andere landen kennis laten nemen van de kunstwerken die een beeld geven van de activiteiten en het nieuwe leven van ons volk. Op deze wijze zal de uitwisseling van culturele waarden met andere landen bijdragen tot een grotere kennis van andere volkeren, tot de ontwikkeling van de onderlinge vriendschap en samenwerking, tot de vrede in de wereld.

...Ik hoop dat u me goed begrijpt. Wij hebben alle waardering en bewondering voor het goede dat andere landen te bieden hebben.

Laten we vooral niet minachtend neerzien op het werk en de creaties van anderen, laten we voortdurend trachten te leren van de ervaringen van anderen, en laten we de meest waardevolle en nuttige dingen hierheen halen.

Maar tegelijkertijd moeten we ook de nodige waardering en bewondering tonen voor wat er door ons eigen volk tot stand wordt gebracht.

...Wij moeten voortdurend rekening blijven houden met het feit dat ieder volk, of het nu groot of klein is, zijn bijdrage heeft geleverd, levert en zal leveren aan de verrijking van het culturele erfgoed van de gehele wereld, dat per slot van rekening bestaat uit wat door alle landen van de wereld gepresteerd is. In dat opzicht zijn alle volken, evenals alle mensen, volkomen gelijk. Groot is het volk dat het meeste tracht bij te dragen tot de beschaving en de vrede in de wereld.

Uit de redevoering, gehouden voor het Plenum van
het Centraal Comité van de Roemeense
communistische partij, 3-5 november 1971.

DE SOCIALISTISCHE DEMOCRATIE IS EEN OBJECTIEVE NOODZAKELIJKHEID IN DE ONTWIKKELING VAN DE NIEUWE MAATSCHAPPIJ

De burgerrechten sijn grondwettelijk vastgelegd en gewaarborgd.

De verovering van de macht door de arbeidersklasse in ons land en de bij de opbouw van het socialisme behaalde successen vormen de fundering voor de gelijkheid in rechten van alle burgers in het economische, politieke, rechtskundige, maatschappelijke en culturele leven. De grondwet voorziet er in dat de rechten van de burgers niet door enige overweging van nationaliteit, ras, sexe of godsdienst kunnen worden beperkt.

De voortdurende vooruitgang van het land, de versterking van de ontwikkeling van de economische basis van de maatschappij, de wetenschap en de cultuur, evenals de verhoging van de materiële levensstandaard en het culturele niveau van het gehele volk consolideren de rechten en vrijheden van de arbeiders, breiden deze uit en verzekeren tevens de ontwikkeling van de socialistische democratie. Het proces van de voltooiing van de socialistische opbouw schept steeds gunstiger mogelijkheden voor de vrije manifestatie van de persoonlijkheid van de mens op elk gebied van het maatschappelijk leven; vandaar de voortdurende groei van de bijdrage van de massa's aan de verwezenlijking van het weidse ontwikkelingsprogramma van de maatschappij, dat tot doel heeft het welzijn en de ontwikkeling van het gehele volk op een hoger peil te brengen.

De ontwerp-grondwet verkondigt en garandeert het recht van iedere burger op werk - een van de fundamentele veroveringen van ons socialistische stelsel. Aangezien in ons land arbeid het criterium is waarnaar de positie van het individu in de maatschappij bepaald wordt, verzekert de opbouw van het socialisme de leden van de maatschappij arbeidsvoorwaarden, die in overeenstemming met

hun vorming zijn, evenals onbeperkte mogelijkheden om hun energie, begaafdheid en scheppende aanleg uit te laten komen. De inkomsten uit arbeid, het persoonlijke bezit van de burger en het recht om dat te erven zijn gewaarborgd.

De grondwet garandeert het recht op onderwijs, rust en materiële zekerheid bij ouderdom, ziekte of arbeidsongeschiktheid. Daarmee weerspiegelt zij de zorg van de partij en de regering om steeds betere levensomstandigheden voor de werkers te scheppen. Op basis van de tijdens de ontwikkeling van de economie behaalde successen en de verhoging van het nationale inkomen besteedt de staat jaarlijks een kwart van zijn budget aan het onderwijs op alle niveaus, de maatschappelijke en culturele behoeften van de massa's, de rust en de pensioenen van de mensen en aan de gezondheidszorg en de sociale verzekeringen; op deze wijze maakt hij de omzetting van de in de grondwet vastgelegde rechten in feiten mogelijk.

Een van de grote politieke overwinningen van het socialistische stelsel is het feit dat de communistische partij, door de toepassing van de juiste nationale Marxistisch-Leninistische politiek, broederlijke vriendschap heeft gesmeed tussen het Roemeense volk en de nationale minderheden die in ons vaderland wonen.

...Ons stelsel verzekert alle op Roemeens grondgebied wonende nationale minderheden het vrije gebruik van hun moedertaal, evenals boeken, tijdschriften, theater, en onderwijs op alle niveaus in hun eigen taal. *De arbeiders van Roemeense, Hongaarse, Duitse en andere nationaliteiten vormen samen de grote familie van het socialistische Roemenie en ^jj werken, nauw verenigd onder leiding van de partij, voor de bloei van hun gemeenschappelijke vaderland.*

...In het socialistische stelsel namen de massa's deel aan het beheer van de staatstaken. Naarmate wij op de weg van de voltooiing van de socialistische opbouw vorderen, wordt de deelname van de arbeiders aan de oplossing van de vraagstukken van het maatschappelijke leven uitgebreid en verbreedt de socialistische democratie t}ch. In partij- en regeringswerk is het gebruikelijk geworden om het volk met betrekking tot de belangrijkste vraagstukken van de binnenlandse en buitenlandse politiek te raadplegen; dit geldt ook voor de uitwerking van ontwikkelingsplannen voor de nationale economie; bij alles wat de regering on

derneemt steunt zij op de scheppende ondernemingsgeest van de miljoenen werkers. Dit getuigt van de kracht en de vitaliteit van ons socialistische stelsel en van de nauwe banden tussen partij en volk. Uitgaande van de groeiende rol van de maatschappelijke en burgerlijke organisaties in onze maatschappij geeft de grondwet de burgers het recht zich te verenigen in vakbonden, coöperatieve verenigingen, jeugd- en vrouwenorganisaties, sociaal-culturele organisaties, kunstenaarsunies en verenigingen voor wetenschap en techniek. De staat ondersteunt het werk van de burgerlijke massa-organisaties, helpt hen bij de ontwikkeling van hun materiële basis en beschermt hun bezittingen. De grondwet onderstreept het belang van het werk van burgerlijke massaorganisaties, door tussenkomst waarvan de Roemeense communistische partij, als leidende politieke kracht van de maatschappij, een georganiseerde band met de arbeidersklasse, de boeren, de intellectuelen en de andere categorieën werknemers heeft; op deze manier verzekert zij ook een ruime deelname van de massa's aan het politieke, economische, maatschappelijke en culturele leven en aan de uitoefening van de publieke controle en mobiliseert zij de massa's in de strijd voor de voltooiing van de socialistische opbouw.

Uit het rapport over de ontwerp-grondwet van de
Socialistische Republiek Roemenië, 20 augustus
1965.

*Voor een sterk ontwikkeld gevoel voor maatschappelijke
verantwoordelijkheid.*

Het belangrijkste van de socialistische democratie is het maatschappelijke verantwoordelijkheidsgevoel dat in iedere burger moet leven en dat hem verplicht krachtens de hoogste eisen van de maatschappij en de natie te handelen. Teneinde de volledige manifestatie van deze maatschappelijke verantwoordelijkheid te verzekeren, biedt onze socialistische democratie alle arbeiders de mogelijkheid om hun mening over de fundamentele vraagstukken van de binnenlandse en buitenlandse politiek van de staat en over de wijze waarop de zaken van het land geregeld worden vrij en rechtstreeks

kenbaar te maken. Zij biedt hen tevens de mogelijkheid om onbeperkt kritiek te leveren op de onvolkomenheden die er in het proces van de socialistische opbouw naar voren komen en het volk krijgt de gelegenheid om met al zijn kracht, energie en bekwaamheid aan de opheffing van deze onvolkomenheden en aan de ononderbroken vooruitgang van de maatschappij mee te werken.

De ruime mate waarin de kritiek en de zelfkritiek in het maatschappelijk leven bevorderd worden is geen teken van de zwakheid maar juist van de kracht van ons socialistische stelsel en van onze communistische partij. Het socialisme is de bewuste historische schepping van de massa's en het boekt des te sneller resultaten naarmate het er in slaagt de massa's van de werkelijke toestand op het gebied van de economische en culturele opbouw op de hoogte te brengen, de ondernemingsgeest en verantwoordelijkheidszin van elke burger ten aanzien van de opheffing van onvolkomenheden en vergissingen te stimuleren en gebruik te maken van de collectieve wijsheid van de arbeiders. Lenin heeft indertijd gezegd, dat een communistische partij werkelijk toont dat zij het ernstig meent en dat zij verantwoordelijkheidsgevoel ten opzichte van het volk dat zij vertegenwoordigt heeft, als zij niet aarzelt eerlijk en oprecht haar tekortkomingen te erkennen, in staat is openlijk zelfkritiek met betrekking tot de gemaakte vergissingen te uiten en rekening kan houden met de opbouwende kritiek van de publieke opinie; er kan nog steeds niets aan deze opvatting worden afgedaan.

Onze partij heeft zich onverzoenlijk opgesteld tegenover de vergissingen, onwettigheden en misbruiken uit het verleden; zij treedt kordaat op als het er om gaat de oorzaken die dergelijke verschijnselen mogelijk hebben gemaakt uit de weg te ruimen teneinde te voorkomen dat ze zich in het kader van ons socialistische stelsel zouden kunnen herhalen.

De socialistische wettelijkheid, het respect voor de door de vertegenwoordigers van het volk opgestelde wetten en de eerbiediging van het grondbeginsel van de volledige gelijkheid van alle burgers voor de wet zijn versterkt en er zijn maatregelen genomen met het oog op de toepassing van de normen van socialistische rechtvaardigheid op het gehele maatschappelijk leven. De kritiek op de onvol

komenheden en de vergissingen uit het verleden betekent niet dat de door onze partij en ons volk behaalde grote successen in de opbouw van het socialisme en in de economische en culturele ontwikkeling van Roemenië ontkend worden. We kunnen gerust stellen dat we, door licht te laten schijnen op de negatieve aspecten van het werk, de behaalde successen nog beter kunnen doen uitkomen, deze nog verder kunnen ontwikkelen en nog sneller kunnen gaan op de weg van de vooruitgang.

Uit de rede, gehouden voor de Plenaire Vergadering
van het Centraal Comité van de Roemeense
communistische partij, 24-25 oktober 1968.

DE FUNCTIE VAN DE SOCIALISTISCHE STAAT

De staat in het huidige stadium van de ophouw van het socialisme in Roemenië.

... De laatste jaren zijn de socialistische landen en de communistische arbeidersbeweging het toneel geweest van uitgebreide discussies over de rol van de socialistische staat, zijn plaats in de maatschappij en zijn toekomstverwachtingen. De zaken worden soms zo voorgesteld dat men de indruk zou krijgen dat de staat in een socialistisch stelsel een onveranderlijk, vastgeroest element is, begiftigd met het eeuwige leven, waar de wetten van de dialectiek niet meer op van toepassing zouden zijn zodra het nieuwe stelsel gevestigd is.

Men hoort daarentegen ook mensen beweren dat de rol die de staat in de maatschappij speelt sneller kleiner zou moeten worden; deze mensen houden geen rekening met de concrete historische en actuele binnen- en buitenlandse omstandigheden. Evenzo wordt er hier en daar nog gepraat over de dictatuur van het proletariaat en van de staat, alsof wij ons nog in de eerste jaren na de verovering van de politieke macht zouden bevinden toen de arbeiders- en boerenstaat een historische taak voltooide en een eind maakte aan de uitbuiting van de ene klasse door de andere.

Het is duidelijk dat het zo complexe vraagstuk van de rol en de functie van de staat in het socialisme niet op wetenschappelijke wijze behandeld kan worden zonder de binnen- en buitenlandse omstandigheden in aanmerking te nemen. Gelijk met de wijzigingen die zich voordoen tijdens de ontwikkeling van de maatschappij en de opbouw van het socialisme verandert ook de aard van de functies van de staat en zal het zwaartepunt soms verlegd worden. Wil men

een inzicht krijgen in het proces van de geleidelijke verdwijning van de staat dan dient men een juist begrip te hebben van de huidige werkzaamheden van de staat en van hetgeen deze in de toekomst zullen inhouden; dit is bijzonder belangrijk aangezien deze kennis noodzakelijk is voor het bewust richting geven aan de opbouw van het nieuwe stelsel. Zoals men weet heeft de Marxistisch-Leninistische theorie aangetoond dat de staat in een zeker stadium van de sociaal-historische evolutie opgekomen is, tegelijk met de indeling van de maatschappij in klassen en dat hij zal verdwijnen als de maatschappelijke klassen zelf zullen verdwijnen. Het lijkt geen enkele twijfel dat de rol van de staat, na de uitschakeling van de uitbuitende klassen en parallel aan de ontwikkeling van het homogenisatieproces van de socialistische maatschappij, van karakter zal veranderen en hij tegelijkertijd zijn actievorm zal wijzigen. Gezien de vorming van de multilateraal ontwikkelde socialistische maatschappij en de schepping van de voorwaarden voor de overgang tot het communisme zullen de functies van de staat nog verder veranderen en zullen zijn binnenlandse activiteiten zich concentreren op de organisatie van de productie en van het wetenschappelijke en culturele leven.

... We moeten er op toezien dat de staat niet in een organisme verandert dat boven de klassen en de maatschappij staat; hij moet - om het zo maar eens te zeggen - organiek in de socialistische maatschappij opgaan. Daartoe dienen alle leidinggevende organen van de staat uit de massa's voort te komen en hun werk in nauwe samenwerking met het volk te verrichten.

Uit het rapport, voorgelegd aan het Xde Congres
van de Roemeense communistische partij, 6
augustus 1969.

Niemand mag zich onttrekken aan de controle van de arbeidersklasse.

...Uitgaande van de opgedane ervaring en van de grondwettelijke bepalingen, moeten wij constateren dat het noodzakelijk is te komen tot een betere taakverdeling tussen de administratieve organen

van de staat - met inbegrip van de Raad van Ministers - en de uitvoerende staatsorganen. In dat opzicht is het trouwens ook nodig de controlerende functies van de Grote Nationale Vergadering en de Staatsraad verder uit te bouwen.

Er moeten krachtige maatregelen genomen worden ter gelijkschakeling van de controle en om elke vorm van parallellisme te elimineren. Er moet een strenge controle ingesteld worden op alle vormen van activiteit; de maatschappij moet weten hoe de materiële en financiële middelen beheerd worden en hoe de arbeiderscollectieven en bestuurskaders hun taak vervullen. Niemand mag zich - hoe dan ook - kunnen onttrekken aan de controle door en de verantwoordelijkheid ten opzichte van de arbeidersklasse.

...De justitie en het parket moeten met groter nauwlettendheid toezien op de toepassing van de wetten van het land, op het respecteren van het socialistische wettige gezag, en deze functionarissen moeten er op de eerste plaats voor zorgen dat ze zelf deze wetten en normen in acht nemen. Deze organen moeten nog meer dan voorheen steunen op de arbeidersmassa's, deze voortdurend op de hoogte houden van hun activiteiten en hun hulp inroepen om in alle sectoren van activiteit het sociaalistisch gezag te versterken.

...Zoals men weet spelen de publieke en massa-organisaties een belangrijke rol in de ontwikkeling van de socialistische democratie in ons land. De plenaire vergaderingen van het Centraal Comité hebben deze laatste jaren zeer veel aandacht besteed aan de activiteit der vakbonden, de jongerenorganisaties en de andere massa-organisaties. Ik ben van mening dat de situatie wat dit betreft volkomen duidelijk is en dat ik verder over deze problemen niets meer behoef te zeggen. Wat men op dit moment van de vakbonden verwacht is, dat zij met alle vereiste energie de uiterst belangrijke taak vervullen die hun in onze maatschappij toebedeeld is: ze moeten actief deelnemen aan het werk in alle organen en sectoren waarin ze vertegenwoordigd zijn, ze moeten voor eenheid zorgen in het streven van al degenen die zich inspannen voor de praktische verwezenlijking van de politiek van partij en staat. Er zijn op dit gebied zeer goede resultaten bereikt, en wij twijfelen er niet aan dat de vakbonden alles in het werk zullen stellen om hun bijdrage in de realisatie van het

door het Xde Congres opgestelde programma nog te vergroten. Ook de betekenis en de taak van de Communistische Jeugd-Unie zijn welbekend. De vertegenwoordigers van de jeugdorganisatie nemen deel aan de activiteiten van alle collectieve organen, zelfs van de Raad van Ministers. Het is noodzakelijk dat de jeugdorganisaties en vooral hun bestuursorganen zich met al hun krachten inzetten voor het ten uitvoer brengen van de getroffen maatregelen, een grote activiteit ontplooiën op het gebied van de opvoeding van de jeugd, in harmonie met hun inspanningen voor het groot werk dat in ons vaderland verricht wordt voor de opbouw van het socialisme.

...De realisatie van het programma van het Xde Congres, de toepassing van de nieuwe maatregelen ter bevordering van de sociaal- economische ontwikkeling, de verbetering van de planificatie van de maatschappij zullen nog betere voorwaarden scheppen om de energie en het talent van de jonge generatie op alle gebieden van activiteit tot hun recht te doen komen. Ik ben ervan overtuigd dat onze jeugd al haar bekwaamheden en al haar geestdrift zal inzetten om te helpen ons vaderland op een hoger niveau van socialisme te brengen, en voor een lichtende toekomst van ons land.

De vrouwen vormen meer dan 50% van de bevolking van ons land; zij genieten een volkomen gelijkberechtiging op alle terreinen van de sociaal- economische activiteit. In alles wat er tot stand is gebracht, komt ook het door de vrouwen verrichte werk tot uitdrukking, en ook de problemen die wij in de toekomst zullen moeten oplossen, zijn voor de vrouwen van even veel belang als voor de mannen. Daarom wil ik hier alleen maar wijzen op de noodzaak om meer aandacht te besteden aan bepaalde problemen op het gebied van de werkomstandigheden der vrouwen, en met name op de noodzaak om hen meer dan tot nu toe in te schakelen in de verschillende bestuurlijke activiteiten van partij en staat.

Een steeds belangrijker plaats in het politieke en sociale leven van ons volk wordt ingenomen door het Socialistische Eenheidsfront, dat in zijn rijen, onder leiding van de communistische partij, alle massa-organisaties en raden van de nationale minderheden verenigt. De laatste tijd zijn een groot aantal maatregelen aangenomen

ter vergroting van de rol van de Nationale Raad en de regionale raden van het Socialistisch Eenheidsfront voor wat betreft de coördinatie van de activiteiten der samenstellende organisaties, speciaal op het gebied van de sociale controle, de opvoeding en de verspreiding van wetenschappelijke kennis. Het is naar onze mening noodzakelijk dat deze coördinatie van de activiteiten der samenstellende organisaties van het Socialistisch Eenheidsfront ook tot andere terreinen wordt uitgebreid. Het Socialistisch Eenheidsfront moet zorgen voor de coördinatie van de discussies onder de grote massa van het volk over de verschillende voorstellen van wetten en besluiten, het moet de afgevaardigden zeggen hoe zij de burgers over de verschillende problemen moeten voorlichten en meehelpen bij de realisatie van acties van algemeen belang. Wij vinden het noodzakelijk om de activiteiten van het Socialistische Eenheidsfront op het platteland uit te breiden en beter te organiseren. In de dorpen moeten organisaties van het Front worden opgericht, die alle bewoners omvatten. In de gemeentelijke raden van het Socialistisch Eenheidsfront moeten, behalve vertegenwoordigers van de partij en van de massa-organisaties, ook rechtstreekse vertegenwoordigers van de arbeidende boerenbevolking gekozen worden.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

SOCIALISTISCH HUMANISME

Het socialisme schept voor iedere burger de voorwaarden ter volledige ontplooiing van %ijn persoonlijkheid.

... Het is bekend dat het socialisme, door een eind te maken aan de uitbuiting van de ene mens door de andere, de gelijkheid in rechten van alle burgers verzekert en omstandigheden schept die de vrije ontplooiing van iedere arbeider in het maatschappelijke leven mogelijk maken. Tot de grote verworvenheden van ons socialistische stelsel behoren de gunstige voorwaarden voor de vrije meningsuiting van de arbeiders, die nu ook steeds actiever aan de bepaling van de partijpolitiek deelnemen en steeds meer betrokken worden bij de staatszaken en bij alle beslissingen aangaande de toekomst van de natie. De maatregelen, die de partij en de regering de laatste jaren genomen hebben, hebben de burgerlijke rechten en vrijheden verruimd, een intensievere uitwisseling van ideeën in de maatschappij verzekerd en de steeds actievere deelname van de massa's bij de bepaling van de weg die wij zullen volgen mogelijk gemaakt. Een fundamenteel aspect van de socialistische democratie wordt gevormd door de verantwoordelijkheid van elke burger ten opzichte van het algemeen belang van de maatschappij en van het volk. Men weet dat vrijheid volgens de Marxistisch-Leninistische opvatting welbegrepen noodzaak betekent. In het socialistische stelsel wordt de mens niet vrij omdat hij aan de maatschappelijke wetten ontsnapt, maar omdat hij, aangezien hij begrijpt dat ze noodzakelijk zijn, in de geest van deze wetten handelt. Daarom is de vrijheid van het individu niet in tegenstelling met de eisen van algemeen belang maar dient zij deze juist. Daarom mag de maatschappij, als er dingen gebeuren die aan het algemeen belang voorbijgaan, de nood

zakelijke maatregelen nemen opdat dit algemeen belang, dat de omstandigheden van elke arbeider bepaalt, in niets benadeeld wordt en opdat niemand de collectiviteit schade toebrengt door van door ons stelsel verzekerde vrijheden voor de verwezenlijking van het welzijn van de gehele maatschappij te profiteren. De socialistische democratie biedt de kunstenaars alle mogelijkheden om zich te uiten en om actief aan het politieke en maatschappelijke leven deel te nemen en hun bijdrage aan onze vooruitgang te leveren....

Uit de rede voor de Algemene Vergadering van
Roemeense Schrijvers, 16 november 1968.

DE SOCIALISTISCHE NATIE

Het socialisme scheidt de voorwaarden voor de volledige beleving van de nationale gedachte die bij het volk leeft.

... Het is bekend dat onderdrukte volkeren, ondanks alle mogelijke hindernissen, ondanks vreemde overheersing, hun vrijheidsstrijd voortzetten en voor geen enkel offer terugdeinzen om de buitenlandse onderdrukkers te verjagen teneinde een onafhankelijke natie te vormen en de weg van een vrije en onafhankelijke ontwikkeling in te kunnen slaan. De geschiedenis van ons land is in dit opzicht een goed voorbeeld. Walachije, Moldavië en Transsylvanië zijn eeuwenlang onder vreemde overheersing gebukt gegaan. Deze gehele periode wordt gekenmerkt door de plundering der rijkdommen van het land, de ineenstorting van de economie en de vernietiging van een onnoemelijke hoeveelheid materiële en geestelijke goederen. Dit alles heeft lange tijd de productiekrachten en de nationale ontwikkeling geremd, waardoor Roemenië meer dan een eeuw achterstand op andere landen heeft opgelopen. Maar de vreemde overheersing is er niet in geslaagd om het volk de drang naar vrijheid en de vurige wens tot eenheid te doen vergeten. De moeilijkheden en het lijden hebben de strijd voor de vorming van de natie juist aangewakkerd en de patriottische gevoelens en het nationale bewustzijn zijn er alleen maar door versterkt. De denkbeelden van nationale eenheid hebben het volk geprikkeld en het grotere kracht gegeven voor de strijd voor de verdediging en de vooruitgang van het vaderland. ... Het socialisme zet het proces van de ontwikkeling van de natie, dat in het burgerlijke tijdperk een aanvang had genomen, voort en scheidt gunstige omstandigheden voor de volledige beleving van de

nationale gevoelens van het volk. De socialistische revolutie en de opbouw van het nieuwe maatschappelijke stelsel, maken alle scheppende energie van het volk vrij en vormen in het bestaan van elk land een tijdperk van nationaal ontwaken en van een krachtige bevestiging van de vaderlandslievende gevoelens van de brede massa's. Het door de communistische partij uitgevaardigde wachtwoord van de multilaterale bloei van het socialistische vaderland mobiliseert de arbeiders en vormt een belangrijke factor in de opmars van het volk. Het lijdt geen twijfel dat de natie nog lang de basis van de ontwikkeling van onze maatschappij zal vormen, en wel gedurende de gehele periode van de opbouw van het socialisme en het communisme.

De poging om de socialistische natie of het socialistische vaderland voor te stellen als zijnde in tegenstelling met het socialistische internationalisme is volkomen onjuist en onwetenschappelijk. Door een eind te maken aan de vijandschap tussen de naties en aan de oorzaken van de onderdrukking en van de overheersing van bepaalde volkeren door andere volkeren, schept het socialisme de objectieve grondslagen voor de toenadering van en de samenwerking tussen staten, en de mogelijkheid om de nationale en internationale belangen van de volkeren met elkaar in overeenstemming te brengen. De samenwerking tussen gelijkgerechtigde, soevereine en onafhankelijke naties die vanuit een economisch, wetenschappelijk en cultureel standpunt tot stand gebracht is, draagt bij aan de vooruitgang van ieder land, aan de versterking van het socialistische wereldsysteem en aan de uitbreiding van de invloed van het socialisme over de gehele wereld.

De voortdurende versterking van iedere socialistische natie is niet alleen niet in strijd met de belangen van het socialistische internationalisme, zij is juist volledig in overeenstemming met deze belangen, met de zaak van de arbeidersklasse en van de werkers over de gehele wereld, en met de algemene strijd voor de overwinning van het socialisme en de vrede...

Uit de uiteenzetting, gehouden ter gelegenheid van
de 45 ste verjaardag van de oprichting van de
Roemeense communistische partij, 7 mei 1966.

Wij communisten beschouwen het als een edele plicht om de nagedachtenis te eren van hen die hun leven voor de verdediging van de nationale eenheid van het Roemeense volk, hebben gegeven.

Tijdens een ontmoeting met een groep buitenlandse journalisten is mij de volgende vraag gesteld: ‘Waarom besteden wij zoveel aandacht aan de tradities van de patriottische en revolutionaire strijd?’ Wij communisten beschouwen het als een edele plicht om hen die aan de vorming van onze natie hebben bijgedragen, om hen die hun leven voor de nationale en maatschappelijke vrijheid van het Roemeense volk hebben gegeven, te bestuderen, te kennen en te eren zoals we dat aan hen verschuldigd zijn. Wij communisten zetten het werk voort van de mensen die het beste waren dat het Roemeense volk heeft voortgebracht. Het ontstaan van de communistische partij in Roemenië is geen toeval geweest. Het was het resultaat van een historisch proces van economische en maatschappelijke ontwikkeling, dat geleid heeft tot de rijping van de arbeidersklasse en de revolutionaire strijd, en tot de vorming van de Roemeense communistische partij. Is het denkbaar dat een partij, die zich ten doel stelt het volk op de weg van de opbouw van een rechtvaardiger stelsel, het socialistische stelsel, te leiden niet op de hoogte zou zijn van de strijd die het in het verleden gevoerd heeft? Volgens mij zou een dergelijke partij armzalig zijn, geen kracht hebben en zij zou vast en zeker noch op de steun noch op het vertrouwen van het volk kunnen rekenen. Juist omdat onze partij de beste tradities van de strijd van het volk voortzet, lessen uit het verleden trekt en haar best doet om de opmars van het volk naar een beter leven te verzekeren teneinde het socialistische stelsel op te bouwen, geniet zij de achting en het grenzeloze vertrouwen van ons gehele volk.

Hoe zou een volk zich voelen dat zijn verleden niet zou kennen, dat niet met zijn geschiedenis op de hoogte zou zijn, dat deze geschiedenis niet zou waarderen en haar geen hulde zou bewijzen? Zou het niet als een kind zijn dat zijn ouders niet kent en zich een vreemde op deze wereld voelt? Zo zou het zeker zijn. Daarom is het onze plicht om de strijd die ons volk in het verleden gevoerd heeft te kennen en te bestuderen.

Wij hebben een verleden waar we trots op kunnen zijn. Ons volk heeft onder moeilijke omstandigheden zijn nationale eenheid bewaard. Het is in dit deel van de wereld een factor van vooruitgang en ontwikkeling geweest en het heeft zijn bijdrage geleverd aan de opmars naar een beter leven. Daarom eren wij, communisten, hen die in het verleden hun leven voor het geluk van het volk hebben gegeven en trekken wij uit hun strijd de lessen die ons bij de opbouw van het heden en bij het leggen van de basis voor de toekomst zullen helpen; wij voeden onze jeugd op in een geest van genegenheid en eerbied jegens de strijd en het werk van hen die ons voorgingen. Alleen op deze manier kan de jeugd begrijpen hoe ze datgene wat onze voorgangers tot stand hebben gebracht en datgene wat de generatie van vandaag bezig is te verwezenlijken voort moet zetten. Alleen op deze manier kan ze begrijpen hoe ze de onafhankelijkheid en de zelfstandigheid van ons vaderland kan behouden en versterken.

Uit de rede, gehouden ter gelegenheid van de
ontmoeting met partijleden uit het district Arges,
12 juni 1966.

...Er is de laatste tijd uit verschillende richtingen kritiek geuit tegen de nationale staat. Ik wil hier verder geen aandacht besteden aan aanvallen uit imperialistische hoek en evenmin aan de kosmopolitische opvattingen, aangezien deze het verlangen naar mondiale overheersing van de imperialistische milieus weergeven; voor deze kringen betekent de versterking van de nationale staten een obstakel op de weg naar hun doel. Onbegrijpelijk echter is de kritiek tegen de nationale staat van de kant van bepaalde progressieve en zelfs Marxistisch-Leninistische milieus.

Sommigen beweren dat de natie uit historisch oogpunt gezien een verouderd begrip is, en dat de politiek van nationale eenheid en nationale ontwikkeling, vooral als ze samengaat met de opbouw van het socialisme, een politieke dwaling zou zijn, een uiting van nationale bekrompenheid. Een enkele keer bevestigt men zelfs dat deze politiek lijnrecht in tegenspraak zou zijn met het socialistisch inter

nationalisme. Daarom is het nodig om eens en voorgoed op dit probleem terug te komen, om nogmaals het standpunt van de partij over de rol van de nationale staat en de wegen tot ontwikkeling van de socialistische natie uiteen te zetten.

Om beter te begrijpen hoe men thans moet staan tegenover de kwestie van de betekenis en de vooruitzichten van de socialistische natie, moeten we uitgaan van de welbekende Marxistisch-Leninistische stelling die gebaseerd is op de historische en dialectisch-materiale analyse van de ontwikkeling van de maatschappij. Volgens deze stelling is de nationale staat het resultaat van een ingewikkeld historisch proces dat voortdurend verder gaat. Zoals men weet is de nationale staat ontstaan in een bepaalde periode van de maatschappelijke ontwikkeling, en op haar beurt werd ze een belangrijke factor voor vooruitgang en beschaving.

Zoals men gemakkelijk vast kan stellen wanneer men de huidige toestand in de verschillende delen van de wereld analyseert, is dit proces van de vorming van nationale staten, van naties dus, nog lang niet afgesloten. Men kan zelfs constateren dat dit proces in bepaalde gebieden pas in zijn eerste fase verkeert. Zelfs in ontwikkelde landen, waar de nationale staat al een lang historisch verleden achter de rug heeft, kan men vaststellen dat het nationaal gevoel, de verdediging van de onafhankelijkheid en de nationale soevereiniteit uiterst belangrijke factoren zijn, die een grote rol spelen bij de veranderingen in democratische en revolutionaire richting, bij de sociale vooruitgang.

...Uiteraard mag men niet uit het oog verliezen dat er een onvermijdelijk proces van toenadering tussen de verschillende naties plaats moet vinden op basis van vrijwillig aanvaarde samenwerking op voet van gelijkheid, en dat men in een bepaalde fase van de maatschappelijke ontwikkeling, waarschijnlijk in de fase van het volledig gerealiseerde communisme, de fundamentele verschillen tussen de naties zal zien verdwijnen, waarna een multilaterale, innige samenwerking tussen de naties tot stand zal komen. Juist omdat wij rekening willen houden met dit historisch perspectief, moeten wij thans de allergrootste aandacht besteden aan de volledige ontplooiing van de nationale staten, aan de vestiging van de

onderlinge betrekkingen op voet van gelijkheid. Het dialectisch proces van toenadering tussen de naties veronderstelt om te beginnen een krachtige bevestiging ervan, alsmede een bevestiging van nieuwe principes voor wat betreft hun onderlinge verhoudingen. Het zij verre van ons om te menen dat de historische rol van de natie al uitgespeeld is!

De Marxistisch-Leninistische analyse van de hedendaagse sociale betrekkingen kan slechts tot de conclusie leiden dat de revolutionaire partijen alles moeten doen wat in hun macht ligt ter ontwikkeling en bevestiging van de nationale staten. In de landen waar de communistische partijen de leiding hebben, moeten deze de meest getrouwe vertegenwoordigers zijn van de nationale belangen, moeten ze strijden voor een krachtige bevestiging van deze nieuwe trekken van de natie, voor de ontwikkeling van een socialistische staat - als basis voor een lange tijd van ontwikkeling van de socialistische wereld - en voor de samenwerking op voet van gelijkheid tussen alle nationale staten.

Uitgaande van deze beschouwingen, is de communistische partij van Roemenië van mening dat het haar plicht is al het mogelijke te doen voor de ontwikkeling van de socialistische Roemeense natie; dat is niet strijdig met het proletarisch internationalisme, integendeel, het vormt juist een van de wezenlijke, fundamentele aspecten ervan. Men kan niet internationalistisch zijn als men geen liefde koestert voor zijn eigen land, als men niet strijdt voor de bevrijding ervan, voor de vorming van een nieuwe, socialistische en communistische natie. Maar ook kan men geen goede strijder zijn voor de belangen van zijn eigen land, als men niet met alle kracht streeft naar de ontwikkeling van de samenwerking met andere landen, op basis van de principes van volkomen gelijke rechten en wederzijds respect. Niet alleen bestaat er geen tegenstrijdigheid tussen de nationale en de internationale belangen, maar er is tussen hen juist een volkomen dialectische eenheid.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE VERDEDIGINGSCAPACITEIT VAN HET VADERLAND

Het volksleger: drager van glorierijke tradities op het gebied van de strijd.

...Als socialistisch land en als lid van het Pact van Warschau is Roemenië van mening dat het noodzakelijk is bijzonder grote aandacht te besteden aan de uitrusting en de vorming van de strijdkrachten, zodat deze ieder ogenblik in staat zijn om in de best mogelijke omstandigheden de hun opgelegde verplichtingen na te komen. Wij gaan uit van de opvatting dat de verantwoordelijkheid voor en de verplichting tot de zorg voor de uitrusting, de opleiding en de vorming van ieder nationaal leger rusten op de partij en de regering van de betreffende landen, en dat dat onmogelijk anders zou kunnen zijn. Zij hebben van het volk de opdracht gekregen de algemene leiding te behartigen van de instelling van het nieuwe regiem, zij hebben de taak te zorgen voor een goed verloop van de gehele economische en sociale ontwikkeling. Wanneer de partij voortdurend streeft naar versterking en groei van het nationale leger en naar uitbreiding van zijn gevechtspotentieel, dan vervult ze daarmee een van haar belangrijkste verplichtingen ten opzichte van haar eigen volk en kwijt zich tevens van een verheven internationalistische plicht ten opzichte van de algemene zaak van het socialisme, van de veiligheid en de vrede in de wereld. Hoe beter ieder nationaal leger uitgerust en getraind is, des te beter kan het de belangen van zijn eigen volk dienen, des te krachtiger kan het de politiek van de partij en de socialistische staat steunen, en des te sterker zal het socialistische stelsel in de wereld staan.

Voor wat betreft zijn gevechtscapaciteit en het niveau van zijn opleiding is elk leger verantwoording schuldig aan het volk van zijn eigen land, aan de leiding van partij en staat; dat vormt een wezen

lijk en onvervreemdbaar aspect van de nationale soevereiniteit, een noodzakelijke uitdrukking van de defensieve taak van de socialistische staat en een bevestiging van de revolutionaire veroveringen van het volk. De organen van de partij en de staat in ieder land zijn geheel en al verantwoordelijk voor de organisatie van de strijdkrachten, hun uitrusting, opleiding en vorming, en deze verantwoordelijkheid vormt een garantie voor een goede verdedigings- mogelijkheid van ieder socialistisch land afzonderlijk, en bijgevolg van de kracht van de gehele gemeenschap van socialistische landen; ze schept de voorwaarden voor een vruchtbare ontwikkeling van hun samenwerking op militair gebied.

Uit dit alles blijkt duidelijk dat het bevel over de strijdkrachten onmogelijk kan worden uitgeoefend door een orgaan van buitenaf; het opperbevel over het leger vormt een soeverein attribuut van de leiding van partij en staat.

Uitgaande van de principes waarop de betrekkingen tussen de socialistische staten gevestigd zijn - als vrije, soevereine en gelijkberechtigde staten - moeten wij deze militaire samenwerking grondvesten op een duurzame basis om een doeltreffende samenwerking van onze legers, zonodig de mogelijkheid van een gezamenlijk optreden te verzekeren om elke imperialistische agressie met goed gevolg te kunnen afslaan. De militaire samenwerking van de socialistische landen is en blijft gericht tegen het gevaar van een imperialistische aanval van buitenaf, om elke aanval van imperialistische krachten tegen de soevereiniteit en de territoriale integriteit van de socialistische staten te doen mislukken.

Er bestaat geen enkele rechtvaardiging waardoor wij op wat voor manier dan ook het inzetten van de strijdkrachten zouden kunnen accepteren ter inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een socialistisch land dat het Pact van Warschau heeft ondertekend. Het recht om de eigen binnenlandse problemen op te lossen komt sluitend aan de partij en het volk van ieder afzonderlijk land toe; elke inmenging schaadt de socialistische zaak, de vriendschap en de samenwerking tussen de socialistische landen. Zoals wij hiervoor al gezegd hebben zal het Roemeense leger - al of niet binnen het kader van het Pact van Warschau - ook in de toekomst be

reid zijn tot samenwerking en wapenbroederschap met de strijdkrachten van de andere socialistische staten, en in geval van een imperialistische aanval zal het met al zijn potentieel zij aan zij strijden met de legers van de socialistische broederlanden.

Roemenië zal met een groot gevoel van verantwoordelijkheid ten opzichte van de socialistische zaak en in solidariteit met de socialistische landen steeds een actief en betrouwbaar onderdeel blijven van de socialistische krachten, van het machtig front der vredelievende anti-imperialistische krachten, van de naar ware vooruitgang strevende krachten waar ook ter wereld.

Uit een redevoering, gehouden ter gelegenheid van de promotie van de Algemene Militaire Academie, 14 augustus 1968.

Wij %ien voortdurend toe op de ontwikkeling van de samenwerking met legers van yowel de landen die deel uit maken van het pact van Warschau als met die van de andere socialistische landen,

... Uitgaande van de verantwoordelijkheid die bij de partij en de regering van ons land, als enige leiders van onze strijdkrachten, berust nemen wij alle maatregelen die een verhoging van de paraatheid van ons leger beogen, zodat het, als dat nodig mocht zijn, klaar is om zowel zijn verplichtingen tegenover het Roemeense volk na te komen als die, die het door zijn betrekkingen met de andere socialistische landen op zich heeft genomen.

De enige leiding van de strijdkrachten wordt door de partij, de regering en het nationale opperbevel gevormd.

Tegelijkertijd moeten we onze samenwerking met de legers van alle socialistische landen uitbreiden en onze vriendschapsbanden met hen versterken. Wij gaan van het standpunt uit dat de kracht van het socialistische wereldstelsel in de onverbreekelijke eenheid van alle socialistische landen schuilt en dat het alleen maar een steeds krachtiger rol in de wereld kan spelen doordat deze eenheid op internationaal gebied bevestigd wordt en alle socialistische staten actief samen werken; slechts op deze wijze kunnen de vredes- en

anti-imperialistische krachten het uitbreken van een nieuwe oorlog bezweren.

... We houden ons voortdurend met de versterking van die samenwerking bezig, zowel wat betreft de legers van landen die deel uitmaken van het pact van Warschau als wat betreft de legers van de andere socialistische landen. Deze samenwerking, die de beste organisatievorm is om welke agressie dan ook te kunnen bestrijden, vormt een van de verplichtingen van elke partij en regering; zij is een niet weg te denken onderdeel van de politiek van socialistische opbouw, van de politiek van internationale solidariteit en van het proletarisch internationalisme.

Uit de rede, gehouden op de conferentie van
kaders van het Ministerie van Defensie,
5 februari 1970.

De volksmilitie.

...Een uiterst belangrijk onderdeel van de algemene leiding van de maatschappij is de voortdurende vergroting van de defensiecapaciteit, ter bescherming van de resultaten van de revolutie. Ons leger vervult met ere zijn taak als verdediger van onze socialistische nationale staat, van de onafhankelijkheid en de soevereiniteit van ons vaderland. Het is noodzakelijk om steeds weer nieuwe maatregelen te treffen ter verbetering van de technische uitrusting van onze strijdkrachten en ter verhoging van het niveau van politieke scholing van onze troepen. Op grond van het Marxistisch-Leninistische principe dat het volk zelf met de wapens in de hand de revolutie moet veroveren en verdedigen, hechten onze partij en onze staat bijzonder veel belang aan de volksmilitie en de militaire vorming van de jeugd.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale
Conferentie van de Roemeense communistische
partij, 19-21 juli 1972.

DE ROEMEENSE COMMUNISTISCHE PARTIJ

De tradities van de verbreiding van het Marxisme in Roemenië.

... Van meet af aan is de Roemeense arbeidersbeweging een actief onderdeel van het wereldproletariaat en de internationale arbeidersbeweging geweest. Zij heeft nauwe betrekkingen met alle nationale en internationale socialistische arbeidersorganisaties en met de grote leiders van het proletariaat onderhouden.

Tijdens de revolutie van 1848 beschouwde Marx Boekarest als een belangrijk centrum van de revolutionaire beweging in dit deel van Europa. Ook uit de door Engels aan het eind van de 19e eeuw aan de Roemeense socialisten gestuurde brieven spreekt de sympathie en de levendige belangstelling waarmede de grote leiders van het proletariaat de ontwikkeling van de revolutionaire arbeidersbeweging in ons land volgden.

... De Roemeense socialistische arbeidersbeweging heeft zich van het begin af aan solidair met de strijd van het wereldproletariaat getoond en zij heeft deze actief gesteund. Talrijke Roemeense strijders vochten op de barricaden van de Parijse Commune om de eerste arbeidersstaat te verdedigen, en in 1905 toonden de arbeiders van Boekarest en van andere Roemeense steden hun solidariteit met de strijd van het Russische proletariaat tegen het tsarisme; zij voerden een grote actie voor materiële en morele steun aan de revolutionaire bemanning van de pantserkruiser *Potemkin* die in Constantza aan wal was gegaan. De activiteiten ter ondersteuning van de grote socialistische oktoberrevolutie en de gewapende strijd om de jonge socialistische staat te verdedigen vormen een levende getuigenis van de internationalistische geest van het proletariaat en de werkende massa's van ons land.

De Roemeense arbeiders betuigden hun solidariteit met de proletarische revolutie in Hongarije, verzetten zich tegen de deelname aan de door de Entente georganiseerde militaire interventie, en steunden de proletarische revolutie in Duitsland en de grote volksofstand in Bulgarije. De revolutionaire strijd van het proletariaat uit vele landen ondervond grote weerklank en warme sympathie onder onze arbeidersklasse en het gehele Roemeense volk.

De Roemeense communistische partij ontwikkelde met vasthoudendheid de geest van het internationalistische proletarisme onder de arbeidersmassa's. Tijdens de moeilijke jaren van de clandestiniteit riep zij de arbeidersklasse en de progressieve krachten van het land op om zich solidair te verklaren met de revolutionaire strijd van het Chinese volk en organiseerde zij de deelname van Roemeense vrijwilligers aan de strijd voor de verdediging van het republikeinse Spanje. In de voor de hele mensheid kritieke ogenblikken van de antifascistische strijd toonden de Roemeense communisten en patriotten zich solidair met de volkeren van Joegoslavië, Polen, Griekenland, Oostenrijk, Albanië en andere door de nazi-Duitsers overweldigde landen. Ook op de erelijsten van het antifascistische verzet komen de namen voor van Roemeense communisten en patriotten die dienst deden in partizanenafdelingen in de Sowjet-Unie, Frankrijk, Tsjechoslowakije en België.

Tegelijkertijd vormden de solidariteit en de sympathie waarmee de broederpartijen en de buitenlandse communisten de Roemeense partij en arbeidersklasse omringden een grote steun en een sterke stimulans voor hun revolutionaire strijd. Deze steun werd in het bijzonder gevoeld tijdens de algemene stakingen van de spoorwegaarbeiders en de typografen in 1888, de boerenopstanden van 1907, de strijd in Galati in 1916, de algemene staking van 1920, het proces tegen Dealul Spirii in 1922, de heldhaftige strijd van januari- februari 1953 en tijdens de processen die daar op volgden.

Na de tweede wereldoorlog, in de jaren van de opbouw van het socialisme, breidde onze partij deze betrekkingen met alle communistische arbeiderspartijen van de socialistische en kapitalistische landen sterk uit; ook werden banden aangeknoopt met sommige socialistische partijen en met nationale bevrijdingsbewegingen in de

koloniale landen en de jonge onafhankelijke staten. Onze partij gaf uiting aan haar broederlijke solidariteit met de heldhaftige strijd van de communistische en arbeiderspartijen voor het socialisme, de vrede en de maatschappelijke vooruitgang...

Uit de uiteenzetting ter gelegenheid van de 45ste
verjaardag van de Roemeense communistische
partij, 7 mei 1966.

De oprichting van de Roemeense communistische partij was een belangrijke stap in de ontwikkeling van de Roemeense arbeidersbeweging,

De oprichting van de communistische partij - de voorhoede van de arbeidersklasse - op basis van de Marxistisch-Leninistische ideologie was van het grootste belang voor de geschiedenis van het Roemeense proletariaat. Hiermee kwam de strijd op een hoger niveau en maakte het proces van ideologische en politieke verheldering een grote sprong; de ontwikkeling van het bewustzijn van het proletariaat en van de andere werkende massa's van het volk werd nu sterk bevorderd. De communistische partij, die de eeuwenlange strijd voor maatschappelijke en nationale bevrijding en de beste tradities van de Roemeense socialistische arbeidersbeweging voortzette, was in de nieuwe historische omstandigheden de trouwe woordvoerder van de belangen van de arbeidersklasse en van het gehele volk. Vanaf dat moment was de arbeidersklasse, onder leiding van de communistische partij, bij alle belangrijke gebeurtenissen in het land betrokken en liet zij haar stem horen; vanaf dat moment voerde zij de strijd voor maatschappelijke vooruitgang aan. Reeds in de eerste jaren van haar bestaan moest onze partij het hoofd bieden aan de vervolging van de heersende klassen. Duizenden en nog eens duizenden revolutionaire strijders die lid van de partij waren vielen onder de kogels van vuurpelotons of werden afgemaakt in de cel. Maar de terreur van de klassevijanden slaagde er niet in om de strijdlust van de communisten en andere patriotten te breken. Zij hielden het vaandel van de strijd voor de verdediging van de belangen van de arbeiders hoog en bleven de arbeidersklasse

en het gehele volk naar de overwinning op het fascisme en op de weg van de opbouw van een socialistisch Roemenië leiden.

Uit de uiteenzetting ter gelegenheid van de 45 ste
verjaardag van de oprichting van de Roemeense
communistische partij, 8 mei 1966.

De nationale en maatschappelijke bevrijding was het werk van het Roemeense volk onder leiding van de partij.

... De zege van de gewapende opstand van 25 augustus 1944 en de zegevierende ontwikkeling van de massale strijd in de maanden die daarop volgden en die tot 6 maart duurde, vormen een machtige getuigenis van de juistheid van de Marxistisch-Leninistische politieke lijn van onze partij, haar strategie en haar revolutionaire tactiek. De feiten van al deze historische gebeurtenissen bevestigen overtuigend het organisatorische vermogen van de Roemeense communistische partij en de leidende rol die zij heeft gespeeld. Sommigen vragen zich af: hoe heeft de Roemeense communistische partij, die met een naar verhouding beperkt aantal leden uit de ondergrondse is gekomen, een strijd van dergelijke omvang kunnen leiden? Deze mensen bewijzen hiermee dat ze noch de geschiedenis van de Roemeense communistische partij noch de Roemeense communisten kennen. De partij heeft haar historische rol in de eerste plaats kunnen vervullen dankzij het feit dat zij zich bij al haar activiteiten door de triomferende Marxistisch-Leninistische opvatting heeft laten leiden. In de tweede plaats heeft zij de algemeen geldende waarheden van de revolutionaire theorie van het proletariaat en de objectieve wetten van de maatschappelijke ontwikkeling, de revolutie en de opbouw van het socialisme op de concrete omstandigheden van ons land weten toe te passen. Slechts dankzij haar vermogen om de algemene wetten en de concrete historische, economische, maatschappelijke en nationale omstandigheden goed tegen elkaar af te wegen, heeft onze partij een juiste politieke lijn kunnen uitstippelen en op adequate wijze voor de omzetting daarvan in feiten kunnen werken. In de derde plaats heeft de partij haar

rol kunnen vervullen dankzij het feit dat zij zich volledig heeft vereenzelvigd met de belangen van de werkende massa's en de verlangens van het volk voor gerechtigheid en nationale en maatschappelijke vrijheid.

Dit alles heeft er toe geleid dat de banden van de partij met de brede massa's van het volk versterkt werden, dat er overal naar het woord van de partij werd geluisterd en dat zij met vertrouwen en toewijding werd gevolgd.

... De Roemeense communistische partij heeft haar rol van politieke leidende kracht in onze maatschappij niet opgelegd; zij heeft deze rol veroverd ten koste van harde gevechten en het bloed dat haar militanten in de klassenstrijd tegen de uitbuiters vergoten hebben, evenals door de toewijding en de zelfverloochening waarmede communisten de hoogste belangen van het gehele volk hebben gediend en nog steeds dienen.

Uit de uiteenzetting voor de plechtige zitting gewijd
aan de 25ste verjaardag van de installering van de
eerste democratische regering van Roemenië, 6 maart
1970.

De partij is een steeds belangrijker rol gaan spelen in de gehele ophouwing van het socialisme.

... De beslissende factor die de kracht, de duurzaamheid en de eenheid van het socialistische stelsel garandeert wordt gevormd door de politieke leiding van de gehele maatschappij, die bij de Roemeense communistische partij berust. Zij is de voorhoede van de arbeidersklasse, van de werkende massa's, en meer dan één miljoen achthonderduizend van de beste zonen van de natie, de meest progressieve elementen van de arbeidersklasse, de boeren en de intellectuelen, maken er deel van uit.

... Naarmate de ontwikkeling van de socialistische opbouw vorderde breidde de leidende rol van de partij in de maatschappij zich uit. Tegelijkertijd werd er naar nieuwe en betere vormen voor de uitoefening van haar functie gezocht.

... De rol van leidende politieke kracht komt tot uitdrukking in de intensieve en veelzijdige activiteiten die onze partij ontplooid heeft met het doel de vernieuwende geest in het hele maatschappelijke leven te bevorderen, de geleiding en de planning van de economie te vervolmaken, de organisatorische vormen en de werkwijzen in overeenstemming met de huidige behoeften van de maatschappij te brengen en de zege van de socialistische eenheid in ons land en de grondbeginselen van gelijkheid tussen de mensen te verzekeren. De partij stelt alles in het werk opdat het nieuwe zich een plaats kan veroveren in het grootse proces van de socialistische omvorming van het vaderland en zich vrij kan uiten; zij bestrijdt elke tendens van inkapseling en routine, en alles wat verleden tijd is en onze opmars afremt. De Roemeense communistische partij, die haar rol van voorhoede van de maatschappij volledig waarmaakt, opent in ons vaderland de weg voor de laatste veroveringen van de hedendaagse wetenschap, techniek en cultuur en haar handelen is er op gericht de belangrijkste verworvenheden van de menselijke kennis in ons maatschappelijk leven te integreren; slechts op deze wijze kan de socialistische en communistische ontwikkeling in Roemenië op een steeds hoger niveau gebracht worden.

Uit de uiteenzetting voor de Algemene Vergadering
van het Centraal Comité van de Roemeense
communistische partij, 24-25 oktober 1968.

De partij in het perspectief van de overgang tot het communisme.

De tot nu toe in de maatschappelijke ontwikkeling opgedane ervaring toont aan dat de uitbreiding van de rol van de partij in het proces van de opbouw van een nieuw systeem een absolute noodzakelijkheid en een objectieve wet is. Naarmate de socialistische produktieverhoudingen vervolmaakt worden, de wezenlijke verschillen tussen arbeiders, boeren en intellectuelen verdwijnen en de samensmelting van de maatschappelijke klassen, de versterking van de eenheid van alle leden van de maat

schappij en de arbeiderseenheidsstaat een feit worden, breidt de rol van de partij als motor van de maatschappelijke ontwikkeling in zijn geheel zich uit. Het is haar taak om dit veelomvattende maatschappelijke proces bewust te leiden en de ononderbroken voortgang op de weg van de opbouw van de communistische maatschappij te verzekeren. In deze omstandigheden vindt een uitbreiding van de partijgelederen met de vooruitstrevendste elementen van de maatschappij plaats; de samenwerking van de partij met de brede lagen van het volk, de openbare bespreking van haar politieke lijn en van het programma voor de economische en culturele opbouw, en de discussie over de veelvormige bloei van de maatschappij, vinden op steeds grotere schaal plaats terwijl de vorm waarin dit geschiedt steeds wordt verbeterd.

Uit het artikel 'De leidende rol van de partij',
verschenen in de *Scinteia* van 8 mei 1967.

DE MARXISTISCH- LENINISTISCHE GEDACHTE

Niemand kan beweren: 'Het Marxisme ben ik'.

Er zijn bepaalde theoretici die zich het recht aanmatigen een definitief oordeel uit te spreken, volgens het principe: 'Het Marxisme ben ik'.

Nee, niemand kan beweren 'Het Marxisme ben ik'. Het Marxisme- Leninisme is van niemand; het is een wetenschappelijke conceptie en alleen als alle politici, geleerden en denkende mensen de maatschappelijke ontwikkeling analyseren door zich te baseren op deze conceptie, op de denkbeelden van het dialectisch en historisch materialisme, kunnen zij de juiste gevolgtrekkingen over de ontwikkeling van de maatschappij maken en kunnen ze adequate oplossingen vinden voor de door het bestaan opgeworpen problemen. De mensheid heeft meer dan ooit behoefte aan creatief denken en aan mensen die in staat zijn te oordelen, na te denken en hun mening over de nieuwe maatschappelijke processen onder woorden te brengen. Natuurlijk zullen ze niet allemaal even goed zijn en zullen ze niet allemaal de meest juiste standpunten formuleren, maar de waarheid kan alleen door de confrontatie van denkbeelden ontdekt worden en alleen daardoor kan de voortgang van de sociale wetenschap en van het Marxisme-Leninisme verzekerd worden.

Daarom acht onze partij het noodzakelijk dat er zowel in de socialistische als in de kapitalistische landen bij het bespreken en interpreteren van de problemen van de hedendaagse maatschappelijke ontwikkeling een eind moet komen aan het gebruik van kwalificaties, beledigingen en verwensingen omdat dit het denken belemmert en verhindert. De wetenschappelijke kennis en het denken van de mens moet de vrije loop gelaten worden, want alleen dan

zullen het socialisme en de vooruitgang overwinnen. De uitwisseling van meningen wordt in de natuurkunde, de biologie of de wiskunde min of meer aanvaard - ik zeg 'min of meer' omdat er een tijd was waarin zelfs bepaalde takken van de wetenschap, de cybernetica bijvoorbeeld, of bepaalde opvattingen in de biologie, als reactionair werden beschouwd. Wat heeft dat voor een gevolgen voor ons gehad, kameraden? Stilstand en teruggang. Dat is een reden te meer waarom we, als we werkelijk willen dat er wetenschap beoefend wordt en dat de snelle ontwikkeling van de mensheid op de weg van het socialisme en communisme verzekerd wordt, niet kunnen toestaan dat het denken van de mens en het wetenschappelijk onderzoek in de sociale wetenschappen afgeremd worden.

Uit de redevoering, gehouden tijdens de ontmoeting
met intellectuelen van de stad en het departement
Cluj, 30 augustus 1968.

Het Marxisme is geen dogma en geen religie waaruit men citaten kan putten.

... Het Marxisme-Leninisme is geen dogma of een religie waaruit men citaten van weet ik veel welke heilige kan putten. Het is een conceptie ter bestudering, onderzoek en interpretatie van de menselijke samenleving waardoor men het leven kan begrijpen; het is een revolutionaire denkwijze die bij draagt aan de verandering van de maatschappij en aan de totstandkoming van de geschiedenis van de mensheid: een strijdmodel voor de vooruitgang.

Bij het onderzoek van de vraagstukken die betrekking hebben op de ontwikkeling van de hedendaagse problemen moeten we allereerst van deze conceptie en deze wetenschappelijke methode gebruik maken. Op basis hiervan moeten de verschijnselen geanalyseerd en de praktische conclusies voor de revolutionaire activiteiten en voor de opbouw van de socialistische maatschappij uitgewerkt worden. Slechts op deze wijze vervullen de communisten hun rol van organisatoren en van vooruitstrevende krachten van de maatschappij. Kameraden, U hebt gelezen hoe Marx, Engels en Lenin de spot dreven met hen die vonden dat ze in hun revolutionaire

theorie een pasklaar antwoord op ieder denkbaar vraagstuk moesten vinden. Vele malen hebben zij er op gewezen dat het Marxisme- Leninisme door deze mensen terrein zou verliezen en dat echte Marxisten-Leninisten met hun tijd en de revolutionaire veranderingen van de maatschappij mee kunnen gaan en zelfstandig kunnen denken; door de algemene waarheden van het Marxisme-Leninisme op de concrete omstandigheden toe te passen weten zij de revolutionaire veranderingen in de maatschappij te sturen.

Uit de redevoering, gehouden tijdens de ontmoeting met de intellectuelen van de stad en het departement Iași, 16 oktober 1968.

... De geschiedenis bewijst dat geen enkele ideologie door decreten of machtsmiddelen kan worden opgelegd en dat ieder denkbeeld en ieder idee slechts langs de weg van politieke activiteit en overtuigingskracht kan overwinnen en in het bewustzijn van de massa's kan doordringen. Het Marxisme-Leninisme heeft zich ontwikkeld, heeft terrein gewonnen en heeft in de strijd tegen de burgerlijke ideologie, de idealistische filosofieën en de behoudende en reactionaire theorieën getoond wat het waard is. Het heeft gezegevierd doordat gebleken is dat het de meest wetenschappelijke en rationale conceptie over leven en wereld is en doordat het de volkeren een duidelijk, verheffend perspectief biedt voor de ontwikkeling van de maatschappij en voor de verwezenlijking van het streven van de massa's naar vooruitgang...

... De Marxistisch-Leninistische ideologie is zowel in onze maatschappij als in andere landen, een onmetelijke materiële kracht geworden, omdat zij de geest en de harten van de mensen veroverd heeft en diep in het bewustzijn van de werkende massa's is doorgedrongen.

Wij zijn er vast van overtuigd dat het Marxisme-Leninisme nieuwe successen zal boeken in de strijd van de arbeidersklasse en de werkende massa's tegen de ideologie van de tegenpartij, doordat het de mensheid zal bewijzen dat het superieur aan deze ideologie is en doordat het het machtigste wapen tot revolutionaire verandering

van de wereld zal blijken te zijn.

Uit de uiteenzetting voor de Algemene Vergadering van het Centraal Comité van de Roemeense communistische partij, 24-25 oktober 1968.

De ideologische onderwijs-activiteiten van de partij hebben tot doel het socialistische bewustzijn en het culturele niveau van de massa's te verhogen.

De diepgaande veranderingen die zich in de structuur van onze maatschappij hebben voorgedaan hebben een sterke invloed gehad, en hebben die nog, op het bewustzijn van de mensen. Als men er van uitgaat dat het denken van de mensen in grote mate bepaald wordt door hun levens- en werkomstandigheden, door het niveau van de produktiekrachten en door de aard van de produktieverhoudingen in de maatschappij, is het duidelijk dat de zorg voor een goed verloop van de economie, voor de materiële vooruitgang van het land en de perfectionering van de maatschappelijke organisatie onverbrekkelijk verbonden is met de vorming van het socialistische bewustzijn van de massa's.

Het is algemeen bekend dat de ongekend grote omvang van de kennis, de stormachtige ontwikkeling van alle takken van wetenschap en de vlucht van de hoeveelheid gegevens die de sleutel zijn tot begrip van de natuurverschijnselen, het leven en de maatschappij, een fundamentele karakteristiek van de ontwikkeling van de hedendaagse maatschappij vormen. Men heeft een onmetelijke schat aan geestelijke waarden en gecondenseerde wijsheid verzameld, en niemand, die in het tijdperk dat wij beleven mee wil doen, kan hun bestaan negeren.

De pogingen om zich de nieuwe veroveringen van de menselijke geest eigen te maken en het niveau van wetenschappelijke vorming en algemene ontwikkeling te verhogen, vormen een van de kenmerkende trekken van de moderne mens en zijn de uitdrukking van de ware zin voor ontwikkeling. Dit mag dan een algemeen menselijke drang zijn, in onze maatschappij is zij nog belangwekkender:

het communisme is immers de kern van de kennis, de vrucht van de grandioze overwinningen van wetenschap en cultuur, het resultaat van de accumulatie en de synthese van het kostbaarste dat de menselijke geest tot stand heeft gebracht. De bewonderenswaardige hedendaagse ontdekkingen van de natuurkunde, de wiskunde, de scheikunde, de elektrotechniek en de biologie, die door stoutmoedige praktische toepassingen bewaarheid zijn, vormen een nog overtuigender bewijs van de wetenschappelijke bases van onze filosofie met betrekking tot de natuur en de maatschappij. Welsprekender dan ooit het geval is geweest getuigen zij van de stoffelijkheid van de wereld evenals van het vermogen dat de mens bezit om haar om te vormen, de natuur aan zijn noden aan te passen en de stoffelijke bronnen en rijkdommen van de maatschappij oneindig te vergroten.

Volgens onze opvatting houden de socialistische opvoeding en het socialistische bewustzijn zowel de verdiepte kennis in van alles wat op het gebied van de cultuur, de wetenschap en de hedendaagse techniek van waarde is alsmede de volledige beheersing van het beroep, als het zich eigen maken van de filosofische opvatting van onze partij met betrekking tot de wereld en de maatschappij - het dialectisch en historisch materialisme - en de vorming van een vooruitstrevende burgerzin. In deze tijd - in de moderne maatschappelijke omstandigheden - moet iedere activiteit die onze partij en onze staat met het oog op de opvoeding ontplooit aan deze fundamentele eisen, die elkaar wederzijds bepalen en beïnvloeden, beantwoorden.

Uit het rapport, voorgelegd aan het Xde Congres van de Roemeense communistische partij, 6 augustus 1969.

Het Marxistisch-Leninisme is een levende leer.

...Men moet goed begrijpen dat het Marxistisch-Leninisme een levende leer is die aan een voortdurende vernieuwing onderhevig is. Het revolutionaire karakter ervan blijkt uit het feit dat die leer tel

kens weer verrijkt wordt met alle wetenschappelijke conclusies over de maatschappelijke ontwikkeling, dat ze geen starre theorieën opstelt die eens en voorgoed vastliggen, maar dat ze een waardevol hulpmiddel vormt bij de bestudering en voor een beter begrip van de gebeurtenissen, in overeenstemming met de nieuwe omstandigheden op economisch, sociaal, nationaal en historisch gebied.

...Een waarachtig Marxist-Leninist moet een onverschrokken en ervaren onderzoeker zijn van de nieuwe wegen die het socialisme en het communisme voor de mensheid openstellen, iemand met een stoutmoedige visie op de toekomst, die daarbij echter uitgaat van de realiteit en de dringende eisen van het heden en van de theoretisch uitgewerkte conclusies uit de ervaringen van vandaag en gisteren. Anders dan bijvoorbeeld in de techniek bestaat er geen universeel toe te passen recept voor de verwezenlijking van het socialisme en het communisme - twee stelsels die overigens in heel verschillende concrete historische omstandigheden tot stand gebracht moeten worden. Bij nadere analyse blijkt trouwens dat zelfs in de techniek het principe van het zonder meer reproduceren van een bepaald produkt minder geschikt is, want wie tegenwoordig een octrooi koopt moet dit aan zijn eigen behoeften en omstandigheden aanpassen. Bovendien moet hij, als hij niet achterop wil raken, blijven streven naar een verdere verbetering van zijn produkt, want de techniek blijft niet stilstaan: wat vandaag modern is, is morgen verouderd en ondoelmatig geworden. Ook wij hebben in het buitenland octrooien gekocht die na verloop van een bepaalde tijd verouderd waren. En des te meer zal men op het gebied van het maatschappelijke leven, van de organisatie van nieuwe, socialistische verhoudingen, rekening moeten houden met voortdurende veranderingen, met de eisen die door de vooruitgang gesteld worden en met de noodzaak tot aanpassing van de organisatiestructuren in overeenstemming met de gegeven concrete omstandigheden.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale
Conferentie van de Roemeense communistische partij,
19-21 juli 1972.

NATIONALISME EN INTERNATIONALISME MET BETREKKING TOT DE OPBOUW VAN HET SOCIALISME

De successen van elk socialistisch land vergroten de kracht en het prestige van het socialisme in de wereld.

...Er bestaat een volmaakt evenwicht tussen de binnenlandse en buitenlandse politiek van onze partij. Wij gaan uit van het feit dat we aan de voortdurende versterking van ons stelsel en van de stoffelijke en geestelijke kracht van de socialistische maatschappij moeten werken omdat we van mening zijn dat de kracht van het socialistische wereldstelsel in de kracht van elk socialistisch land schuilt, hoe meer goede resultaten elk socialistisch land behaalt en hoe groter zijn macht op economisch, wetenschappelijk en cultureel gebied wordt, hoe machtiger het hele socialistische wereldstelsel wordt en hoe meer het zijn invloed in de hele wereld ziet groeien...

Uit de redevoering voor de conferentie van de partij
organisatie van de stad Boekarest, 21 december
1968.

De opbouw van het socialisme en het communisme is zowel een nationale als een internationale taak.

...Wij maken deel uit van de grote familie van socialistische landen en van de grote familie van volkeren van de aardkloot. Ons werk moet er op gericht zijn van onze natie een machtige natie onder de socialistische en alle naties van de wereld te maken, die volledig aan de vooruitgang van de menselijke maatschappij bij draagt. Onze successen bij de opbouw van het socialisme en de ontwikkeling van ons vaderland versterken het gehele socialistische stelsel. Zij wijzen 9°

de mensen die nog onder de kapitalistische uitbuiting zuchten de weg die ze moeten volgen om hun lot in eigen hand te nemen en om aan een gelukkige toekomst te bouwen. Daarom vinden we dat de nationale taak van de opbouw van het socialisme tegelijkertijd een internationale taak is en dat deze twee aspecten niet los van elkaar gezien kunnen worden. Door onze plicht tegenover ons volk te vervullen, vervullen we tegelijkertijd onze internationalistische plicht...

Uit de rede, gehouden tijdens de ontmoeting met
partij militanten van de stad en het departement
Iași, 2i mei 1966.

...De nationale belangen en het proletarisch internationalisme zijn niet met elkaar in tegenspraak, integendeel, het een is een noodzakelijke voorwaarde voor het ander; er bestaat tussen deze beide een nauwe onderlinge afhankelijkheid, een organische dialectische eenheid. Wie bij de een of andere gelegenheid de nationale belangen tegenover de zaak van het proletarisch internationalisme stelt, o juist de internationalistische solidariteit tegenover de nationale belangen van het volk - berokkent daarmee zowel zijn eigen land als het socialisme in het algemeen ernstige schade. In geen geval kan men zeggen dat de nationale belangen ondergeschikt zijn aan de zaak van het proletarisch internationalisme, evenmin als men kan spreken van de ondergeschiktheid van het internationalisme aan de nationale belangen.

...Uitgaande van deze overwegingen tracht onze partij bij al haar activiteiten een harmonisch evenwicht tot stand te brengen tussen de nationale belangen van ons volk en het proletarisch internationalisme. Terwijl zij met succes werkt aan de opbouw van het socialisme in Roemenië, voldoet onze partij evenzeer aan haar nationale als aan haar internationale verplichtingen.

Tegelijkertijd moet onze partij haar betrekkingen en haar samenwerking met de revolutionaire groeperingen in andere landen versterken en actief blijk geven van haar internationalistische solidariteit met de strijd van de arbeiders overal ter wereld. Door onver-

moeibaar te streven naar ontwikkeling van de samenwerking met alle socialistische landen, met alle communistische en arbeiderspartijen, door met volharding te blijven strijden voor een steeds grotere eenheid tussen alle socialistische landen en alle communistische en arbeiderspartijen, voldoet de communistische partij van Roemenië aan haar internationalistische plicht om actief deel uit te maken van het grote revolutionaire leger van de gehele wereld.

Internationalisme betekent samenwerking tussen gelijkberechtigde landen, tussen volkeren die elkaar wederzijds hulp bieden om met meer succes te kunnen strijden voor het socialisme en het communisme in ieder land.

In de betrekkingen tussen de socialistische landen veronderstelt de internationalistische samenwerking een inspanning van de zijde van elk der betrokken landen om te komen tot een harmonische evenwichtstoestand tussen de belangen van alle socialistische landen, zodat deze samenwerking leidt tot vooruitgang en grotere welvaart in ieder land. In de huidige omstandigheden, nu vele tientallen volkeren met toenemende kracht strijden voor bevestiging van hun nationale eenheid en onafhankelijkheid, om zich op te werken tot een hoger niveau van vooruitgang en beschaving, en in het vooruitzicht dat een steeds groter aantal volkeren zich zal gaan richten op de opbouw van een socialistische maatschappij, is het bevorderen van een dergelijke internationalistische samenwerking objectief gezien noodzakelijk voor de sociale ontwikkeling van de gehele wereld.

Uit een redevoering, gehouden tijdens de plechtige vergadering bij gelegenheid van het eeuwfeest van de geboorte van Vladimir Iljitsch Lenin, 17 april 1970.

ROEMENIE EN DE ANDERE SOCIALISTISCHE LANDEN

De vriendschap en samenwerking met alle socialistische landen neemt een centrale plaats in in de buitenlandse politiek van Roemenië,

...Overeenkomstig de fundamentele belangen van het Roemeense volk en van de zaak van het socialisme en de vrede, zijn de hechte vriendschap en het broederlijke bondgenootschap met de socialistische landen de spil van onze buitenlandse politiek. *Ons land is van mening dat het zijn internationalistische plicht is om voor durend zijn broederlijke betrekkingen met alle socialistische landen te on wikkelen teneinde %ijn actieve bijdrage te leveren aan de eenheid en de onde\ linge samenhang van het socialistische wereldstelsel.*

De samenwerking en het broederlijke overleg op economisch en technisch-wetenschappelijk terrein, die gebaseerd zijn op de eenheid van fundamentele doelstellingen, het gemeenschappelijke sociale stelsel en het gemeenschappelijke ideaal van het socialisme, het communisme en de vrede, zijn internationaal gezien van groot belang. *Natuurlijk maken cjj een proces van vervolmaking door, aangewen de inhoud van de samenwerking en het overleg voortdurend verrijkt wordt, al naar gelang de ontwikkeling van ieder land en de noodhaak het socialistische wereldstelsel te versterken.*

Uit het rapport voor het IXde Congres van de
Roemeense communistische partij, 19 juli 1965.

Roemenië en de samenwerking in het kader van de Raad van Onderlinge Economische Hulp.

Ons land ontwikkelt op grote schaal samenwerking met alle socia

listische landen, en neemt deel aan het werk van de Raad van Onderlinge Economische Hulp, waar het een van de oprichters van is; het is er een voorstander van dat de functionering van dit orgaan vervolmaakt wordt, zodat het zijn bijdrage kan leveren aan een beter gebruik van de materiële en menselijke hulpbronnen van elk lid. Wij zijn steeds van mening geweest dat er ruime, nog niet-ontgonnen mogelijkheden bestaan voor de verdieping van de samenwerking tussen de socialistische landen op industrieel, agrarisch, wetenschappelijk, technisch en ander gebied, en voor de verbetering van het overleg tussen onze staten.

De vervolmaking van het werk van de Raad van Onderlinge Economische Hulp is een vraagstuk van grote verantwoordelijkheid dat met medewerking van alle lidstaten opgelost kan worden. Volgens ons moet de verbetering van de werkwijze en de vormen van samenwerking gebaseerd zijn op de beginselen die ten grondslag liggen aan de betrekkingen tussen de socialistische landen en de statuten van de Raad voor Onderlinge Economische Hulp die, voor een lange periode, gunstige voorwaarden en uitgangspunten bieden voor de ontwikkeling van een vruchtbare samenwerking... Wij zijn van mening dat het noodzakelijk is om die economische samenwerking te verzekeren die de eenheid van onze landen versterkt en die door niets kan worden aangetast, zelfs niet als met betrekking tot een bepaald vraagstuk verschillende gezichtspunten bestaan.

Het zou bijzonder nuttig zijn indien de noodzakelijke voorwaarden zouden worden geschapen voor de uitbreiding van het kader waarin de Raad van Onderlinge Economische Hulp werkt en ook andere socialistische landen en andere staten aan de activiteiten van de Raad zouden deelnemen, iets waar de statuten van de Raad in voorzien.

Uit de rede ter gelegenheid van de viering van de 'Dag van de Mijnwerkers' en van het eeuwfeest van de steenkoolindustrie in de Jiuvalei, 11 augustus 1968.

Roemenië zal bijzondere aandacht blijven besteden aan de ontwikkelingen van de betrekkingen met de landen die deel uitmaken van de Raad van Onderlinge Economische Hulp, maar zal ook in de toekomst de samenwerking van alle socialistische staten ontwikkelen.

Naar onze mening moet de verdieping van de samenwerking op economisch en wetenschappelijk gebied en op dat van de produktie van de lidstaten van de Raad van Onderlinge Economische Hulp leiden tot de steeds krachtiger ontwikkeling van de nationale economie van elk lid. Hiertoe moet deze samenwerking - zoals ook op de onlangs gehouden conferentie van de Raad is onderstreept - gebaseerd zijn op de eerbiediging van de onafhankelijkheid en soevereiniteit van ieder lid. De vervolmaking van de samenwerking is niet gebaseerd op het in het leven roepen van supranationale organismes en mag de economische plannen van elk land niet aantasten. De samenwerking op economisch en ander gebied is gebaseerd op de vrije wil van iedere staat en op het belang dat een staat er bij heeft om aan deze of gene vorm van samenwerking mee te doen. Roemenië zal bijzondere aandacht blijven besteden aan de ontwikkeling van de betrekkingen met de landen die deel uitmaken van de Raad van Onderlinge Economische Hulp, maar zal ook in de toekomst de economische en technisch-wetenschappelijke samenwerking met *alle* socialistische staten ontwikkelen, aangezien het vindt dat dat de vooruitgang van ieder land ten goede komt en een belangrijke bijdrage levert aan de versterking van het socialistische wereldstelsel...

Uit het rapport voor het Xde Congres
van de Roemeense communistische
partij, 6 augustus 1969.

De bestaande verschillen tussen de socialistische landen zijn tijdelijk.

...Elke activiteit die ontplooid wordt ter ontwikkeling van de samenwerking met de socialistische landen moet gezien worden in het licht van de algemene oriëntatie van het Xde Congres, van het

streven om al het mogelijke te doen om de bestaande verschillen tussen de socialistische landen op te heffen, om hun samenwerking en hun eenheid te versterken. De communistische partij van Roemenië en het socialistische Roemenië zijn van mening - zoals ze trouwens altijd al zijn geweest - dat de bestaande verschillen tussen de socialistische landen tijdelijk zijn, dat ze overwonnen moeten en kunnen worden. Zeker, wij zijn ons bewust van het feit dat de erfenis van het verleden ook bepaalde tegenstellingen tussen socialistische landen omvat, of voorwaarden die het ontstaan van dergelijke tegenstellingen zouden kunnen bevorderen. Wij hebben echter zoveel met elkaar gemeen: het maatschappelijke stelsel, onze opvatting over het leven en de wereld die aan onze daden ten grondslag ligt, het feit dat in onze landen de macht in handen ligt van de communistische partijen, en om die reden zijn wij van oordeel dat men zich met de meeste vastberadenheid er voor in moet spannen om te zorgen dat deze tegenstellingen zich niet verder verdiepen, dat ze niet tot spanningen leiden, dat ze de goede betrekkingen niet verstoren. Het is een feit dat er verschillen en tegenstellingen bestaan, maar het is juist de taak van de communistische partijen om er bewust naar te streven deze te overwinnen, om de samenwerking en de eenheid tussen de socialistische landen te ontwikkelen en te versterken. Dat is evenzeer in het belang van ieder socialistisch land afzonderlijk als van alle socialistische landen, van alle revolutionaire en anti-imperialistische krachten en van ieder die strijdt voor de zaak van de samenwerking en de vrede in de wereld.

Vanuit dit oogpunt is het volgens ons noodzakelijk om nauwkeuriger de normen en principes te formuleren die de betrekkingen tussen alle socialistische landen moeten bepalen. Ik denk hierbij op de eerste plaats aan het feit dat het probleem van de verhoudingen tussen deze staten thans in een geheel nieuw licht komt te staan, doordat er nu al veertien socialistische landen zijn en het bovendien zeer waarschijnlijk lijkt dat binnenkort nog meer landen de weg naar het socialisme zullen inslaan; het is noodzakelijk een nieuw type internationale betrekkingen te creëren die als voorbeeld kunnen dienen voor de toekomstige betrekkingen tussen alle landen in de wereld.

Zeker, deze betrekkingen moeten gebaseerd zijn op onze unieke filosofische wereldbeschouwing - het dialectisch en historisch materialisme, de onoverwinnelijke Marxistisch-Leninistische doctrine. Maar voor het creëren van een nieuw type internationale verhoudingen is het niet voldoende dat men de algemene grondslagen van deze leer respecteert. Men moet nauwkeuriger, meer in details omschrijven hoe deze principes moeten worden toegepast, men moet een intensieve politieke activiteit ontwikkelen om ze tot uitdrukking te brengen in de praktijk, in alle mogelijke onderlinge betrekkingen tussen alle socialistische staten.

...In de verhoudingen tussen de socialistische landen moeten alle ongelijkheid en nationale onderdrukking totaal verdwijnen; ze moeten gefundeerd zijn op een volkomen gelijkheid van rechten, op wederzijds respect voor de nationale onafhankelijkheid en soevereiniteit. Uitgaande van een fundamenteel principe van het Marxisme-Leninisme - het proletarisch internationalisme - is het noodzakelijk de solidariteit en de wederzijdse broederlijke hulp tussen alle socialistische landen tot verdere ontwikkeling te brengen. Dat moet tot uitdrukking komen door steeds intensievere uitwisselingen van ervaringen op het gebied van de opbouw van het nieuwe maatschappelijke stelsel. Zeker, gezien het feit dat elke partij het socialisme in de haar eigen historische, economische en sociale omstandigheden moet opbouwen, is het de fundamentele taak van elke communistische partij om zelf de grote lijn, de vormen en de methoden van deze opbouw uit te werken. De solidariteit en de samenwerking moeten echter leiden tot een steeds krachtiger ontwikkeling van de onderlinge handelsbetrekkingen, tot de realisatie van een ruime vorm van coöperatie op het gebied van de produktie, tot het creëren van een solide basis voor een snelle ontwikkeling van de economie in ieder socialistisch land, teneinde de versnelde groei van de produktie en de verbetering van de produkt-tieverhoudingen in alle landen te verzekeren en het economisch ontwikkelingsniveau van alle socialistische landen op een zelfde peil te brengen.

...De betrekkingen van solidariteit en wederzijdse hulp, gebaseerd op het principe van het voordeel voor alle partijen, moeten elke in

menging in de binnenlandse aangelegenheden van een ander land uitsluiten; dat is een van de fundamentele principes van het Marxistisch-Leninisme, een bepalende factor voor de versterking van de samenwerking en de eenheid tussen de socialistische landen.

De op Marxistisch-Leninistische grondslag gevestigde betrekkingen vereisen echter nog meer, namelijk een betere wederzijdse informatie, een veelvuldiger overleg en een intensievere uitwisseling van meningen op allerlei gebied. Dat veronderstelt uiteraard een objectieve en betrouwbare informatie van de publieke opinie in alle landen, over de opbouw van het socialisme en de internationale activiteit in andere landen. Zo moet men ook bij ieder probleem waarbij verschillen van mening optreden, door middel van besprekingen en overleg, in het belang van alle betrokken partijen, een dieper inzicht in die problemen trachten te verkrijgen en er een oplossing voor te vinden. In geen geval mag men toestaan dat meningsverschillen schade kunnen berokkenen aan de betrekkingen tussen partijen en staten. Het is dus noodzakelijk dat alle meningsverschillen enkel en alleen geregeld worden door middel van onderhandelingen en overleg, met uitsluiting van elke vorm van inmenging, en dat men met de grootste volharding blijft streven naar eenheid en samenwerking.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

ROEMENIE EN DE JONGE ONAFHANKELIJKE STATEN

Actieve steun aan de ontwikkelingslanden.

...De Socialistische Republiek Roemenië schenkt bijzondere aandacht aan de ontwikkeling van zijn vriendschapsbetrekkingen met de onlangs bevrijde landen en steunt hun strijd tegen de neo-kolonialistische politiek van de vroegere koloniale overheersers, tegen de druk van welke aard ook die door de imperialistische en reactionaire krachten op hen wordt uitgeoefend, en steunt deze landen in hun streven naar een onafhankelijke ontwikkeling en de verwezenlijking van de nationale aspiraties tot maatschappelijke, economische, wetenschappelijke en culturele vooruitgang. Het Roemeense volk is solidair met de volkeren die strijden voor de bevrijding van het koloniale juk, voor de nationale onafhankelijkheid en voor het recht om hun lot in eigen hand te nemen...

Uit de rede voor de conferentie van studenten-
verenigingen van de Socialistische Republiek
Roemenië, zo februari 1967.

...De steun die verleend moet worden aan de economische vooruitgang van de onderontwikkelde landen vormt in onze tijd een bijzonder belangrijk vraagstuk. In deze periode van het bestaan van de mensheid is het een gebod van de eerste orde en de oplossing ervan zal een onmetelijke invloed op de maatschappelijke ontwikkeling in de toekomst en op het internationale politieke klimaat uitoefenen. Het spreekt vanzelf dat, wanneer grote delen van de mensheid gedwongen worden op een niveau van onderontwikkeling en ondervoeding te leven, dit alleen maar een stremming bete

kent op de weg van de vooruitgang en samenwerking tussen de volkeren en een gevaar inhoudt voor de zaak van de vrede, de maatschappelijke vooruitgang en de beschaving in het algemeen...

Uit de rede voor de vergadering van partij-
militanten uit het departement Prahova, 18
februari 1968.

Zoals wij reeds herhaalde malen benadrukt hebben, hechten wij een bijzonder belang - zoals wij ook in het verleden al deden - aan de ontwikkeling van de betrekkingen met de landen die streven naar een grotere nationale onafhankelijkheid. Wij beschouwen de betrekkingen met die landen niet alleen uit economisch oogpunt als uiterst belangrijk, maar ook op politiek gebied, want deze betrekkingen vormen een onderdeel van de algemene strijd voor sociale en economische vooruitgang in ieder land, in het kader van de strijd tegen het imperialisme, het kolonialisme en het neo-kolonialisme. Op dit moment onderhoudt Roemenië met al deze staten goede betrekkingen. In het voorjaar van dit jaar heb ik een bezoek gebracht aan acht Afrikaanse staten; ik heb daar gesproken met de leiders van die staten en bij die gelegenheid zijn een aantal akkoorden en overeenkomsten gesloten op politiek, economisch, technisch-wetenschappelijk en cultureel gebied en over de ontwikkeling van onze samenwerking met de regeringspartijen en andere massa-organisaties in die landen. Dit alles is van bijzonder groot belang voor de ontwikkeling van onze toekomstige onderlinge betrekkingen, en het brengt de politiek van onze partij, gericht op de ontwikkeling en de versterking van de multilaterale samenwerking met deze staten, op welsprekende wijze tot uitdrukking.

...Wij kunnen bevestigen dat deze laatste jaren de betrekkingen tussen Roemenië en bijna alle Afrikaanse staten een sterke ontwikkeling hebben doorgemaakt en dat er goede vooruitzichten bestaan voor een verdere uitbouw hiervan in de toekomst. Roemenië verleent ook krachtige materiële, politieke en diplomatieke steun aan de nationale bevrijdingsbewegingen in de Afrikaanse landen - in Guinee, Angola, Mozambique, Namibië. Naar onze mening zijn

hier alle noodzakelijke voorwaarden voorhanden voor een succesvolle beëindiging binnen enkele jaren van de strijd voor nationale bevrijding van deze landen. Ook heeft er een sterke ontwikkeling plaatsgevonden van de betrekkingen van ons land met de landen in Latijns-Amerika die met steeds meer vastberadenheid opkomen voor hun recht om hun nationale rijkdommen zelf te beheren en voor hun onafhankelijke economische en sociale ontwikkeling.

Ook wil ik hier de uitbreiding van onze betrekkingen vermelden met een steeds groter aantal Aziatische landen.

Al deze of althans bijna al deze landen die streven naar nationale onafhankelijkheid, die zelf willen gaan beschikken over hun nationale rijkdommen, zijn ontwikkelingslanden; sommige kan men zelfs beter onderontwikkelde landen noemen; en daarom is het bij zonder belangrijk om voor deze landen de middelen te vinden om aan deze achterstand een einde te maken, om hun de kans op een zo snel mogelijke economische en sociale vooruitgang te bieden. Daar Roemenië zelf ook een ontwikkelingsland is, begrijpen wij zeer goed de zorgen van deze landen; wij weten dat de verwezenlijking van de economische en sociale vooruitgang grote inspanning van al deze landen vereist, om het menselijke en materiële potentieel waarover ze beschikken zo doelmatig mogelijk te gebruiken. Dat veronderstelt ook een aanzienlijke ontwikkeling van de actieve samenwerking en wederzijdse hulp tussen deze landen. Ook is het noodzakelijk de internationale samenwerking met andere landen uit te breiden. Op de eerste plaats zijn wij van oordeel dat een multilaterale samenwerking met de socialistische landen voor hen van groot belang zou zijn, want de socialistische landen kunnen hun een grote steun bieden en hen helpen hun achterstand in te lopen. Tegelijkertijd moeten deze landen hun samenwerking met alle andere landen van de wereld uitbreiden, inclusief de ontwikkelde kapitalistische landen. Waar het op aan komt, is dat de economische en technisch-wetenschappelijke samenwerking gefundeerd is op de principes van respect voor de nationale onafhankelijkheid, van gelijke rechten, van het zich niet-mengen in de binnenlandse aangelegenheden van de ander, van het wederzijdse voordeel. Daarnaast mogen de betrekkingen van samenwerking of hulp niet afhankelijk

zijn van welke politieke voorwaarde dan ook, maar ze moeten bijdragen tot de opbouw van een krachtige en onafhankelijke landbouw en industrie in ieder land.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE ROEMEENSE COMMUNISTISCHE PARTIJ EN DE COMMUNISTISCHE ARBEIDERSBEWEGING

Alleen door eenheid kunnen de communistische arbeiderspartijen hun hele gewicht in de weegschaal van de internationale strijd werpen.

Men moet natuurlijk rekening houden met het feit dat de betrekkingen tussen de socialistische landen geen precedent kennen in de ontwikkeling die tot nu toe in de wereld heeft plaats gevonden, dat ze een volkomen nieuw verschijnsel betekenen in het internationale leven en dat ze een unieke ervaring in de geschiedenis van de maatschappij betekenen. Het kan gebeuren dat er bij het ontwikkelen van deze betrekkingen een serie onvolkomenheden en onregelmatigheden voorkomen die, volgens ons, van tijdelijke aard zijn en di verholpen kunnen worden. In de loop van het voortdurend proces van vervolmaking van de internationalistische samenwerking tussen de volkeren die het nieuwe stelsel opbouwen kunnen en moeten dergelijke verschijnselen verdwijnen.

Onze partij heeft al heel wat jaren met ongerustheid aangezien hoe de openlijke polemiek tussen communistische arbeiderspartijen, en met name tussen de communistische partij van de Sowjet-Unie en de Chinese communistische partij, verscherpt is en de meningsverschillen ernstiger geworden zijn. Wij hebben te kennen gegeven dat de politiek van een communistische partij niet afgekeurd of veroordeeld mag worden, noch op congressen van andere partijen, noch tijdens internationale ontmoetingen en bijeenkomsten. In het voorjaar van 1964 heeft de Roemeense communistische partij zich zowel tot de communistische partij van de Sowjet-Unie als tot de Chinese communistische partij gewend met het dringende verzoek de polemiek niet uit te breiden of te verscherpen en alles in het werk te stellen om middelen te vinden om de meningsverschillen op te lossen.

Helaas zijn de ontwikkelingen van dien aard geweest dat we in het stadium zijn gekomen dat we allemaal kennen.

Kameraden, ik weet dat dit noch de plaats noch het moment is om de oorzaken van deze toestand te analyseren, het past niet in het kader van onze conferentie; het lag dan ook niet in onze bedoeling om ons met dit probleem bezig te houden, ware het niet dat het onderwerp van discussie is geweest. Onze delegatie wenst te onderstrepen dat de Roemeense communistische partij en ons gehele volk er diep ongerust over zijn dat het in de betrekkingen tussen de twee grote socialistische landen tot conflicten en grensincidenten is gekomen. Tegelijkertijd stellen we met voldoening vast dat de regering van de Sowjet-Unie verklaard heeft dat deze problemen door onderhandelingen moeten worden opgelost en tevens dat de Volksrepubliek China zich, in de verklaring die zij in antwoord op de Russische uitspraak heeft afgelegd, uitsprekt voor de opening van besprekingen. Wij zijn van mening dat alle mogelijke problemen tussen de socialistische landen slechts langs de weg van beraadslagingen en onderhandelingen kunnen en moeten worden opgelost; elke andere weg kan het socialistische wereldstelsel, onze communistische beweging en de invloed van het socialisme in de wereld slechts schade berokkenen.

In de lijn van deze gedachtengang beschouwt onze partij de woorden van afkeuring en veroordeling, die op deze conferentie tegen de Chinese communistische partij zijn uitgesproken, en in het algemeen, de veroordelingen aan het adres van iedere andere partij, niet als de juiste woorden voor het scheppen van een gunstig klimaat voor de regeling van meningsverschillen en geschilpunten.

Zoals we openlijk verklaard hebben en zoals we de Chinese kameraden gezegd hebben zijn we het niet eens met de beschuldigingen die zij aan het adres van de communistische partij van de Sowjet- Unie en van andere communistische partijen geuit hebben. Evenzo hebben we tegenover de Sowjet-kameraden verklaard dat we het ook niet eens zijn met de beschuldigingen die zij tegen de Chinese communistische partij geuit hebben. Bij bepaalde tijdens deze conferentie gehouden redevoeringen werden we er aan herinnerd dat het in de geschiedenis van de commu

nistische beweging al eerder voorgekomen is dat er ernstige beschuldigingen zijn geuit aan het adres van bepaalde communistische arbeiderspartijen, met inbegrip van partijen van socialistische landen, die later ongegrond bleken te zijn. Wij weten allemaal dat deze praktijken bijzonder ernstige gevolgen voor de arbeidersbeweging en voor de zaak van het socialisme hebben gehad. Aangezien wij alle lessen trekken uit de vergissingen die in het verleden, toen onze partij aan dergelijke campagnes heeft meegedaan, zijn begaan, verklaren wij hier dat wij vastbesloten zijn niet opnieuw dezelfde fouten te maken en in geen geval de weg in te slaan van beschuldigingen en veroordeling van andere communistische arbeiderspartijen. Beschuldigingen, verwijten, kwalificaties en schimpwoorden - van welke kant ze ook komen - kunnen er slechts toe leiden dat de spanning groter wordt en de misverstanden ernstiger, omdat ze nu eenmaal niet geschikt zijn om de voorwaarden te scheppen die de samenwerking en de eenheid van onze partijen kunnen bevorderen. Om dierzelfde reden kunnen de van buitenaf gedaan oproepen in welke vorm dan ook om de leidinggevende organismen van een communistische of arbeiderspartij te vervangen nog minder tot het bereiken van normale betrekkingen tussen de partijen bijdragen.

Wij zijn ervan overtuigd dat de enige weg die tot de noodzakelijke voorwaarden voor de normalisering van de betrekkingen tussen de communistische arbeiderspartijen leidt die van broederlijke discussie is; de bestaande meningsverschillen dienen met de Marxistisch- Leninistische stellingen als uitgangspunt en overeenkomstig de belangen van de arbeidersklasse, de internationale communistische wereldbeweging en de zaak van het wereldsocialisme onderzocht te worden. Wij zijn van mening dat onze conferentie in deze geest haar bijdrage moet leveren aan het banen van de wegen die tot de verzachting en de oplossing van de geschilpunten moeten leiden en niet tot de verscherping ervan. Alleen op deze wijze kunnen we aan het streven van de communisten over de gehele wereld, de arbeidersklasse en alle anti-imperialistische fronten tegemoetkomen.

...Het socialistische wereldstelsel kan pas zijn hele kracht en zijn hele materiële, politieke en morele superioriteit in de internationale

strijd voor vrede en vooruitgang werpen als het een eenheid vormt. Maar daartoe dient er op toegezien te worden dat alle socialistische landen in hun wederzijdse betrekkingen de beginselen van het Marxisme-Leninisme - het socialistische internationalisme, de nationale onafhankelijkheid en soevereiniteit, de gelijkheid in rechten, de niet-inmenging in binnenlandse aangelegenheden en de broederlijke onderlinge hulp - strict in acht nemen.

Uit de rede, gehouden voor de Internationale
Conferentie van communistische arbeiderspartijen
in Moskou, 9 juni 1969.

Bij de verwezenlijking van de eenheid in de communistische beweging moet rekening gehouden worden met de grote verscheidenheid in voorwaarden en omstandigheden waaronder de communistische partijen werken,

In de communistische arbeidersbeweging zijn als gevolg van de maatschappelijke ontwikkeling nieuwe problemen gerezen waarop een antwoord moet worden gegeven. De Roemeense communistische partij vindt dat het voor de vooruitgang van de revolutionaire beweging absoluut noodzakelijk is dat deze problemen onderzocht worden. De bespreking van alle vraagstukken moet plaats vinden in een objectief klimaat en op basis van de beginselen, zonder dat er allerlei kwalificaties en beledigingen geuit worden. In het kader van de discussies moet er naar alle meningen geluisterd worden: niemand kan beweren dat hij met betrekking tot een of ander vraagstuk het laatste woord heeft gezegd en dat iedere andere zienswijze niet marxistisch is.

Geen enkele partij kan in de arbeidersbeweging aanspraak maken op een aparte positie en op eventuele, daaruit voortvloeiende, voorrechten. De juistheid van een stelling moet aan de hand van theorie en praktijk worden bewezen, en niet door een beroep op deze of gene autoriteit.

Onze partij is de onwankelbare overtuiging toegedaan dat ieder omstreden vraagstuk in de communistische arbeidersbeweging broederlijk, opbouwend en in een geest van wederzijds respect ge

analyseerd moet worden; daarbij moet naar gemeenschappelijke zienswijzen worden gezocht die dan benadrukt dienen te worden; men dient ontvankelijk te zijn ten aanzien van de standpunten van de anderen en de oplossing van de hangende problemen moet aan het natuurlijk verloop der dingen worden overgelaten. Dit is de enig juiste en doeltreffende weg naar de oplossing van de verschillen in inzichten die aan de beginselen beantwoordt en tot eenheid leidt. Het is essentieel dat de verschillen in inzichten op geen enkele wijze inbreuk maken op de normale betrekkingen tussen broeder- partijen, zeker niet als het regeringspartijen zijn. Als hun standpunten niet overeenstemmen mag dit geen gevolgen hebben voor de betrekkingen tussen de socialistische landen.

Onze partij, die er van uitgaat dat rechtstreekse contacten tussen de partijen, de bilaterale uitwisseling van inzichten en ervaringen, van het allergrootste belang zijn voor de versterking van de eenheid, is eveneens van mening dat er multilaterale bijeenkomsten en internationale conferenties van communistische arbeiderspartijen gehou den kunnen worden met het doel de betrokken partijen gelegenheid tot overleg te geven. Deze bijeenkomsten moeten plaats vinden op basis van de eerbiediging van de fundamentele normen voor de betrekkingen tussen de partijen, te weten onafhankelijkheid, gelijkheid in rechten en niet-inmenging in aangelegenheden van andere partijen.

...De eenheid van de communistische arbeidersbeweging in haar geheel wordt bepaald door de bestaande eenheid in elke communistische arbeiderspartij. Daarom is iedere handeling die tot de verzwakking van de politieke en organisatorische eenheid van een partij leidt, tegelijkertijd gericht tegen de belangen van de internationale communistische arbeidersbeweging, de zaak van het socialisme en de vrede in de gehele wereld.

De Roemeense communistische partij beschouwt datgene wat de communistische arbeiderspartijen verbindt als het fundamentele element dat tegen elke twist en elk meningsverschil moet opwegen. Het is de wezenlijke plicht van iedere partij niets te ondernemen dat de in de communistische arbeidersbeweging gerezen meningsverschillen zou kunnen verergeren en de afgrond van de verdeeld

heid nog dieper zou kunnen maken. Iedere opbouwende daad die kan bijdragen aan het herstel van de atmosfeer zoals die volgens de beginselen in de communistische beweging moet zijn, aan het tot stand brengen van normale betrekkingen tussen de partijen en aan de normalisatie van de betrekkingen in het kader van het socialistische stelsel zal door de communisten uit alle landen en door de progressieve krachten van de gehele wereld met grote voldoening begroet worden.

Uit het artikel 'De leidende rol van de partij',
verschenen in de *Scintea* van 8 mei 1967.

Onze party is vastbesloten om zich te blijven beijveren voor het herstel en de versterking van de eenheid van de communistische arbeidersbeweging.

Ik wil nogmaals onderstrepen dat onze partij het noodzakelijk acht dat men zich blijft beijveren voor het vinden van oplossingen voor de problemen waarover meningsverschillen bestaan door er van af te zien andere communistische arbeiderspartijen te laken en te veroordelen. Dat betekent natuurlijk niet dat de Roemeense communistische partij een tegenstander is van vrije discussie over de belangrijkste ideologische vraagstukken; maar wij vinden wel dat deze discussies over en het onderzoek van alle vraagstukken die zowel met de opbouw van het socialisme als met de revolutionaire strijd in het algemeen zijn verbonden, in de geest van de beginselen gehouden moeten worden en zowel in ideologische ophelderingen als in de versterking van de eenheid moeten uitmonden.

Zoals men weet ziet onze partij het al jaren als een vergissing dat zij zich in het verleden eveneens heeft schuldig gemaakt aan het veroordelen en laken van bepaalde broederpartijen; aangezien zij een dergelijk optreden niet te rijmen vindt met de Marxistisch-Leninistische beginselen, die de betrekkingen tussen de partijen regelen, en zij ze evenmin in het belang acht van de communistische wereldbeweging, heeft zij besloten zich voortaan van dergelijke uitlatingen te onthouden. Wanneer er problemen tussen bepaalde communistische partijen rijzen moet men er volgens ons tijdens internationale

bijeenkomsten of op congressen van andere partijen van af zien om veroordelingen uit te spreken. Derhalve stellen wij het Congres voor het Centraal Comité te machtigen om bij de oplossing van de politieke en ideologische meningsverschillen niet tot laken en veroordelen van een andere broederpartij over te gaan, maar om te vechten voor de oplossing van deze problemen door middel van discussies van de ene partij met de andere en van de ene leiding met de andere. Bij het nemen van deze beslissing beroepen we ons op het hoge internationalistische verantwoordelijkheidsgevoel dat onze partij bezielt ten aanzien van de zaak van de arbeidersklasse, de eenheid van de socialistische landen, de communistische beweging, en van de algemene belangen van het socialisme in de wereld.

Zo zal onze partij ook in de toekomst betrekkingen onderhouden en verder ontwikkelen met socialistische en sociaal-democratische partijen - waarvan sommige in de persoon van hun vertegenwoordigers aan ons Congres deelnemen aangezien dit beantwoordt aan de noodzaak om, boven de verschillen van ideologische en politieke aard uit die er tussen de verschillende geledingen van de arbeidersklasse bestaan, de eenheid in de strijd voor democratische rechten en vrijheden en de zaak van het socialisme en de vrede in de wereld te versterken.

De communistische partij zal ook in de toekomst met de vereiste kracht strijden voor de ontwikkeling van de samenwerking met alle communistische arbeiderspartijen en alle revolutionaire, democratische en anti-imperialistische krachten, door haar bijdrage te leveren aan de zaak van de eenheid van de communistische arbeidersbeweging en aan de strijd voor de overwinning van het socialisme over de gehele wereld.

Uit de rede, gehouden voor het Xde Congres
van de Roemeense communistische partij, 6
augustus 1969.

Het recht en de noodzaak van iedere partij om haar politieke richtlijnen uit te werken.

...De communistische partij van Roemenië heeft een zeer grote

waardering voor de strijd van de communistische en arbeiderspartijen die in tal van landen een belangrijke rol spelen in het nationale politieke leven. Zoals men weet zijn sommige van die partijen gedwongen hun activiteiten te ontplooiën in omstandigheden van terreur en illegaliteit; toch slagen zij er glansrijk in hun taak te vervullen en actief deel te nemen aan de strijd van de meest progressieve krachten in hun land. Wij mogen niet nalaten te vermelden dat het juist de communistische partijen zijn die de meeste aandacht besteden aan de ontwikkeling van de samenwerking tussen alle revolutionaire en democratische krachten in hun land in de strijd tegen vreemde overheersing, vóór de verdediging van de nationale belangen en vóór een onafhankelijke ontwikkeling van hun land. Zij bereiken de beste resultaten en genieten een enorm prestige in de ogen der volkeren.

...De communistische partij van Roemenië, die vastberaden haar taak als onderdeel van het grote revolutionaire en anti-imperialistische front blijft vervullen, besteedt alle aandacht aan de ontwikkeling en versterking van haar internationale solidariteit met alle communistische partijen en alle revolutionaire, democratische en anti-imperialistische krachten van de gehele wereld. In de periode die gevolgd is op het Xde Congres heeft onze partij talrijke contacten gehad en vele delegaties uitgewisseld met 86 communistische partijen, 15 socialistische en sociaal-democratische partijen, 32 partijen en officiële organisaties uit landen die streven naar nationale onafhankelijkheid en met tal van nationale bevrijdingsbewegingen die wij actief steunen in hun strijd.

...In de huidige historische omstandigheden, nu het van het grootste belang is de eenheid en de samenwerking in de communistische beweging te versterken, is het absoluut noodzakelijk het recht van elke partij te respecteren om haar eigen politieke richtlijnen uit te werken, naar gelang de concrete omstandigheden waarin ze moet werken. De geschiedenis heeft volkomen de juistheid aangetoond van de opvattingen van de Communistische Internationale, die in 1943 tot haar eigen opheffing besloot. Dit gebeurde op grond van de overweging dat de communistische beweging niet langer centraal kon worden geleid, gezien het krachtig opklaaien van de revolutio

naire strijd en de diepgaande verschillen in de historische ontwikkeling van de diverse landen. Men was van oordeel dat elke partij zich moest richten naar de concrete omstandigheden van het betreffende land, eigen aan de historische ontwikkelingsfase van dat moment, en op creatieve wijze de opvattingen van het dialectisch en historisch materialisme, de glorieuze Marxistisch-Leninistische doctrine en de universeel geldige sociale wetten op de gegeven situatie toe moest passen; elke partij was zelf geheel en al verantwoordelijk voor de uitwerking van haar strategische en revolutionaire tactiek.

Op grond van deze overwegingen is het noodzakelijk zich krachtig in te zetten voor de ontwikkeling van de onderlinge samenwerking tussen de partijen en voor het tot stand brengen van een nieuwe eenheid die berust op de dialectisch-materialistische opvattingen, op de principes van het Marxistisch-Leninisme, op de volkomen gelijkwaardigheid van de verschillende partijen en op het respect voor de onafhankelijkheid van elke partij. In die geest zou men de contacten, de meningsuitwisselingen en de wederzijdse broederlijke hulp moeten uitbreiden, terwijl de partijen elkaar onderling zouden moeten bij staan in het volbrengen van de verplichtingen die voortvloeien uit de door haar statutaire organen genomen beslissingen. Men moet altijd uitgaan van de noodzaak om een samenwerking te realiseren die elke vorm van inmenging in de interne aangelegenheden van de andere partijen uitsluit. De nieuwe eenheid zal op de eerste plaats moeten worden opgebouwd op de grondslagen van de eenheid en de kracht van elke partij afzonderlijk. Daarom moeten de partijen, terwijl ze hun onderlinge samenwerking en broederlijke hulp uitbreiden, elkaar ook wederzijds steunen bij het versterken van hun innerlijke eenheid, hun organisatorische structuur en hun vermogen om de grote massa's van het volk te mobiliseren. ...Men moet er rekening mee houden dat in onze dagen nieuwe revolutionaire krachten zich uitspreken voor een socialistische ontwikkeling. Het feit dat steeds meer volkeren de weg naar het socialisme willen inslaan, vormt ook een van de grote veranderingen in onze huidige wereld; het bewijst dat het prestige van het socialisme groeiende is, dat de volkeren begrijpen dat ze slechts op die manier

een snelle en sociaal-economisch onafhankelijke ontwikkeling kunnen verwezenlijken, hun welzijn en geluk veilig kunnen stellen. Ik ben van mening dat er niet voldoende aandacht besteed wordt aan deze verschijnselen, die uitzonderlijk belangrijk zijn voor de hedendaagse sociale ontwikkeling. Men moet rekening houden met de ontstane situatie, met de pro-socialistische houding van de nieuwe landen, en daarom moet men er naar streven met deze landen betrekkingen van wederzijdse hulp op te bouwen, in de geest van de nieuwe principes op het gebied van de verhoudingen tussen verschillende staten. Waarom zou men vergeten dat men in de tijd dat Roemenië bezig was met de opbouw van het socialisme, ook bij ons nog lange tijd een uitbuitende klasse en diverse vormen van bezit heeft gekend, en dat ondanks dat ons land beschouwd werd als een socialistisch land in opbouw? Mij lijkt het noodzakelijk dat in de toekomst onze partij en de Socialistische Republiek Roemenië op internationaal gebied rekening houden met de situatie waarover ik zojuist sprak, en actiever samenwerken met de landen die zich uitspreken voor het socialisme, in overeenstemming met hun concrete omstandigheden.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE INTERNATIONALE KRACHTSVERHOUDINGEN

Welke gevolgtrekkingen kunnen wij maken uit de analyse van de krachtsverhoudingen in de wereld van vandaag.

...Als men de toestand in de wereld bekijkt valt het op dat de groeiende ontwikkeling van de krachten die vooruitgang en vrede voorstaan het belangrijkste kenmerk van het internationale leven is. De hedendaagse sociaal-politieke processen volgen natuurlijk niet altijd een rechte lijn en hebben vaak een complex en tegenstrijdig karakter. Waar het echter om gaat is dat *de krachten van de vrede en de vooruitgang zich onophoudelijk ontwikkelen en de loop van de hedendaagse sociaal-politieke ontwikkeling steeds sterker beïnvloeden. Gesjen hun enorme omvang en hun strijdvermogen kunnen de krachten in het belang van de volkeren en het evenwicht en de veiligheid in de wereld de oplossing van de vraagstukken van ons tijdperk bepalen.*

...In de strijd voor de vrede en de vooruitgang in de hedendaagse wereld hebben de socialistische landen en het socialistische wereldstelsel een beslissende rol te vervullen - zij zijn de belangrijkste steun voor de volkeren en vormen de grootste economische, politieke en militaire kracht die zich tegen de reactie en het imperialisme verzet. De voortdurende versterking van de materiële en politieke macht van ieder socialistisch land draagt er toe bij dat het vermogen van het socialistische stelsel vergroot wordt en de loop van de internationale gebeurtenissen en de overwinning van de volkeren van de gehele wereld in de strijd voor vrede en maatschappelijke vooruitgang verzekerd wordt.

Het internationale proletariaat en de arbeidersklasse uit de kapitalistische landen onder aanvoering van haar voorhoedeafdelingen - de communistische arbeiderspartijen - vormen sterke stoottroepen voor de revolutionaire anti-imperialistische beweging. Het verloop van de

bewijst dat in een reeks kapitalistische landen de communistische arbeiderspartijen een belangrijke rol in het nationale politieke leven spelen, waarbij ze een steeds krachtiger invloed op de politieke oriëntatie van de betrokken landen uitoefenen. De communistische partijen in verschillende westerse landen boeken vooruitgang in de intensivering van de dialoog met alle maatschappelijke krachten van de natie die naar vooruitgang en vernieuwing streven - een dialoog die voor de revolutionaire strijd en voor de vervulling van de doelstellingen van alle arbeiders onmisbaar is. De tendensen tot toenadering en tot eenheid van actie in de gelederen van de linkse partijen, dat wil zeggen tussen de communistische en sociaal-democratische partijen, hebben tot gevolg dat de invloed van de arbeidersklasse in de hedendaagse wereld, evenals haar kracht en strijdvermogen, steeds worden vergroot.

Ook de *boeren* vinden we onder de maatschappelijke krachten die ten gunste van de progressieve ontwikkeling van de mensheid handelen; in bepaalde landen met een minder hoog ontwikkelde economie nemen zij in het maatschappelijke leven een belangrijke plaats in en spelen zij een bijzondere rol in het politieke leven. Zo omvat de anti-imperialistische beweging overal ook de *middenlagen van de bevolking* - kleine handwerkslieden, kleine handelslieden, etc. - die met de concurrentie van de grote monopolies worstelen en die er objectief belang bij hebben dat er een politiek gevoerd wordt van verdediging van de nationale belangen en van vreedzame samenwerking tussen de volkeren.

Een andere kracht die zich heden ten dage doet gelden is de *intelligentsia*, door haar groeiend aantal en door de belangrijke rol die zij bij de materiële en geestelijke produktie van de moderne maatschappij speelt wordt zij op politiek gebied steeds belangrijker en oefent zij een sterke invloed uit op de grote democratische en progressieve bewegingen in hun strijd voor vrede en internationale ontspanning. In de kapitalistische wereld vinden *de acties van de jonge generatie veel weerklank*; *sij vormen een uitdrukking van haar protest tegen de economische en maatschappelijke toestand van de maatschappij waarin sijn leeft en tegen de onderwerping van de landen aan het internationale imperialisme*. De maatschappelijke bewegingen die de laatste jaren in een reeks landen in

West-Europa zijn opgekomen hebben laten zien, dat de jeugd zich met verdubbelde kracht aan de zijde van de arbeidersklasse, de boeren en de progressieve intelligentsia van de kapitalistische landen in de arena van de revolutionaire strijd begeeft, ten behoeve van de opbouw van een betere en rechtvaardiger wereld en van de vrede en de veiligheid van de volkeren. Zelfs wanneer de bewegingen van de jeugd in bepaalde gevallen verschillende stromingen, meningen en opvattingen omvatten vervullen ze in hun geheel een belangrijke positieve rol en dienen zij de zaak van de vooruitgang van de maatschappij en van de strijd tegen het imperialisme.

Van groot belang voor de strijd voor vrede en ontspanning zijn *de internationale vrouwenbeweging, de nationale vrouwenorganisaties en de massale acties van vrouwen over de gehele wereld*, die er ten eerste belang in hebben dat de rust en de veiligheid van hun gezin verdedigd wordt en dat het grote, wereldwijde bloedvergieten voor eens en voor al uit het leven van de mensheid verbannen wordt.

Ook de bevrijdingsbewegingen en de jonge Afrikaanse, Aziatische en Latijns-Amerikaanse staten, die strijden voor de verovering en de consolidatie van hun onafhankelijkheid en een klimaat van goede verstandhouding en internationale ontspanning, en tegen de agressieve neokolonialistische politiek van het imperialisme, maken een krachtig en wezenlijk deel uit van de progressieve krachten van onze tijd. De bevrijdingsbewegingen en de volkeren die onlangs hun vrijheid hebben veroverd spelen in het internationale leven een vooraanstaande rol en tonen zich een actieve anti-imperialistische kracht en een machtige factor bij de bevordering van de denkbeelden van vrede, vrijheid en veiligheid der volkeren.

Het dient tevens vermeld te worden dat er invloed wordt uitgeoefend door de *nationale democratische krachten* die zich in elk land duidelijk manifesteren ten gunste van de verdediging van de onafhankelijkheid, soevereiniteit en vrijheid van burgerrechten, tegen de politiek van geweld, dreigementen en spanning en voor internationale ontspanning, samenwerking tussen de staten en vrede en veiligheid. In de strijd tegen de agressieve imperialistische politiek vervullen burgerorganisaties zoals de vredesbeweging een belangrijke rol.

Een van de kenmerken van het huidige internationale leven schuilt in het feit dat in de benadering van de hedendaagse vraagstukken werkelijkheidszin en helderheid steeds meer terrein winnen. *Maatschappelijke groeperingen van de meest verschillende politieke, filosofische en religieuze richting, met inbegrip van de vertegenwoordigers van de leidende kringen van verschillende kapitalistische landen*, spreken zich voor een dergelijke politiek uit.

Een bijzonder positieve factor in de wereld van vandaag is het feit dat de *kleine en middelgrote staten zich steeds krachtiger in de wereldarena manifesteren, waarbij %^{te} kennen geven om een actieve bijdrage te leveren aan de totstandkoming van volledige gelijkheid tussen de naties en van respect ten aaneen van de wil en het streven van elk land*. Deze volkeren, die numeriek een groot deel van de wereld vertegenwoordigen, kunnen in het internationale leven een belangrijke rol spelen en de loop van de gebeurtenissen aanzienlijk beïnvloeden; zodoende kunnen ze aan de handhaving van de vrede en de veiligheid in de wereld bijdragen.

Het is ook een wezenlijk kenmerk van deze tijd dat de *vraagstukken, die in verband staan met het behoud van de vrede en de afwendig van een oorlog, vandaag de dag in alle werelddelen, met inbegrip van Europa, een probleem van levensbelang vormen voor, en alle aandacht genieten van de breedste lagen der bevolking, van honderden miljoenen mensen en van alle volkeren*. Juist door voortdurend rekening te houden met alle grote sociaal- politieke verschuivingen die zich op het Europese en wereldstrijd- toneel voordoen en met de stromingen die in het internationale leven werkzaam zijn, kunnen de krachten van het socialisme, de democratie en de vooruitgang der volkeren een duidelijk vooruitzicht bieden in de strijd voor vrede en ontspanning. Pas als alle positieve stromingen die in het internationale leven werkzaam zijn aangemoedigd en gestimuleerd worden doordat er steeds meer aanhangers van een politiek, die doordrongen is van verantwoordelijkheidsgevoel voor het lot van de mensheid, deel van uit gaan maken, kunnen ze de wereld een concreet programma van maatregelen en acties voorleggen tot uitbanning van de oorlog en tot instelling van een klimaat van volledige veiligheid, vertrouwen en samenwerking

tussen de volkeren...

Uit het artikel 'Roemenië en de Europese veiligheid', verschenen in het tijdschrift *Vraagstukken van vrede en socialisme*, mei 1969.

De kracht van de socialistische landen wordt steeds duidelijker zichtbaar.

...Roemenië heeft de internationale activiteit waarover ik hierboven gesproken heb, ontplooid in een periode van diepgaande veranderingen in de krachtsverhoudingen in verschillende delen van de wereld, in een tijd ook van ingrijpende sociaal-politieke veranderingen die reeds thans een merkbare invloed uitoefenen op de huidige ontwikkeling, maar deze invloed zal in de toekomst steeds groter worden. Ik denk hierbij eerst en vooral aan het feit dat de kracht van de socialistische landen deze laatste jaren steeds duidelijker zichtbaar wordt, als gevolg van hun vooruitgang op economisch, wetenschap pelijk en sociaal gebied. Op de eerste plaats zien we uiteraard de Sowjet-Unie, die op tal van terreinen opvallende resultaten geboekt heeft en een enorme macht vormt in de wereld van vandaag. Daarnaast moet ik vermelden dat ook de Chinese Volksrepubliek steeds duidelijker op de voorgrond treedt en dat deze, dank zij de bereikte resultaten op het gebied van de sociaal-economische ontwikkeling steeds meer een grote, internationale macht blijkt te worden. Overigens moet ik opmerken dat ook de andere socialistische landen belangrijke successen behalen voor wat betreft de sociaal-economische vooruitgang, dat zij steeds actiever deel gaan nemen aan het internationale leven en op ruime schaal betrekkingen van samenwerking ontwikkelen met alle staten van de wereld, dat zij hun bijdrage leveren tot een grotere macht en prestige van het socialisme in de wereld. Het zijn juist de resultaten die ieder socialistisch land bereikt op het gebied van de binnenlandse ontwikkeling, en het steeds actievere deelnemen van elk van deze landen aan het internationale leven, die de kracht van het socialisme, zijn gezag en zijn invloed op mondiale schaal doen groeien.

Wanneer ik spreek over veranderingen die zich hebben voorgedaan

en die nog elke dag duidelijker naar voren treden, denk ik ook aan het feit dat de kapitalistische wereld nieuwe economische en politieke centra heeft zien ontstaan die een merkbare invloed op het internationale leven uitoefenen. Ik heb hierbij op de eerste plaats de steeds belangrijker economische positie van de Gemeenschappelijke Markt op het oog, en het feit dat de Duitse Bondsrepubliek een zeer vooraanstaande plaats onder de hoogontwikkelde kapitalistische landen inneemt; voor wat betreft de totale produktie van materiële goederen komt het land op de derde plaats op de wereldranglijst, voor veel afzonderlijke produkten zelfs op de tweede of eerste plaats. Een andere politieke en economische macht die de laatste jaren sterk gegroeid is, is Japan, een land dat een van de grootste concurrenten van de Verenigde Staten van Amerika is geworden.

Deze veranderingen hebben de tegenstellingen bepaald, die de laatste tijd aan de dag zijn getreden tussen de Verenigde Staten en deze nieuwe machten, en ze hebben bijgedragen tot de verzwakking van de monopolistische positie van de Verenigde Staten van Amerika in de kapitalistische wereld, zodat de Verenigde Staten zich gedwongen zien hun leidinggevende positie te delen met anderen. Voorlopig kan men rustig stellen dat de in 1971 ontstane monetaire crisis een uitdrukking van deze nieuwe situatie vormt, van de tegenstellingen tussen de verschillende hierboven genoemde groeperingen. De bijzonderheden van de huidige ontwikkelingsfase in aanmerking genomen, kunnen wij deze verschijnselen beschouwen als een positieve factor, die de politiek van ontspanning en samenwerking tussen de verschillende staten zou kunnen bevorderen.

Tegelijkertijd hebben de bovengenoemde veranderingen geleid tot het steeds duidelijker naar voren treden van een aantal nieuwe krachten in het internationale politieke leven. In deze gedachtengang moeten we op de eerste plaats de groeiende rol vermelden van de arbeidersklasse en de volksmassa's in het algemeen, in de pogingen om het internationale leven in nieuwe banen te leiden, tegen de machtspolitiek, tegen een politiek van dictaten, maar vóór samenwerking en ontspanning, vóór het scheppen van betere mogelijkheden tot een steeds verder gaande ontwikkeling van de krach

ten die zich inzetten voor de sociale vooruitgang. Zoals ik al vermeld heb, valt hierbij een zeer belangrijke rol toe aan de nieuwe, na de tweede wereldoorlog gevormde staten, die een steeds actiever onafhankelijke politiek voeren en zich richten op een politiek van gelijkheid en onderling respect tussen de volkeren. Een steeds intensiever activiteit wordt ontplooid door de kleine en middelgrote landen die, ofschoon ze heel verschillende sociale stelsels hebben - net als de grote landen trouwens - toch bijzonder geïnteresseerd zijn in een politiek van samenwerking, in het opgeven van een politiek van dictaten en dwang van buitenaf; ze zijn overtuigde voorstanders van de triomf van de internationale betrekkingen van een nieuw type, op basis van gelijkheid en wederzijds voordeel.

...Uitgaande van deze analyse, in de geest van de Marxistisch-Leninistische principes, van het internationale leven, gezien ook onze conclusies omtrent de processen die zich in de wereld afspelen, moet men goed begrijpen dat de grote problemen die de mensheid thans bezighouden, niet kunnen worden opgelost zonder actieve medewerking van alle staten. Deze tendens zal zich in de toekoms nog in versterkte mate voortzetten. Men kan er verzekerd van zijn dat het achtste decennium van onze eeuw getuige zal zijn van nieuwe en ingrijpende veranderingen ten gunste van de progressieve krachten, in het belang van de vrede en de internationale samenwerking. Het zal het decennium zijn waarin het kapitalistische monopolie in het internationale leven voorgoed zal worden geliquideerd.

Het wordt steeds duidelijker dat de politiek van macht en dictaten vervangen zal moeten worden door een politiek van contacten en onderhandelingen, door het oplossen van problemen op een wijze die in overeenstemming is met de belangen van alle betrokken volkeren. Vanuit dat oogpunt heeft onze partij dan ook alle waardering voor het bezoek van president Nixon aan Peking en aan de gesprekken die hij daar gevoerd heeft met voorzitter Mao Tse-Tung en premier Tsjoë En-Lai. Dit bezoek was een gebeurtenis van historisch belang en vormt een duidelijk getuigenis van de nieuwe toestanden die in het internationale leven zijn ontstaan. Wij zijn van mening dat de resultaten van dit bezoek, hoe beperkt ook, nieuwe

perspectieven openen voor de normalisering van de betrekkingen tussen deze twee landen, en dat de feitelijke verwezenlijking van het overeengekomene van steeds toenemende invloed zal zijn op de internationale situatie. Wij beschouwen ook als een gebeurtenis van historische draagwijdte het bezoek van president Nixon aan Moskou, en zijn gesprekken met de eerste secretaris van het Centraal Comité van de Communistische Partij van de USSR, Léonid Bresjnev, met de president van de Opperste Sowjet-Raad, Nikolai Podgorni en met premier Alexei Kosygin. De overeenkomsten die bij deze gelegenheid gesloten zijn - sommige na jarenlange onderhandelingen - zijn van uitzonderlijk groot belang voor de verhoudingen tussen de twee staten en openen nieuwe mogelijkheden tot ontwikkeling van hun onderlinge samenwerking; niemand twijfelt er aan of de verwezenlijking van de bepalingen in deze overeenkomsten zal van zeer grote invloed zijn op de gang van zaken in het internationale leven.

Wij verliezen hierbij niet uit het oog dat het hier gaat om drie grote mogelijkheden, waarvan de sociale stelsels ongetwijfeld wezenlijke verschillen vertonen, maar toch kunnen zij, in de geest van vreedzame coëxistentie, een zeer grote bijdrage leveren tot het bevorderen van de internationale ontspanning. Wij spreken hierbij onze hoop uit, dat het internationaal belang van deze twee gebeurtenissen in de praktijk zal worden bevestigd door een steeds grotere ontspanning en samenwerking tussen alle staten van onze planeet, op basis van hun volkomen onderlinge gelijkwaardigheid.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE SAMENWERKING MET ALLE LANDEN, ONVERSCHILLIG HUN MAATSCHAPPELIJKE SYSTEEM

Roemenië besteedt, in de geest van de vreedzame coëxistentie, uitgebreid aandacht aan de ontwikkeling van %ijn betrekkingen met alle andere staten, onafhankelijk van hun sociaal-politieke stelsel.

On^e party en on%e regering gaan er bij hun buitenlandse politiek van uit dat er in de wereld van vandaag staten bestaan met verschillende maatschappelijke stelsels en dat het noodzakelijk is om de bestaande betrekkingen tussen hen te ontwikkelen en tot een uitwisseling van materiële en geestelijke waarden te komen met het doel samen aan de oplossing te werken van de brandende internationale vraagstukken en de vrede en de veiligheid van de volkeren te verdedigen. Met deze gedachtengang als achtergrond ontplooit Roemenië intensieve activiteiten teneinde de betrekkingen met alle landen uit alle werelddelen uit te breiden, afgezien van hun maatschappelijke stelsel.

Hoewel we deze politiek van internationale samenwerking op brede schaal methodisch toepassen, zijn we ons er van bewust dat er bepaalde fundamentele verschillen van inzicht bestaan tussen ons land en andere landen, die in de eerste plaats voortkomen uit het verschil in maatschappelijk stelsel en uit de verschillende manieren waarop de gebeurtenissen en de ontwikkelingen die in de wereld plaats vinden uitgelegd worden. *De ontwikkeling van diplomatieke betrekkingen en van politieke, economische, culturele en wetenschappelijke samenwerking tussen landen met verschillende maatschappelijke stelsels houdt niet in dat er een politiek aanvaard wordt die tegengesteld is aan de koers die ieder eigen is. Maar de intensivering van betrekkingen en contacten en de uitwisseling van meningen maken het mogelijk wederzijds aanvaardbare oplossingen te vinden voor de vraagstukken van gemeenschappelijk belang, en scheppen mogelijkheden voor de bevordering van de z^{aa} van vrede en de*

vriendschap tussen de volkeren. Dit is een onontbeerlijke voorwaarde voor de toepassing van de grondbeginselen van de vreedzame coëxistentie, de ontwikkeling van de samenwerking tussen de verschillende staten, de internationale ontspanning en de afwenteling van een nieuwe oorlog.

Alle internationale activiteiten van ons land en de betrekkingen die Roemenië met alle staten van de wereld onderhoudt zijn gebaseerd op de eerbiediging van het recht van ieder volk om zelf over zijn toekomst te beslissen, de niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van andere volkeren en de onverkorte bevordering van de beginselen van nationale onafhankelijkheid en soevereiniteit.

Uit de uiteenzetting over de buitenlandse politiek van Roemenië, 26 juli 1967.

...Een van de fundamentele eisen voor de vooruitgang van elk land in het kader van de moderne maatschappelijke verhoudingen, is het intensieve deelnemen aan het internationale handelsverkeer, aan de arbeidsverdeling op mondiale schaal. Uitgaande van dat feit streeft Roemenië onophoudelijk naar een politiek van internationale samenwerking, op ruime schaal en op alle mogelijke terreinen; de buitenlandse handel en de economische en technisch-wetenschappelijke samenwerking met de andere staten wordt voortdurend uitgebreid.

...Binnen het kader van onze economische betrekkingen met het buitenland wordt de centrale plaats ingenomen door onze handels- betrekkingen met de socialistische landen, die ongeveer 55 % uitmaken van het totale volume van onze buitenlandse handel. In het bijzonder wil ik de nadruk leggen op het feit dat bij onze internationale handelsbetrekkingen de USSR met 25 % verreweg op de eerste plaats staat. Het is dan ook noodzakelijk dat wij ook in de toekomst voortdurend onze aandacht blijven richten op de uitbreiding van het handelsverkeer en de produktie-coöperatie met de USSR. Overeenkomstig de gesloten akkoorden moet het handelsverkeer met de socialistische landen in deze vijf jaren met meer dan 50% stijgen, vergeleken met het niveau van de vorige vijf jaar, waarbij

vooral de wederzijdse handelspakketten een grotere verscheidenheid van produkten moeten gaan vertonen.

Tegelijkertijd trachten wij de economische betrekkingen met de andere staten uit te breiden: Roemenië onderhoudt handelsbetrekkingen met no landen. Deze uitwisselingen die plaatsvinden op basis van volkomen gelijkwaardigheid en wederzijds voordeel, omvatten een steeds gevarieerder gamma van industriële en agrarische produkten en voedingsmiddelen, en vormen een belangrijke factor in de economische opbloei van ons land.

...Een ander belangrijk doel moet zijn de grotere samenwerking, onder andere op het gebied van de produktie, met de landen van Afrika, Azië en Latijns-Amerika, gezien het feit dat er wat dat betreft nog grote mogelijkheden onbenut liggen, en dat zowel ons land als die andere staten er voordeel van zouden hebben als daar een beter gebruik van werd gemaakt.

...Naar onze mening bestaan er thans gunstige voorwaarden voor een uitbreiding van en voor het creëren van een grotere verscheidenheid in de verschillende vormen van samenwerking met de ontwikkelde, kapitalistische landen. De vorig jaar aangenomen Wet op de Buitenlandse Handel heeft het juridisch kader tot stand gebracht dat geschikt is voor realisatie van verschillende vormen van samenwerking, met inbegrip van de stichting van gecombineerde produktie- en handelondernemingen, zowel in ons land als in het buitenland. Een bepaald aantal van dergelijke ondernemingen is ondertussen al opgericht, andere verkeren nog in een beginstadium. De ervaring heeft tot nu toe aangetoond dat er zeer grote mogelijkheden bestaan voor een verdere uitbouw van deze vorm van samenwerking, en dat de maatregelen die op dit gebied getroffen zijn, nuttig en noodzakelijk waren.

Roemenië streeft er naar haar betrekkingen met verschillende internationale economische en financiële organisaties te versterken. In dit verband, en rekening houdend met het bestaan van de Europese Gemeenschappelijke Markt, vinden wij het noodzakelijk de handelscontacten met deze organisatie uit te breiden, ten einde de uitwisselingen en de samenwerking met de lidstaten te bevorderen. Ook een grotere deelname van Roemenië aan andere internationale econo

mische en financiële organisaties zou naar onze mening nuttig zijn. De intrede van Roemenië in het GATT en in een aantal organisaties van de VN beantwoordt geheel aan deze opvattingen. Wij bestuderen tevens de mogelijkheid tot deelname aan andere internationale organisaties waarin samenwerking op voet van gelijkheid mogelijk is, in de geest van onze principes van respect voor de nationale onafhankelijkheid en soevereiniteit, en van het wederzijdse voordeel. De activiteiten die gericht zijn op een uitbreiding van de uitwisseling en de internationale samenwerking met alle landen, zonder onderscheid naar gelang het sociale stelsel, vormt een integrerend onderdeel van de buitenlandse politiek van Roemenië, welke zich wijdt aan het bevorderen van toenadering tussen de volkeren en van samenwerking tussen gelijkberechtigde naties, aan het tot stand brengen van de vrede op onze planeet en aan het bevorderen van de vooruitgang en de ontwikkeling van alle volkeren.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

De Verenigde Naties moeten een betere afspiegeling geven van de veranderingen die zich in de wereld voordoen.

...De veranderingen die plaats hebben gevonden in het internationale leven vergroten steeds meer de betekenis van de Organisatie der Verenigde Naties en andere internationale instellingen als factoren ter bevordering van de samenwerking tussen de staten, voor het uitwerken van de normen die aan de internationale betrekkingen ten grondslag moeten liggen, en voor het toezicht op de praktische naleving daarvan.

Gezien in het licht van deze beschouwingen, en rekening houdend met het feit dat de Organisatie der Verenigde Naties, die bij haar oprichting 55 leden telde, er thans in geslaagd is dit aantal te verhogen tot 132, zijn wij van oordeel dat het noodzakelijk is de activiteit van de organen der VN te verbeteren. Zo is het bijvoorbeeld van belang om te zorgen voor een rechtvaardiger vertegenwoordiging

ging van alle staten in de verschillende VN-organen, om de nieuwe internationale realiteit beter tot uitdrukking te doen komen in de structuur van de organisatie en om voor deze organen betere voorwaarden te scheppen voor de vervulling van hun taak. Tevens is het noodzakelijk dat de VN actiever wordt, en dat zij onder geen enkel voorwendsel de schending toestaat van de soevereiniteit van een staat die lid is van de VN door andere staten. Een dergelijk optreden moet beschouwd worden als volstrekt onverenigbaar met het lidmaatschap van de VN, en gevolgd worden door publieke afkeuring en strenge maatregelen. Het is noodzakelijk dat men ook in de verschillende regionale en gespecialiseerde VN-organisaties de hand houdt aan het principe van de universaliteit, aan het deelnemen van alle landen in de besluitvorming en in het uitwerken van resoluties die tot doel hebben meer steun te bewerkstelligen voor de ontwikkelingslanden. Alleen zo zullen de Organisatie der Verenigde Naties en haar organen op doeltreffende wijze hun belangrijke rol in het internationale leven kunnen vervullen en een actieve bijdrage kunnen leveren aan het opheffen van de oorzaken van bepaalde conflicten en spanningshaarden, en aan het tot stand brengen van de noodzakelijke voorwaarden voor een duurzame vrede en samenwerking in de wereld.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

ROEMENIE EN DE EUROPESE VEILIGHEID

De strijd voor de verwezenlijking van de veiligheid.

Er zijn in Europa staten die over een aanzienlijk economisch, menselijk en technisch-wetenschappelijk potentieel beschikken, en die in het internationale leven een belangrijke rol hebben vervuld en dit nog steeds doen. In de geschiedenis zijn aan de naam Europa talrijke bijzonder belangrijke gebeurtenissen verbonden die diepgaande veranderingen in de ontwikkeling van de maatschappij en het leven der volkeren hebben teweeggebracht. Ook in onze tijd manifesteert de onuitputtelijke scheppende kracht van de Europese volkeren zich als een machtige bron voor de geestelijke en stoffelijke vooruitgang van de mensheid en de ontwikkeling van de wereldbeschaving. Aan de andere kant echter is Europa meer dan eens het toneel geweest van grote conflicten die, doordat ze grote mogelijkheden meesleepten, niet alleen de landen uit dit werelddeel maar uit de gehele wereld in de maalstroom van oorlogen hebben gestort. Daarom is de Europese veiligheid al verschillende jaren het onderwerp van de levendige belangstelling van de kant van de verschillende politieke kringen en van de internationale opinie. Op de in 1966 in Boekarest gehouden conferentie hebben de socialistische landen dit vraagstuk uitgebreid en objectief onderzocht.

Het zou voor de gehele wereld en voor de Europese volkeren in het bijzonder van uitzonderlijk belang zijn indien de problemen in Europa zouden worden opgelost en er een collectief veiligheidssysteem in het leven geroepen zou worden; dit zou voor alle volkeren een veelbetekenend en bemoedigend voorbeeld zijn in hun strijd voor vrede en ontspanning. De normalisatie en de uitbreiding van de betrekkingen tussen de Europese landen zou een versterking be-

tekenen voor de anti-imperialistische krachten van de gehele wereld, de volkeren die voor nationale vrijheid en onafhankelijkheid vechten en de strijd voor de vrede en de veiligheid op wereldschaal. Iedere stap voorwaarts op de weg van de Europese veiligheid betekent een versterking voor de strijd voor vrede en vooruitgang; hij maakt de weg naar de vreedzame ontwikkeling van en de vruchtbare samenwerking tussen landen en volkeren steeds begaanbaarder en dit in het belang van de welvaart en de vooruitgang van de gehele mensheid...

De tegenwoordige tijd biedt ruime mogelijkheden voor het succesvolle verloop van de acties die ten behoeve van de verwezenlijking van de veiligheid op het Europese continent ondernomen worden. Natuurlijk zijn er op de weg die naar de vervulling van dit doel leidt nog een serie obstakels te overwinnen. We koesteren in geen geval de illusie dat de Europese veiligheid enkel en alleen veroverd kan worden door algemene verklaringen van goede wil. Maar met de niet aflatende inspanning van alle landen voor een actieve politiek van ontwikkeling van de contacten tussen de staten en de geduldige peiling van alle mogelijkheden voor een vreedzame regeling van de hangende problemen, kan de tendens tot ontspanning op ons continent terrein winnen en tot werkelijke vooruitgang leiden op de weg naar de verwezenlijking van de Europese veiligheid...

...Een conferentie van Europese landen zou een uitvoerig collectief gesprek over de veiligheidsvraagstukken op het continent mogelijk maken; bovendien zou op die manier de ontdekking van de noodzakelijke oplossingen voor de bestaande moeilijkheden op de weg naar ontspanning vergemakkelijkt worden en zou de internationale sfeer in Europa positief ontwikkeld worden. Wil een dergelijke conferentie kans van slagen hebben dan is het noodzakelijk dat er intensieve politieke en diplomatieke activiteiten ontplooid worden en om de weg naar de verbetering van het klimaat op het continent te effenen. Wij van onze kant gaan er geenszins van uit dat met de denkbeelden van vraagstukken, zoals die in de tijdens de conferentie van Boedapest ondertekende oproep zijn geopperd en aangestipt, alle methoden en mogelijkheden die de Europese veiligheid dichterbij kunnen brengen uitputtend zijn behandeld.

...Te lang zijn de betrekkingen tussen de Europese landen door wantrouwen en argwaan oversluierd. De tijd is gekomen om langzamerhand de bezorgdheid en de onveiligheid uit de wereld te helpen en de betrekkingen tussen de staten op nieuwe en gezonde grondslagen te vestigen. Onze partij en onze staat zijn van mening dat deze grondslagen alleen kunnen bestaan uit de onvoorwaarde- i lijke erkenning en inachtneming van het recht van ieder volk om

zelfstandig over zijn lot te beslissen, die weg naar ontwikkeling te volgen die het het best bij zijn wil en zijn belangen vindt passen, de eerbiediging van de gelijkheid in rechten, de onafhankelijkheid en de soevereiniteit van de staten en het wederzijdse voordeel. De onvoorwaardelijke bevordering van deze beginselen is de fundamentele voorwaarde voor een vreedzame coëxistentie van de naties, hun vruchtbare samenwerking en de handhaving van de vrede...

...Voor het Roemeense volk, dat de verschrikkingen van de twee wereldoorlogen volledig heeft ondervonden, is het vraagstuk van de Europese veiligheid van vitaal en fundamenteel belang; het ziet in de adequate oplossing ervan een belangrijke voorwaarde voor de ontplooiing van zijn vreedzame werk ten behoeve van de voltooiing van de socialistische opbouw en het scheppen van de noodzakelijke voorwaarden voor de opbouw van het communisme. Daarom is *de verwezenlijking van de Europese veiligheid een punt van constante z^or g van de communistische partij en de regering van de socialistische republiek Roemenië** een land dat vastbesloten is aan de zijde van de andere socialistische landen en in samenwerking ?net alle vooruitstrevende krachten te strijden voor de vrede en de vooruitgang.

Uit het artikel 'Roemenië en de Europese veiligheid',
verschenen in het tijdschrift *Vraagstukken van
vrede en socialisme** mei 1969.

Gelijk met de opheffing van de N.A. V.O. de afschaffing van het pact van Warschau!

Een radicale maatregel tot opheffing van de spanningshaarden en de versterking van de vrede en de Europese veiligheid zou de *op*

heffing van de militaire blokken zijn. De partijen en de regeringen van de socialistische landen, die er de nadruk op gelegd hebben dat de verdeling van de wereld in tegenover elkaar staande militaire blokken uit de tijd is en in tegenstelling met een gezonde ontwikkeling van het internationale leven, zijn van mening dat ze een obstakel vormen voor de samenwerking tussen de staten en hebben verklaard dat ze bereid zijn om, gelijk met de opheffing van de noord-atlantische alliantie, over te gaan tot de opheffing van het pact van Warschau. Het is bekend dat deze verklaringen grote weerklank hebben gevonden onder de volkeren van Europa en bij de publieke opinie over de gehele wereld...

...In de strijd voor de oprichting van een Europees veiligheidssysteem is het van het allerhoogste belang dat *de buitenlandse militaire bases opgeheven worden en dat alle troepen van het grondgebied van andere staten worden teruggetrokken binnen de nationale grenzen*; in hun verklaring van Boekarest hebben de socialistische landen zich eveneens verbonden hier naar te streven. De publieke opinie spreekt zich steeds krachtiger uit tegen elke vorm van militair optreden die beoogt volkeren te intimideren en tegen alles wat de internationale politieke atmosfeer kan verslechteren.

Uit het artikel 'Roemenië en de Europese veiligheid', verschenen in het tijdschrift *Vraagstukken van vrede en socialisme* mei 1969.

Machtsvertoon %oals militaire manoeuvres op het grondgebied van andere staten of aan de grenzen van andere landen verhogen slechts het wantrouwen en de spanning.

...Als men geen concrete maatregelen neemt teneinde een klimaat van vertrouwen te scheppen, is het onmogelijk om vorderingen te maken op de weg naar ontwapening en af te rekenen met het gevaar voor een nieuwe wereldoorlog. Het is in het belang van de mensheid dat men definitief en daadwerkelijk afziet van de politiek van koude oorlog, wapengekletter, machtsvertoon in het genre van militaire manoeuvres op het grondgebied of aan de grenzen van andere sta

ten en van dreigementen, aangezien hierdoor het internationale wantrouwen en de internationale spanning slechts vergroot worden. Roemenië is van mening dat de regeringen van de Europese staten de zaak van de veiligheid en de vrede op het continent een grote dienst zouden bewijzen indien ze besloten af te zien van het organiseren van militaire manoeuvres en van ander machtsvertoon aan de grens of op het grondgebied van andere staten. Tegenwoordig nemen de volkeren geen genoegen meer met alleen maar mooie woorden en algemene vredesverklaringen; ze verwachten concrete acties en daden die tot ontspanning leiden en tot de ontwikkeling van de samenwerking en de vrede tussen de volkeren. Wij vinden dat alle volkeren, groot of klein, in deze zin moeten handelen en dat alle staten van de wereld in gelijke mate verantwoordelijk zijn voor de zaak van de vrede.

Uit de rede ter gelegenheid van de verkiezings-
bijeenkomst in Boekarest, 28 februari 1969.

Een wezenlijke voorwaarde om het vraagstuk van de Europese veiligheid met kans op succes te kunnen behandelen is de erkenning van de uit de Tweede Wereldoorlog voortgevloeide werkelijkheden, met inbegrip van het bestaan van twee Duitse staten.

...Een rationeel en doeltreffend onderzoek van het vraagstuk van de Europese veiligheid houdt in dat men van de historische feiten uitgaat die het gevolg zijn van de Tweede Wereldoorlog: in de eerste plaats van het feit dat er twee Duitse staten bestaan, de Duitse Democratische Republiek en de Duitse Bondsrepubliek. Daar vloeit de logische gevolgtrekking uit voort dat het noodzakelijk is normale betrekkingen aan te knopen met de twee Duitse staten, en dat de beide Duitse staten actief moeten deelnemen aan het politieke leven in Europa, de pogingen om de vrede en de veiligheid te versterken en de ontwikkeling van de samenwerking tussen de volkeren. De verwezenlijking van de Europese veiligheid houdt de eerbiediging in van de onschendbaarheid van de na de oorlog in Europa vastgestelde grenzen, met inbegrip van de Oder-

Neisse grens.

Uit de uiteenzetting over de buitenlandse politiek van Roemenië,
24-26 juli 1967.

...Zoals U weet vormt het Duitse vraagstuk een speciaal onderdeel van de Europese veiligheid. Wij vinden dat de veranderingen die zich in Europa hebben voorgedaan, met inbegrip van die in de Duitse Bondsrepubliek - waarbij we in het bijzonder denken aan de vorming van de regering Brandt-Scheel - getuigen van positieve verschuivingen in de publieke opinie; ze scheppen de vereiste omstandigheden om dit vraagstuk realistisch te bezien.

...Wij spreken ons voortdurend uit voor de erkenning van de DDR door alle staten, de deelname van de twee Duitse staten aan de oplossing van de Europese vraagstukken en de erkenning van de Oder-Neisse grens; wij vinden dat op deze wijze de weg geopend kan worden die tot nieuwe stappen voorwaarts leidt evenals tot de verbetering van de betrekkingen in Europa en de versterking van de veiligheid op het continent...

Uit de rede, gehouden voor de conferentie van
kaders van het Ministerie van Strijdkrachten, 5
februari 1970.

Voor een klimaat van vrede en samenwerking in de Balkan.

...Roemenië hecht natuurlijk in het bijzonder belang aan het tot stand brengen van een klimaat van samenwerking en vrede in de Balkan; daartoe levert het een actieve bijdrage aan de ontwikkeling van goede betrekkingen met alle landen in dit deel van Europa. Ons land heeft hoegenaamd geen geschillen met enige Balkanstaat. Wij zijn van mening dat een positieve ontwikkeling van de politieke betrekkingen tussen de landen in dit gebied - als gevolg van het streven van alle Balkanlanden - er toe kan leiden dat de Balkan verandert in een gebied van vrede en van vreedzame samenwerking; dit zou zeker een gunstige invloed uitoefenen op de algemene zorg

voor de versterking van de vrede en de veiligheid op het Europese continent en in de wereld...

Roemenië ontwikkelt met alle socialistische Balkanlanden goede betrekkingen. Met Bulgarije zijn we al zeer lang goede burenen en zijn we door de gemeenschappelijke strijd voor de voltooiing van de doeleinden van de nationale en maatschappelijke bevrijding verbonden. Ook met de volksrepubliek Albanië zijn we door oude tradities van vriendschap verbonden.

Aangaande onze betrekkingen met het bevriende buurland Joegoslavië wil ik onderstrepen dat deze op politiek, economisch, tech- nisch-wetenschappelijk en cultureel gebied een voortdurende ontwikkeling doormaken. Onze beide landen werken uitgebreid samen met als tastbaar resultaat onder andere het grootse waterkracht- en scheepvaartstelsel in de Ijzeren Poort, waar Roemenië en Joegoslavië de grootste waterkrachtcentrale van de Donau bouwen. Voor de volkeren van de twee landen is de ontwikkeling van deze betrekkingen bijzonder vruchtbaar, doordat ze zowel een belangrijke bijdrage leveren aan de bevordering van een klimaat van samenwerking en goede verstandhouding in de Balkan en op het gehele continent als voor de zaak van het socialisme en de vrede in de wereld. Roemenië spreekt zich, trouw aan zijn politiek van uitbreiding van de betrekkingen met alle landen zonder onderscheid van hun soci- aal-politieke stelsel, uit voor de ontwikkeling van de betrekkingen met Griekenland en Turkije. Tijdens ons onlangs aan Turkije gebrachte bezoek zijn er nieuwe mogelijkheden blootgelegd voor een intensivering van de bilaterale samenwerking op elk gebied. Hoewel Roemenië en Turkije lid zijn van verschillende politieke en militaire verdragsorganisaties, zijn we tijdens de besprekingen met de Turkse leiders eensgezind tot de overtuiging gekomen dat het feit dat onze landen een verschillend sociaal-politiek stelsel hebben en tot een bepaalde alliantie behoren, niet kan en mag verhinderen dat er normale betrekkingen tussen de staten worden ontwikkeld. Zowel wij als de Turkse leiders hebben de wens te kennen gegeven mee te willen werken aan de bevordering van betrekkingen die een gunstige invloed kunnen hebben op de volledige bevestiging van elk land, evenals op de ontwikkeling van de samenwerking in de

Balkan en in de wereld...

Uit het interview met de Italiaanse journalist Enzo Bettiza, de speciale verslaggever van de krant *Corriere de Ha Sera*, 12 mei 1969.

De Balkan %al een %one moeten worden die vrij is van atoomwapens en militaire bases.

...Met betrekking tot de Europese veiligheid kunnen wij niet nalaten de nadruk te leggen op de noodzaak tot het realiseren van een duurzame samenwerking tussen de Balkanstaten. Wij zijn in dit opzicht van mening dat het hoog tijd is om van algemene verklaringen over te stappen op concrete acties. Overigens is er op dit gebied al heel wat bereikt. Er bestaat een hele reeks van organisaties en culturele, sportieve en wetenschappelijke activiteiten waaraan schillende Balkanlanden deelnemen en die zeer goede resultaten op leveren. Wij zijn van oordeel dat het bijzonder nuttig zou zijn om over te gaan tot een nauwere vorm van samenwerking op economisch gebied, door het oprichten van een orgaan dat het handelsverkeer zou kunnen stimuleren en een bijdrage zou kunnen leveren tot de organisatie van de samenwerking op produktie-gebied.

Het lijkt ons daarnaast ook nuttig om een bijeenkomst van vertegenwoordigers van Balkanlanden te gaan voorbereiden, waarin kan worden gediscussieerd over het probleem, hoe men de Balkan zou kunnen veranderen in een zone die vrij is van atoomwapens en militaire bases. Deze bijeenkomst zou moeten leiden tot een akkoord in de vorm van verklaringen of overeenkomsten betreffende de grondslagen van de economische, politieke, culturele en wetenschappelijke samenwerking tussen de Balkanlanden. Het tot stand brengen van zo'n uitgebreide vorm van samenwerking op de Balkan is geheel en al in overeenstemming met de belangen van de Europese veiligheid en van de samenwerking en de vrede in het algemeen.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19- 21 juli 1972.

De instelling van een permanent orgaan voor samenwerking tussen alle Europese landen %pu van groot belang %i/n.

...Uitgaande van het principe van de vreedzame coëxistentie heeft Roemenië multilaterale betrekkingen opgebouwd met alle staten van de wereld, ongeacht hun maatschappelijke stelsel. Ik zou in dit verband de goede betrekkingen willen noemen die bestaan tussen Roemenië en Frankrijk, Italië, Griekenland, Turkije, de Duitse Bondsrepubliek, Groot-Brittannië, Oostenrijk, Finland, België, de Scandinavische landen en vele andere. De ontwikkeling van het politieke leven in Europa in deze laatste jaren heeft ten volle de juistheid bevestigd van de Roemeense politiek van de ontwikkeling van de samenwerking tussen alle Europese staten. De feiten hebben aangetoond dat de vereiste voorwaarden aanwezig zijn voor het scheppen van nieuwe betrekkingen tussen de landen van dit werelddeel, voor het grondvesten van een stelsel van Europese veiligheid. In dit verband en in het kader van de ontwikkeling der betrekkingen met de Europese staten, wil ik met name vermelden het aanknopen van diplomatieke betrekkingen tussen Roemenië en de Duitse Bondsrepubliek, wat plaats vond in 1967 en van gunstige invloed is geweest, zowel op de verhouding tussen de beide staten als op het politieke leven in het gehele werelddeel. Het heeft de ontspanning en de ontwikkeling van de actieve samenwerking ten zeerste bevorderd. Van vérstreckende betekenis voor het politieke leven in ons werelddeel waren ook het sluiten en het ratificeren van de verdragen tussen de Sowjet-Unie en de Duitse Bondsrepubliek, tussen de Volksrepubliek Polen en de Duitse Bondsrepubliek, en het Akkoord tussen de vier mogendheden betreffende de situatie van West-Berlijn. Wij hebben ook veel waardering voor de overeenkomsten die bereikt zijn tussen de Duitse Democratische Republiek en de Duitse Bondsrepubliek, en wij hechten veel belang aan de lopende onderhandelingen die, naar wij hopen, positieve resultaten op zullen leveren en zullen leiden tot de normalisatie, op basis van het internationale recht, van de betrekkingen tussen de twee Duitse staten. Wij blijven ons met de grootste stelligheid uitspreken voor de erkenning van de Duitse Democratische Republiek door

alle staten, voor de toelating van de beide Duitse staten tot de Organisatie der Verenigde Naties en alle andere internationale organisaties. Dit zou bevorderlijk zijn, zowel voor de belangen der twee Duitse staten, als voor de ontspanning in Europa, de veiligheid in ons werelddeel en de internationale ontspanning en samenwerking. Wij zijn van oordeel dat aan alle voorwaarden voldaan is om het mogelijk te maken nog deze herfst te beginnen met de voorbereiding van een algemene Europese conferentie, waaraan alle betrokken landen zouden kunnen deelnemen. Als men echter het probleem van de Europese veiligheid wil aanpakken, zal men er krachtig naar moeten streven dat de fundamentele principes en normen voor de betrekkingen tussen de Europese landen nauwkeurig worden vastgesteld.

Uiteraard zullen de Europese landen eerst en vooral tot overeenstemming moeten komen over de volgende punten: gelijkberechtiging voor alle landen, respect voor de onafhankelijkheid en de soevereiniteit van iedere natie, het niet-inmengen in de binnenlands, aangelegenheden van anderen, het principe van het wederzijds voordeel. Tegelijkertijd is het absoluut noodzakelijk om te komen tot een plechtige verklaring die elke staat in zijn betrekkingen tot andere staten verplicht tot het naleven van deze principes, met de bepaling dat de schending hiervan door niets kan worden gerechtvaardigd. Even noodzakelijk is het sluiten van een akkoord in juridisch onaanvechtbare vorm, waardoor elke staat zich verplicht af te zien van dreigen met of gebruik van geweld in zijn betrekkingen met andere staten, ter oplossing van bestaande of toekomstige geschillen en problemen. Met betrekking tot deze verplichtingen zal men uitdrukkelijk moeten vastleggen dat elke schending, door welke staat dan ook, van deze normen, een schending betekent van het recht van ieder volk op onafhankelijkheid, een schending van de Charta der Verenigde Naties, een misdad tegen de samenwerking en de vrede in de wereld.

De Europese veiligheid zal ook moeten voeren tot intensiever economische, technische en wetenschappelijke uitwisselingen, zonder enige vorm van discriminatie. De Europese landen zouden alle de verplichting op zich moeten nemen om de barrières neer te halen,

die thans een belemmering vormen voor een ruime ontwikkeling van het handelsverkeer en de samenwerking op produktiegebied. Uitermate belangrijk zou ook een overeenstemming zijn over de wijze waarop de culturele en informatie-uitwisseling kan worden bevorderd, omdat de cultuur, zoals men weet, een doeltreffend middel is om de toenadering tussen en de onderlinge samenwerking van de verschillende volkeren te bevorderen. Zeker, men zou ook in dit verband tot een akkoord moeten komen om elke vorm van propaganda voor het racisme te voorkomen, om alle opwekkingen tot onenigheid, alle pogingen om het ene volk tegen het andere op te zetten, elke propaganda tegen de vrede en de humaniteit te verbieden. De Europese veiligheid zou de mogelijkheid moeten openen tot het open stellen van de grenzen voor tal van materieleen geestelijke waarden, voor de resultaten van de moderne wetenschap en kennis, en ook voor intensievere uitwisselingsprogramma's op het gebied van sport en toerisme.

De instelling van een permanent orgaan voor samenwerking tussen de Europese landen, zou van zeer groot belang zijn voor de vestiging van nieuwe betrekkingen tussen alle landen van dit werelddeel, voor de voortdurende uitbreiding van hun samenwerking op alle gebieden van het politieke en maatschappelijke leven. In het kader van het streven naar Europese veiligheid, zal men ook wegen moeten vinden voor het nemen van maatregelen ter vermindering van de militaire verplichtingen, aanvankelijk gedeeltelijk en tenslotte geheel terugtrekken van de troepen die op het grondgebied van andere landen gestationeerd zijn en het opheffen van buitenlandse militaire bases, en ook voor het inkrimpen van de nationale legers. Ook moet men er voor zorgen dat de vereiste voorwaarden worden geschapen voor de geleidelijke opheffing - naarmate het onderlinge vertrouwen en samenwerking tussen de verschillende volkeren groeien - van de militaire blokken die thans tegenover elkaar staan. Het in details uitwerken van dergelijke normen zou de weg openen tot het in werking treden van de nieuwe internationale betrekkingen in ons werelddeel, voor de versterking van de Europese veiligheid, die onvermijdelijk van grote en bijzonder gunstige invloed zou zijn op het gehele internationale leven.

Wanneer wij over de Europese veiligheid spreken, moeten wij er ons voortdurend van bewust zijn dat deze tegen geen enkele staat is gericht. Integendeel, ze is geheel en al in overeenstemming met de belangen van alle landen, vooral ook van de aan Europa grenzende landen, waarvoor het alleen maar nuttig kan zijn als er in dit werelddeel een duurzame vrede en internationale betrekkingen van een nieuw type ontstaan, waarvan de beginselen ook van toepassing kunnen zijn op de betrekkingen tussen Europese landen en andere staten.

Uitgaande van deze overwegingen over de Europese veiligheid zal Roemenië actief deelnemen, zowel aan de voorbereidende werkzaamheden als aan de eigenlijke conferentie. Bovendien zal het zijn handels- en culturele betrekkingen en de samenwerking met alle Europese landen uitbreiden, want wij zijn van mening dat het op deze manier mogelijk is om te komen tot de realisatie van de Europese veiligheid.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

HET VRAAGSTUK VAN DE ONTwapENING

Alk volkeren moeten vastberaden hun stem verheffen en de verwezenlijking van de algemene ontwapening, en in de eerste plaats die van de atoomontwapening, af dwingen.

...Een wel bijzonder belangrijk vraagstuk dat de mensheid sinds lang bezighoudt en dat steeds actueler wordt, is dat van de algemene ontwapening. Er wordt allang over gesproken; er is al lange tijd een ontwapeningscomité werkzaam in Genève, maar terwijl daar besprekingen over ontwapening worden gehouden, wordt de bewapeningswedloop voortgezet en worden de militaire budgetten verhoogd; de uitgaven voor bewapening hebben het laatste jaar de tweehonderd miljard dollar overschreden. Het is gemakkelijk te begrijpen kameraden, dat deze uitgaven voor alle volkeren een zware last betekenen - en ik moet zeggen dat dit ook voor ons geldt; het kan niet anders of de intensivering van de bewapening heeft zijn weerslag op de algemene levensstandaard, en Roemenië kan in dit opzicht geen uitzondering maken; ook ons land ziet zich verplicht om een groter deel van het nationale inkomen voor het budget van het leger te besteden. Daarom hebben wij er bijzonder veel belang bij dat er vorderingen worden gemaakt in de richting van een algemene ontwapening...

Uit de rede, gehouden op de conferentie van kaders
van het Ministerie van Strijdkrachten,
5 februari 1970.

...Met het oog op de meest vitale eisen van alle volkeren hecht Roemenië bijzonder veel belang aan het probleem van de ontwapening...

ning, en op de eerste plaats van de nucleaire ontwapening. Iedereen weet dat de militaire uitgaven het astronomische bedrag van 200 miljard dollar per jaar bereiken hebben. Dat legt een zware last op de mensheid, een last die een steeds nadeliger invloed uitoefent op het materiële en culturele levenspeil. De tijd is gekomen om van woorden over te gaan tot daden. Laat men de bewapeningswedloop staken, om vervolgens over te gaan tot een bevrozen van de militaire uitgaven, het opstellen van een concreet programma tot geleidelijke afbouw van de bewapening, waarbij men vanzelfsprekend zal moeten beginnen met de militaire budgetten van de grote landen. Laat men een concreet programma uitwerken voor het stopzetten van de wapenproductie, met name van de productie van nucleaire, chemische, biologische en andere massale vernietigingsmiddelen. Laat men praktische maatregelen treffen om onder internationale controle te komen tot geleidelijke vernietiging van deze wapens. Ook zal men concrete maatregelen moeten nemen voor de opheffing van de militaire bases en de terugtrekking van buitenlandse troepen die op het grondgebied van andere staten zijn gelegerd. Laat men maatregelen uitwerken ter geleidelijke vermindering zelfs van de nationale strijdkrachten. Bovendien zal men moeten streven naar het verwezenlijken van de nodige voorwaarden om te kunnen komen tot opheffing van de tegenover elkaar staande militaire blokken. Al deze maatregelen moeten gevolgd worden door concrete acties tegen de oorlogspropaganda, tegen de tweedracht tussen de staten, tegen het racisme en elke andere vorm van propaganda tegen vrede en menselijkheid. Men zal zich moeten richten op uitbreiding van allerlei contacten en uitwisselingsprogramma's tussen naties en volkeren, ten einde te komen tot een algemene, totale ontwapening. Het spreek vanzelf dat het ten uitvoer brengen van concrete maatregelen op dit gebied veel durf vereist, alsmede een groot gevoel van verantwoordelijkheid ten opzichte van het eigen volk en van de mensheid in zijn geheel. Wij zijn van mening dat de tijd gekomen is dat politici, politieke partijen, regeringen en staatshoofden hun verantwoordelijkheid op zich zullen moeten nemen ten opzichte van hun eigen volk en ten opzichte van alle naties ter wereld, en dat ze moeten gaan handelen in overeenstemming met de verlan

gens en de belangen van deze volkeren.

Wij spreken ons uit ten gunste van de organisatie van een algemene ontwapeningsconferentie, waaraan alle volkeren van de wereld deelnemen, ter verbetering en uitbreiding van de activiteiten van het Ontwapeningscomité van Genève. Deze conferentie zou tot taak moeten hebben concrete programma's op te stellen, die vervolgens aan de gehele mensheid voorgelegd zouden moeten worden. Wij zijn van oordeel dat het Ontwapeningscomité van Genève democratischer zou moeten gaan werken, dat het onderworpen zou moeten worden aan een effectieve publieke controle, en dat de internationale openbare mening op de hoogte zou moeten worden gehouden van de door ieder land ingenomen houding.

De verwezenlijking van een algemene en totale ontwapening, en op de eerste plaats van een nucleaire ontwapening, vormt op het ogenblik de belangrijkste wens van alle volkeren van de wereld. Daarom is het noodzakelijk de politieke activiteit van alle progressieve, anti-imperialistische krachten te versterken. De volkeren moeten met alle vereiste kracht hun stem laten horen; het succes van deze strijd hangt af van de manier waarop elk land zich inzet voor de strijd ter realisatie van deze fundamentele wens. De algemene ontwapening - en eerst en vooral de nucleaire ontwapening - moet de vrucht zijn van de actieve inspanningen van alle staten, van alle volkeren ter wereld.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

DE OORLOGSHAARDEN IN DE WERELD MOETEN GEDOOFD WORDEN

Het Roemeense volk geeft alle steun aan de rechtvaardige strijd van het Viet- nameese volk.

...Roemenië spreekt zich uit voor een onmiddellijke beëindiging van de door de Verenigde Staten in Vietnam gevoerde oorlog, voor de algehele terugtrekking van de Amerikaanse troepen, voor het stopzetten van de bombardementen en van de overige militaire acties, zodat het Vietnamese volk en de andere volkeren van Indo- china hun problemen kunnen oplossen zonder inmenging van buitenaf. De strijd van het Vietnamese volk heeft een diepe betekenis, een betekenis van historisch karakter zou men kunnen zeggen, in die zin dat zij aantoonde dat geen enkele macht ter wereld de weerstand kan breken van een volk dat vastbesloten is alle nodige offers te brengen ter verdediging van zijn nationale bestaan, zijn vrijheid en zijn waardigheid. De langdurige heroïsche strijd tegen de imperialistische inmenging verleent het Vietnamese volk onmetelijke verdiensten in de ogen van alle naties ter wereld die strijden voor de vrijheid en de onafhankelijkheid; men mag niet vergeten dat het bloed van het Vietnamese volk niet alleen gevloeid heeft voor de verdediging van hun vaderland tegen de imperialistische agressie, maar ook voor het recht van alle volkeren op een vrij en soeverein bestaan, op een onafhankelijke ontwikkeling. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om opnieuw uitdrukking te geven aan de internationalistische solidariteit en de krachtige steun van ons volk en onze partij ten opzichte van het dappere Vietnamese volk, en het te verzekeren van ons voornemen om het ook in de toekomst te blijven helpen tot aan de uiteindelijke overwinning. Wij zijn ervan overtuigd dat de rechtvaardige strijd van het Vietnamese volk met

succes zal worden bekroond.

...Wij verklaren ons geheel en al solidair met de strijd van de Cambodjaanse en Laotiaanse volkeren voor hun recht om zelf te beschikken over de richting waarin hun onafhankelijke ontwikkeling zich zal voltrekken. Wij zijn van oordeel dat alle volkeren van het Indochinese schiereiland vrij gelaten moeten worden om zelfstandig over hun ontwikkeling te beslissen, in overeenstemming met hun eigen verlangens en hun wezenlijke belangen. Wij zijn van mening dat deze volkeren de weg zullen weten te ontdekken die voert naar een goede verstandhouding tussen alle krachten die belang hebben bij de onafhankelijke ontwikkeling van de betrokken landen. Wij hopen dat de onderhandelingen in Parijs binnen zeer korte tijd zullen leiden tot een politieke oplossing, wat geheel in overeenstemming zou zijn met de belangen van de in dit conflict betrokken volkeren, en ook met het streven naar de vrede en de samenwerking in de gehele wereld.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale
Conferentie van de Roemeense communistische partij
19-21 juli 1972.

Voor de vreedzame regeling van het conflict in het Midden-Oosten.

...Voor wat betreft het Midden-Oosten, spreken wij ons consequent uit voor een politieke oplossing op basis van de resolutie van de Veiligheidsraad van november 1967, voor de terugtrekking van de Israëliische troepen uit de bezette Arabische gebieden. Wij willen hierbij openlijk verklaren dat niemand territoriale eisen mag stellen aan andere staten, onder het voorwendsel dat dat nodig is voor zijn veiligheid en zijn soevereiniteit. De veiligheid en de soevereiniteit van een staat kunnen nooit veilig gesteld worden door territoriale veroveringen, maar alleen door een politiek van vriendschap en vrede met alle buurlanden. In die geest zijn wij van mening dat de politieke regeling van het conflict in het Midden-Oosten moet voeren tot de garantie en de versterking van de veiligheid en de soevereiniteit van elke staat. Tegelijkertijd zal men moeten streven naar

de oplossing van het probleem van de Palestijnse bevolkingsgroep, in overeenstemming met haar nationale belangen; een oplossing die ook voor die groep de vereiste voorwaarden voor een onafhankelijke ontwikkeling garandeert.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

...Met betrekking tot het steeds toenemende belang van de onderhandelingen en de contacten tussen verschillende staten, zou ik ook de grote waardering van de partij en de regering van ons land willen noemen voor het politieke initiatief van de Koreaanse Arbeiderspartij en de regering van de Koreaanse Democratische Volksrepubliek, met aan het hoofd kameraad Kim Il Sung. Dank zij deze politiek van vreedzame eenmaking van Korea is het mogelijk ge wees' de welbekende overeenkomsten tot stand te brengen, die de we openen voor de uitbreiding van de betrekkingen tussen de twee delen van Korea, het Noorden en het Zuiden, met het oog op een vreedzame hereniging en een gezamenlijke verdere ontwikkeling van de Koreaanse natie. Dit is weer een bewijs dat in de huidige fase van de historie de weg van onderhandelingen en contacten volkomen beantwoordt aan de belangen van alle naties en aan de belangen van elke natie afzonderlijk, en dat men deze werkwijze vastbesloten moet blijven bevorderen bij de oplossing van alle twistpunten.

Het is hoog tijd dat de wapens voor altijd worden neergelegd, dat men een duurzame vrede tot stand brengt tussen alle naties, dat men de volkeren de mogelijkheid biedt om al hun materiële hulpbronnen en al hun menselijke werkrachten in te zetten voor de economische en sociale ontwikkeling, voor de oplossing van de problemen die van vitaal belang zijn voor hun eigen toekomst en voor de toekomst van de gehele mensheid, met inbegrip - zoals het Koreaanse experiment heeft bewezen - van de problemen met betrekking tot het realiseren van de nationale eenheid.

Uit het rapport, voorgelegd aan de Nationale Conferentie van de Roemeense communistische partij, 19-21 juli 1972.

WAT HOUDT DE TOEKOMST VOOR ONS IN?

Ik ben optimistisch wat betreft de ontwikkeling van de mensheid in het huidige decennium.

Ik zie de ontwikkeling van de mensheid in het komende decennium optimistisch in. Ik heb er vertrouwen in dat de krachten van de vrede en de vooruitgang sterk genoeg zullen zijn om de internationale ontwikkelingen een gezonde koers te laten kiezen die leidt tot ontspanning, veiligheid en vrede. Het lijdt geen twijfel dat de progressieve mensheid er uiteindelijk in zal slagen haar idealen van vrijheid, onafhankelijkheid en vooruitgang op te leggen en in het internationale leven vruchtbare samenwerking en betrekkingen van vriendschap, achting en vertrouwen tussen de volkeren ingang te doen vinden.

Uit het interview met de Japanse krant *The Yomiuri Schimbun* uit Tokyo, 1 januari 1970.

De toekomst is aan het socialisme en het communisme.

...De Roemeense communistische partij en wij, Roemeense communisten allemaal, delen de opvatting dat de maatschappelijke stelsels niet eeuwig zullen blijven bestaan. In de geschiedenis - en u, als leraren, weet dat heel goed - is gebleken dat iedere maatschappij, welke het ook is, vroeg of laat moet verdwijnen en plaats moet maken voor een andere die vanuit maatschappelijk-organisatorisch standpunt gezien beter is. Wij zijn er van overtuigd dat het kapitalisme tenslotte over de gehele wereld plaats zal moeten maken voor het socialisme. Dat is een wet waaraan men zich niet kan onttrek

ken; de oplossing van dit vraagstuk moet echter vanuit de eigen maatschappelijke krachten, vanuit het volk van ieder land zelf komen.

In onze ogen behoort de toekomst aan het socialisme of het communisme, aan een maatschappij die niet meer verdeeld zal zijn in arm en rijk; de vervulling van dit ideaal van de mensheid hangt af van elk volk en van de progressieve krachten van elk land. Het is onnodig te zeggen dat wij, als communisten, wensen dat dit ideaal zo vlug mogelijk wordt verwezenlijkt...

Uit de verklaring afgelegd in het kader van de
ontmoeting met een groep Amerikaanse leraren,
31 juli 1969.

CHRONOLOGISCHE BIOGRAFIE VAN
PRESIDENT NICOLAE CEAUŞESCU

<i>Belangrijke data in het leven van Nicolae Ceauşescu</i>	<i>Belangrijke data uit de geschiedenis van Roemenie</i>	<i>Belangrijke data uit de internationale geschiedenis</i>
--	--	--

1918, 26 januari - In de woning van de landbouwer Andruja Ceauşescu, in de gemeente Scornicej ti (Olt) wordt Nicolae Ceauşescu geboren.

1918 29-31 januari* - Algemeen Sovjetcongres; aanneming van de 'Verklaring van de rechten der arbeidende en uitgebuite bevolking'; instelling van het Sovjetregiem.

1918, 1 december -De Grote Nationale Vergadering van Alba lulia stemt voor de samenvoeging van Transsylvanië, Banat, Cri-gana en Maramures met Roemenië, waardoor de Nationale Roemeense Eenheidsstaat wordt opgericht.

1929, herfst - Nicolae Ceauşescu verlaat zijn geboorteplaats en gaat naar Boekarest, waar hij in verschillende werkplaatsen en fabrieken werkt.

1929, 9-9 augustus - Staking en strijd van de mijnwerkers van Lupeni, de eerste aanzet tot een nieuwe periode van grote activiteiten van de Roemeense arbeidersbeweging.

1929, 24 oktober - Beurskrach in New York, het begin van de grote economische wereldcrisis, die ook van grote invloed is op het economische en sociaal-politieke leven in Roemenië.

*Belangrijke data
in het leven
geschiedenis*

1933 ~ Nicolae Ceaujescu wordt lid van de Communistische Jeugd-Unic (CJU) en van de Roemeense Communistische Partij. *Juni*-Tijdens de conferentie van de anti-fascistische beweging wordt Nicolae Ceaujescu gekozen tot lid van het Antifascistisch Nationaal Comité.

23 november - Eerste arrestatie, wegens 'opruimende activiteiten' en het verspreiden van geschriften 'tegen de orde in de Staat'.

1934, juni ~ Als vertegenwoordiger van de arbeiders van Boekarest gaat hij naar Craiova en verklaart zich solidair met de leiders van de strijd in januari 1933, die gearresteerd zijn en voor het militaire tribunaal van die stad zijn gedaagd.

1936, 11 januari - Nicolae Ceaujescu, op dat moment secretaris van het departementaal Comité van Pra-hova van de CJU, wordt gearresteerd en voor het militaire tribunaal gedaagd. 6 juni - Hij wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden.

1938, 8 december - Hij wordt ontslagen uit de gevangenis van Doftana (de 'Roemeense Bastille') waar hij zijn straf had uitgezeten.

*Belangrijke data
uit de*

1933, januari-februari - Krachtige acties van spoorwegarbeiders en arbeiders in de petroleumindustrie, met als hoogtepunt de strijd in de werkplaatsen van de spoorwegen in Boekarest (15-16 februari), een van de eerste grote demonstraties van het Europese proletariaat na de overwinning van het fascisme in Duitsland.

1934, 9 ^{juni} ~ Vestiging van diplomatieke betrekkingen tussen Roemenië en de USSR.

1936, 29 augustus-Nicolae Titulescu, Roemeens diplomaat met internationaal prestige, moet zich terugtrekken als Minister van Buitenlandse Zaken, onder druk van rechtse kringen.

1938, 10 februari- Koning Carol II stelt een regiem van persoonlijke dictatuur in. De politieke partijen en de Algemene Arbeidersconfederatie worden opgeheven.

*Belangrijke data
uit de
internationale*

1933- Adolf Hitler wordt kanselier van Duitsland. Vestiging van de fascistische dictatuur in dat land.

1938, 18 juli - Begin van de Spaanse Burgeroorlog (1936-1939)-

21 november - Ondertekening van het 'Anti-Comintern Verdrag' tussen Duitsland en Japan.

1938, 11-12 maart - Oostenrijk wordt door Duitsland bezet (De 'Anschluss').
29-30 september - Het Akkoord van München' betreffende de verdeling van Tsjechoslovaکیje.

*Belangrijke data
in het leven
van Nicolae*

1939, 1 mei - Hij neemt actief deel aan de organisatie van de grote patriottische en anti-fascistische demonstratie in Boekarest. *Herfst* - Ceaujescu wordt lid van het CC van de CJU en van het secretariaat van deze Jeugd-Unie.
- Hij wordt bij verstek veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf wegens 'samenzwering tegen de sociale orde'.

19 40, juli - Hij wordt gearresteerd en opgesloten in de gevangenis van Jila-va (Boekarest), en later overgebracht naar Caransebes.

*Belangrijke data
uit de
geschiedenis*

1939, *7 maart - De Roemeense KP roept het volk op om het vaderland te verdedigen tegen de Hitleriaanse oorlogsdreiging.

1 mei - Felle patriottische demonstraties in het gehele land voor de verdediging van de nationale onafhankelijkheid en tegen de schending van de nationale grenzen door de Nazi's.

1940, 70 augustus - In Wenen worden het fascistische Duits-Italiaanse 'be- middelings'-verdrag getekend (het 'Diktaat van Wenen'), waardoor het noordelijk deel van Trans- sylvanië (43.492 km² en 2.667.000 inwoners, in hoofdzaak Roemenen) van Roemenië wordt afgenomen en toegewezen aan het Hongarije van Horthy.

f0 aug. - 3 sept. - In het hele land vinden protestdemonstraties plaats tegen het 'Diktaat' en de aanvaarding rv.in door Roemenië.

4 september - Generaal Ion Antones^u wordt benoemd tot eerste minister; hij stelt een fascistisch-militaire dictatuur in die een einde maakt aan de laatste burgerlijke vrijheden.

*Belangrijke data
uit de
internationale*

r? f f - 7 f maart - De legers van Nazi-Duitsland bezetten delen van Tsje- choslovakije. Slovakije wordt een afzonderlijke staat onder 'protectie' van het Reich.

7py^, 22 mei - Een verdrag tussen Duitsland en Italië brengt een politiek- militaire alliantie tot stand. 7 september - Hitler's legers vallen Polen binnen en ontketenen daardoor de Tweede Wereldoorlog.

19 40y 27 september - Het Driezijdig Verdrag tussen Duitsland, Italië en Japan.

*Belangrijke data
in het leven
van Nicolae*

*Belangrijke
data
uit de*

*Belangrijke data
uit de
internationale*

6 september - Carol II doet afstand van de troon ten gunste van zijn zoon, Mi- hai, en verlaat het land.

4 december - Duits-Roe- meens economisch verdrag, waarbij de Roemeense economie volkomen ondergeschikt wordt gemaakt aan de Duitse.

1941, 6 september - Publicatie van het programma van de KPR betreffende de nationale strijd voor de bevrijding van het land van het fascistische juk.

1941, 22 juni - Hitler-Duitsland ontketent de oorlog met de Sovjet-U- nie. september - De USSR, de USA en Groot-Brittannië leggen de grondslag voor een anti-Hitler-coalitie. 7 december - Japanse aanval op Pearl Harbour.

1942, november - 1943, februari - De strijd om Stalingrad.

1943, 23 juli - Ineenstorting van het fascistische regime in Italië.

28 nov. - 1 dec. - Op de Conferentie van Teheran wordt beslist over de toekomstige militaire acties der Geallieerden.

1943, augustus - Hij wordt geïnterneerd in het kamp van Tîrgu Jiu, waar zich talrijke militante antifascisten en communisten bevinden.

1943, juni - Het 'Anti-Hitleriaanse Patriottische Front' wordt opgericht, waarin enkele democratische organisaties met de KPR samengaan

1944, april - Het 'Verenigd Arbeidersfront' wordt opgericht, door een samengaan van de KPR en de Sociaal-Democratische Partij van Roemenië (SDPR).

1944, 6 juni, - De geallieerde troepen landen op de Normandische kust.

20 augustus - Krachtig Sovjet-offensief aan het Jassy-Kichinev-front.

<i>Belangrijke data in het leven van Nicolae Ceaujescu</i>	<i>Belangrijke data uit de geschiedenis van Roemenië</i>	<i>Belangrijke data uit de internationale geschiedenis</i>
--	--	--

1944, augustus - Hij wordt algemeen secretaris van het Centraal Comité van de CJU

19-14 juni - Geheime bijeenkomst van vertegenwoordigers van de KPR, het hof en het leger, waarbij het door de KPR voorgestelde plan voor een opstand wordt aangenomen.

«?f augustus - In Boekarest 24 augustus - De bevrijding en in andere belangrijke van Parijs.

centra in het land begint de antifascistische opstand onder leiding van de KPR. De regering Antonescu wordt gearresteerd, Roemenië breekt met Nazi- Duitsland en wendt zich tot de Geallieerden. Het blijft aan de zijde van de Geallieerden doorvechten tot de definitieve nederlaag van het fascisme.

26 augustus - Het leger en afdelingen patriotten veroveren de laatste fascistische bolwerken in Boekarest.

90 augustus -De eerste eenheden van het Sovjetleger worden hartelijk ontvangen door de bevolking van het bevrijde Boekarest

12 oktober - Oprichting van het 'Nationaal Democratisch Front', waarin alle democratische krachten zich verenigen onder leiding van de KPR.

/f/f, 6 maart - Onder de 19 49, februari - Conferentie van de massa's wordt tievanYalta. een regering op brede de

mocratische basis ge- 9 mei - Capitulatie van vormd, met dr. Petru Hitler-Duitsland. Groza als premier.

Belangrijke data in het leven van Nicolae Ceaujescu

Belangrijke data uit de geschiedenis van Roemenië

Belangrijke data uit de internationale geschiedenis

29 maart - Wet op de agrarische hervorming.

april-mei - Oprichting van de Organisatie der Verenigde Naties.

juli-augustus - Conferentie van Potsdam.

2 september - Capitulatie van Japan.

Door de Nationale Conferentie van de KPR wordt Ceaujescu verkozen tot lid van het CC.

16-21 oktober - Nationale Conferentie van de Communistische Partij van Roemenië. Men gaat zich richten op de industrialisatie van het land. Ghorghe Gheorghiu Dej wordt gekozen tot secretaris-generaal van het CC van de KPR.

1946-1947- Secretaris van het Regionaal Comité van de KPR voor Constantza, en later van

1946[^] 19 november - Parle-mentaire Vredesconferentie in Oltenië. - Hij wordt gekozen tot parlementslid en blijft sinds die tijd altijd voorkomen op de lijst van woordigders.

1946, 29 juli - 11 okt. Vredesconferentie in Parijs. Het Blok van Democratische Partijen (BDP), een verkiezingscoalitie onder leiding van de KPR, behaalt een grote overwinning (79,86 % van de stemmen).

90 december - Konink Mihai I doet afstand van de troon; stichting van de Roemeense Volks-geallieerden en hun republiek (RVR). bondgenoten.

1946) februari — Het Unificatie-congres kiest hem tot plaatsvervangend lid van het CC van de KPR.

1948, 21-29 februari - Unificatie-congres van de KPR en de SDPR, oprichting van de Roemeense Arbeiders Partij. (6e congres van de KPR) 19 april - De Grote Nationale Vergadering (GNV), gekozen op 28 maart, aanvaardt de grondwet van de RVR.

*Belangrijke data
in het leven
van Nicolae*

*Belangrijke
data
uit de*

*Belangrijke data
uit de
internationale*

	<i>11 juni</i> - Nationalisatie van de belangrijkste industrieën, mijnbouwbedrijven, banken, verzekerings- en transportondernemingen.	<i>10 december</i> - Dc Algemene Vergadering van de UNO neemt de 'Universele Verklaring van de Rechten van de Mens' aan.
<i>1948-1910</i> - Vice-minister van Landbouw.	<i>*949* maart</i> - De plenaire vergadering van het CC van de KPR stelt het collectiviseringsprogramma voor de Roemeense landbouw op.	<i>1949, 2j januari</i> - Oprichting van de Economische Raad voor Wederzijdse Hulp. Roemenië neemt deel aan dc oprichting en wordt lid.
<i>T9JO-19J4</i> - Hoofd van dc Politieke Kadervorming van het leger en plaatsvervangend minister van de Strijdkrachten (met de rang van luitenant-gene-raal).	<i>19/0, oktober</i> - Aanvaarding van het tienjarenplan voor de elektrificatie van het land. <i>19 JI</i> - Aanvaarding van het eerste vijfjarenplan (1951-1955) voor de nationale economische ontwikkeling. <i>1942, 28 januari</i> - Invoering van een monetaire hervorming, waardoor de gouddekking van de leu verhoogd wordt.	<i>4 april</i> - Oprichting van het militaire blok van de NATO. <i>19 jo, 2 f juni - 19 27 juli</i> - De Koreaanse Oorlog.
<i>i9/2, mei</i> - Hij wordt lid van het CC van de KPR. Gekozen tot lid van het Bureau voor Partij-orga- nisatie van de KPR.	<i>2 juni</i> - Dr. Petru Groza wordt gekozen tot voorzitter van het Presidium van de Grote Nationale Vergadering, en Gh. Ghc- orghiuDej wordt premier. <i>24 september</i> - De Grote Nationale Vergadering neemt de nieuwe grondwet aan.	
<i>/ff/, april</i> - Herkozen tot secretaris van het CC van de KPR. Hij wordt verantwoordelijk voor de activiteiten op het gebied van de organisatie.	<i>i9J4y 2j maart</i> - Dc verklaring van dc Roemeense regering betreffende dc garantie van de collectieve veiligheid in Europa.	<i>19 S 4* 20-21 juli</i> - Onder-tekening van de Akkoorden van Geneve; einde van dc oorlog in Indo- china.

*Belangrijke data in
het leven
van Nicolae
Ceausescu*

19Jh december - Op het 7e congres presenteert hij het rapport over het plan tot statutenwijziging van de KPR. Het congres herkiest hem tot lid van het CC, en het CC benoemt hem tot lid van het Politieke Bureau en tot secretaris van het CC van de KPR, welke functies hij uitoefent tot het 8e congres in 1960.

1980, 2/ juni - Het 8e congres van de KPR herkiest hem tot lid van het CC van de KPR, en dit kiest hem weer tot lid van het Politieke Bureau en tot secretaris van het CC.

*Belangrijke
data
uit de*

1947, 14 december - Roemenië wordt lid van de UNO.

2)-2 8 december - -je congres van de KPR.

1960 - Aanvaarding van het zesjarenplan (1960- 1965) voor de ontwikkeling van de nationale economie.

20-2f juni - Het 8e congres van de KPR.

1961^ 20-22 maart - De Grote Nationale Vergadering bekrachtigt de instelling van de Raad van State (die de functies van een president gaat uitoefenen), en Gh. Gheorghiu

*Belangrijke data
uit de
internationale*

19) 14 mei - Ondertekening van het 'Verdrag van Warschau'.

z^/7, september - De Roemeense regering stelt voor maatregelen te nemen ter verbetering van de betrekkingen tussen de verschillende Balkanstaten.

november - Verklaring van de communistische en arbeiderspartijen die in Moskou bijeen zijn.

1 januari - De Cubaanse Revolutie.

1960, 11-2J november - Conferentie van 81 communistische en arbeiderspartijen in Moskou.

14 december - De Algemene Vergadering van de VN aanvaardt de 'Verklaring over het toekennen van de onafhankelijkheid aan de koloniale staten en volkeren'.

1961, 12 april - De eerste mens in de ruimte: Yoeri Gagarin.

*Belangrijke data
in het leven
van Nicolae*

*Belangrijke
data
uit de*

*Belangrijke data
uit de
internationale*

Dej wordt gekozen tot voorzitter van deze raad. I. Gh. Maurer wordt Eerste Minister.

~~1964, januari - Hij ontvangt de titel 'Held van de Socialistische Arbeid', een hoge Roemeense onderscheiding.~~

~~1964, 11-22 april - Het uitgebreide Plenum van het CC van de KPR aanvaardt de 'Verklaring over de houding van de KPR ten opzichte van de problemen van de internationale communistische en arbeidersbeweging-'~~

~~1964, 4 j augustus - Begin van de Amerikaanse agressie tegen het Vietnamese volk.~~

196J, 22 maart - Gekozen tot algemeen eerste secretaris van het CC van de KPR.

196J¹ 19 maart - Dood van Gh. Gheorghiu Dej, eerste secretaris van het CC van de KPR en voorzitter van de Raad van State.

24 maart - Chivu Stoica wordt gekozen tot voorzitter van de Raad van State.

19 juli - Hij biedt het rapport van het CC aan het 9e congres van de KPR aan. Het congres herkiest hem tot lid van het CC, van het Uitvoerend Comité, van het Permanente Presidium en tot eerste secretaris van het CC van de KPR.

19-24 juli - Het 9de congres van de KPR. Aanvaarding van de richtlijnen van het vijfjarenplan X966-1970.

J-11 september - Ccaufescu staat aan het hoofd van een afvaardiging van de partij en de regering die een bezoek brengt aan de USSR.

4 augustus - Tijdens een buitengewone zitting van de Grote Nationale Vergadering wordt een nieuwe constitutie aangenomen. De Roemeense Volksrepubliek wordt Roemeense Socialistische Republiek

*Belangrijke data
in het leven
van Nicolae*

14-18 september - Hij leidt de afvaardiging van partij en regering die een bezoek brengt aan de Bulgaarse Volksrepubliek.

1966, 7 mei - Hij spreekt een belangrijke rede uit bij gelegenheid van de 45ste verjaardag van de KPR.

1967 - Redevoering voor de Grote Nationale Vergadering over de buitenlandse politiek.

12 augustus - Ceaușescu neemt deel aan de festiviteiten bij gelegenheid van de vijftigste verjaardag van de slag bij Marasesti, in de eerste wereldoorlog.

9 december - Nicolae Ceaușescu wordt gekozen tot voorzitter van de Raad van State van Roemenië.

*Belangrijke
data
uit de*

1966* maart - Het eerste congres van de agrarische produktiecoöperaties.

z967, 6-8december-DcNationale Partijvergadering bespreekt de problemen betreffende de partijleiding en de planificatie van de nationale economie, alsook de grondslagen van de nieuwe territoriaal-administratieve organisatie van het land.

*Belangrijke data
uit de
internationale*

yz.januari - Instelling van diplomatieke betrekkingen tussen de Roemeense Socialistische Republiek en de Duitse Bondsrepubliek.

4-6 juli - In Boekarest vindt de zitting van het Consultatieve Politieke Comité van het Warschaupact plaats.

7juli - Bijeenkomst van de leiders der communistische en arbeiderspartij en van de regeringen der lid-staten van het COMECON.

z^d', 7-10 juni - Oorlog tussen Israël en de Arabische landen.

<i>Belangrijke data in het leven van Nicolae Ceauşescu</i>	<i>Belangrijke data uit de geschiedenis van Roemenie</i>	<i>Belangrijke data uit de internationale geschiedenis</i>
--	--	--

1968, februari - Hij legt het Plenum van het CC van de KPR (14 febr.) en de Grote Nationale Vergadering (15 febr.) de voorstellen voor de nieuwe territoriale-administratieve organisatie van het land.

17 augustus - Aan het hoofd van een delegatie van partij en regering brengt hij een bezoek aan Tsjechoslovakije. Bij deze gelegenheid wordt het Roemcens-Tsjechoslo-Verdrag van de Vriendschap, Samenwerking en Wederzijdse hulp ondertekend.

1968, maart - Oprichting van de 'Socialistische Eenheidsfront'.

14-18 mei - Generaal Charles de Gaulle, president van de Franse Republiek, brengt een bezoek aan Roemenië.

22 augustus - De Grote Nationale Vergadering aanvaardt de 'Verklaring over de fundamentele grondslagen van de Roemeense buitenlandse politiek.'

19 november - Hij wordt gekozen tot voorzitter van de Nationale Raad van het Socialistische Eenheidsfront.

november - Hij neemt deel aan de festiviteiten in Alba-Iulia en Boekarest ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van de samenvoeging van Transsylvanië en Roemenië.

april, maart - Ceauşescu wordt voorzitter van de Defensieraad en Opperbevelhebber van de Roemeense Strijdkrachten.

27-29 maart - Staatsbezoek aan Turkije.

1969, 7 juni - Conferentie van 75 communistische en arbeiderspartijen in Moskou.

*Belangrijke data
in het leven
van Nicolae*

12 augustus - Hij presenteert het rapport over de activiteiten van het CC tijdens het IOC congres van de KPR. Het congres kiest hem tot eerste secretaris van de K PR.

i~6 september-Hij leidt een officiële Roemeense delegatie die een bezoek brengt aan Iran.

12-Z9 oktober — Officieel bezoek aan India.

'97°> februari - Gekozen tot erevoorzitter van de Roemeense Academie van Sociale en Politieke Wetenschappen.

22 april - Hij neemt deel aan de in Moskou gehouden plechtige vergadering ter viering van het eeuwfeest van Lenin's geboortedag.

17-Z9 juni ~ Officieel bezoek aan Frankrijk.

21-2j september - Officieel bezoek aan Oostenrijk.

19 oktober - Hij voert het woord voor de Algemene Vergadering van de VN en geeft daarbij een uiteenzetting over de houding van Roemenië wat betreft de internationale problemen.

f-■/ november — Hij staat aan het hoofd van een delegatie van partij en rcgc-

*Belangrijke data
uit de
geschiedenis*

1969^ 2-4 augustus -ïezock van President Richard Nixon aan Boekarest.

6-12 augustus - Het 10c congres van de KPR aanvaardt de richtlijnen voor het vijfjarenplan 1971-75 en voor de economische en sociale ontwikkeling van Roemenië in de jaren 1976-1980.

Z970, 7j^l/ ~ Ondertekening (in Boekarest) van een nieuw Verdrag van Vriendschap, Samenwerking en Wederzijdse Hulp tussen Roemenië en de Sovjet-Unie.

10-12 november-In Boekarest vindt de ondertekening plaats van een nieuw

*Belangrijke data
uit de
internationale*

2i juni - De eerste mensen landen op de maan: de vlucht van de Apollo XI.

2-j december - Bijeenkomst in Moskou van de regeringsleiders der landen die lid zijn van het Warschaupact. Er worden een aantal problemen betreffende de Europese veiligheid besproken.

1970,12 augustus - In Moskou wordt het niet-aanvalsverdrag ondertekend tussen de USSR en de Duitse Bondsrepubliek.

oktober — Jubileumzitting van de Algemene Vergadering van de VN.

<i>Belangrijke data in het leven van Nicolae Ceaujescu</i>	<i>Belangrijke data uit de geschiedenis van Roemenie</i>	<i>Belangrijke data uit de internationale geschiedenis</i>
--	--	--

ring welke een officieel bezoek brengt aan Joego-slavië.

Roemeens-Pools verdrag van vriendschap, samenwerking en wederzijdse hulp.

Z/-2Z november - Officieel bezoek aan Bulgarije en ondertekening van een nieuw Roemeens-Bulgaars verdrag van vriendschap, samenwerking en wederzijdse hulp.

7-zz december - Officieel bezoek aan Marokko.

z^/z, f februari- Redevoering voor het kader van de buitenlandse handel, over de belangrijkste aspecten van de internationale economische betrekkingen van Roemenië.

1971, februari - Het 9e congres van de CJU.

maart - Congres van de Algemene Unie van Vakbonden in Roemenië.

7 mei - Hij houdt een uitvoerige rede tijdens de plechtige vergadering ter ere van de vijftigste verjaardag van de oprichting van de KPR. Bij gelegenheid van de festiviteiten wordt hem de titel 'Held van de Socialistische Republiek van Roemenië'toegekend, de hoogste Roemeense onderscheiding.

16-21 mei - Officieel bezoek aan Roemenië van de President van de Duitse Bondsrepubliek, Gustav Heinemann.

1-9 juni - Aan het hoofd van een delegatie van partij en regering brengt hij een bezoek aan de Chinese Volksrepubliek.

9-1 f juni - Aan het hoofd van dezelfde delegatie bezoekt hij de Democratische Volksrepubliek van Korea...
...De Democratische Re-

*Belangrijke data
in het leven
van Nicolae*

publiek van Vietnam (16- 21 juni)...
.. en de Mongoolse Volksrepubliek (21-24 juni).

29 juni-} juli - Officieel bezoek aan Finland.

9 juli - Hij houdt een uitvoerige rede voor het kader dat werkzaam is op het gebied van de ideologie en de politieke, culturele en educatieve activiteiten.

21 december - Hij houdt een rede tijdens de Nationale Conferentie van de Secretarissen der Partij- comité's en van de voorzitters van de gemeenteraden.

1972, 19 februari - Hij houdt een rede voor de Nationale Conferentie der bestuurskaders van ondernemingen en industriële en constructiebedrijven.

21 februari-Hij houdt een redevoering voor het 2de congres van de Nationale

*Belangrijke data
uit de
geschiedenis*

1971, 6juli - Aanvaarding door het Uitvoerend Comité van het CC der KPR, van de voorgestelde maatregelen ter verbetering van de activiteiten op politiek en ideologisch gebied en van de opvoeding in Marxistisch-Leninistische geest.

27-29 j'di - De 25e Comcon-vergadering, in Boekarest gehouden, neemt een complex plan tot integratie van de socialistische economie aan.

f-f november - Het Plenum van het CC van de KPR bespreekt de kwestie van de ideologische, politieke en educatieve activiteiten.

1972, 27 februari - In Boekarest vindt de ondertekening plaats van het Roe-

*Belangrijke data
uit de
internationale*

1971, 26 oktober - De Chinese Volksrepubliek doet zijn intrede in de VN.

1972^ 21-28 februari - Bezoek van President Richard Nixon aan de Chi-

*Belangrijke data
in het leven
van Nicolae*

*Belangrijke data
* uit de
geschiedenis*

*Belangrijke data
uit de
internationale*

Unie van Agrarische Pro- du
ktiecoöperaties.

n maart - 6 april - Officieel
bezoek aan acht Afrikaanse
landen (Algerije, Centraal-
Afrikaanse Republiek,
Congolese Volksrepubliek,
Zaire, Zambia, Tanzania,
Soedan, Egypte).

19 juli - Hij biedt de Nationale
Conferentie een rapport aan
over de soci- aal-
economische ontwikkeling
van Roemenië in de komende
jaren, de verbetering van de
leiding van de maatschappij
en de ontwikkeling van de
socialistische democratie, de
uitbreiding van de leidende
rol van de partij in de uitbouw
van het socialisme en de
internationale activiteit van
partij en staat.

24-26 oktober - De Roe-
meense president Nicolae
Ceauşescu is op officieel
bezoek in België.

meens-Hongaarse verdrag
van vriendschap, samen-
werking en wederzijdse hulp.

12 mei - In Boekarest vindt de
~~ondertekening plaats van een~~
verdrag van vriendschap,
samenwer- werking en
wederzijdse hulp tussen de
Socialistische Republiek van
Roemenië en de Duitse De-
mocratische Republiek.

16 mei - Feestelijke inge-
bruikneming van de Roe-
meens-J oegoslavische cen-
trale van de Ijzeren Poort in
de Donau, in tegen-
woordigheid van Nicolae
Ceauşescu en I.B. Tito.

19-21 juli - Nationale con-
ferentie van de KPR.

nese volksrepubliek.

mei — Ratificatie van de
verdragen tussen de Duitse
Bondsrepubliek, de USSR en
de Volkrepu- blick Polen

22-90 mei - Bezoek van
President Richard Nixon aan
de USSR.